

स्थानीय तहमा बाल अधिकार कार्यान्वयनका लागि सहयोगी हाते पुस्तिका

नेपाल सरकार
महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालय
राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्
श्रीमहल, पुल्चोक, ललितपुर

प्रकाशक

नेपाल सरकार

महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालय

राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्

श्रीमहल, पुल्चोक, ललितपुर

प्रति:

प्रकाशन मिति:

भाद्र, २०७८

सर्वाधिकार:

राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्

सल्लाहकार: मिलनराज धरेल, कार्यकारी निर्देशक

लेखन तथा सम्पादन : अधिवक्ता विष्णुमाया भुपाल र आत्माराम थापा

मुद्रण: रामेछाप एस.पि. प्रिन्टिङ्ग प्रेस, शंखमूल, काठमाडौं १

पत्र संख्या :
चलानी नं.:

नेपाल सरकार
महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालय

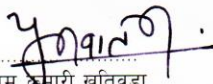
सिंहदरवार, काठमाडौं, नेपाल
फोन नं. : ०१-४२००१६४/४२००१६८
४२०००८२/४२००४१३/४२००४०८
फ्याक्स : ४२००१९६
इमेल : info@mowcsc.gov.np
media@mowcsc.gov.np
वेबसाईड : www.mowcsc.gov.np

शुभकामना

स्थानीय तहमा बाल अधिकार कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहको कानूनी दायित्वको विषयमा समबुझाई कायम गर्ने, कार्यान्वयनको प्रक्रियामा एकरूपता ल्याउने तथा बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को कार्यान्वयन गरी बाल अधिकार प्रणाली सुदृढीकरणका लागि स्थानीय तहलाई सघाउ पुऱ्याउने भन्ने उद्देश्यका साथ राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्ले स्थानीय तहमा बाल अधिकार कार्यान्वयनका लागि सहयोगी हातेपुस्तिका प्रकाशन गर्न लागेकोमा खुशी लागेको छ । स्थानीय तहमा बालबालिका सम्बन्धी सवालहरु तथा सो सवाल सम्बोधनका लागि स्थानीय तहको कानूनी दायित्व तथा कार्यान्वयन प्रक्रिया समेत समेटेर प्रश्नोत्तर शैलीमा तयार पारिएको यो हातेपुस्तिकाले स्थानीय तहलाई बाल अधिकारको व्यवहारिक कार्यान्वयनका लागि मार्ग प्रशस्त गर्नेमा म विश्वस्त छु ।

नेपालले बालबालिकाको हक, हित र अधिकारको सम्मान, संरक्षण तथा पालनाका लागि विश्वव्यापी, अन्तर्राष्ट्रिय, क्षेत्रीय तथा राष्ट्रिय स्तरमा दर्शाएको प्रतिबद्धताको कार्यान्वयनका लागि तीनै तहको सरकारको भूमिका महत्वपूर्ण हुनेमा कुनै सन्देह छैन । बालबालिका सम्बन्धी विद्यमान कानूनी तथा नीतिगत व्यवस्था अनुरूप राज्यका तीनै तहका निकायहरुको जिम्मेवारीको व्यवहारिक कार्यान्वयन गर्न र उनीहरुको सेवालार्ई सहज र प्रभावकारी ढंगले लक्षित बालबालिकामा पुग्ने बनाउनका लागि तीनै तहबीच समन्वय, सहकार्य र साभेदारीलाई प्रवर्द्धन गर्नु पर्दछ । बाल अधिकारको कार्यान्वयनका लागि बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ तथा अन्य प्रचलित कानून बमोजिम संघ, प्रदेश तथा स्थानीय तहमा प्रणालीगत संयन्त्रहरु निर्माण गर्नुका साथै उनीहरुको कार्यसम्पादन तथा प्रभावकारिता अभिवृद्धि गर्ने र उत्तरदायित्वको खोजी गर्ने कार्यलाई उच्च प्राथमिकतामा राख्नु पर्दछ । यस दिशातर्फ उन्मुख हुँदै राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्ले यस मन्त्रालयसंगको समन्वयमा समेत *वन्दैछ बाल अधिकार सुदृढ स्थानीय तह* भन्ने राष्ट्रिय अभियान सञ्चालन गरी बाल अधिकार प्रणालीको स्थापना तथा सुदृढीकरणका लागि परिषदको भूमिका प्रशंसनीय छ । प्रत्यक्ष तथा भर्चुअल माध्यमबाट स्थानीय तहमा पुगी तहाँ रहेका बालबालिका सम्बन्धी सवालको पहिचान तथा सो सवाल सम्बोधनका लागि स्थानीय तहको कानूनी दायित्व तथा भूमिका विषयमा परिषद्ले आयोजना गरेको अन्तरक्रिया गोष्ठीको आधारमा तयार पारिएको यो हातेपुस्तिका उतिकै व्यवहारिक र कार्यान्वयनयोग्य रहेको देखिन्छ ।

स्थानीय तहमा बाल अधिकारको व्यवहारिक कार्यान्वयनमा सहजीकरणका लागि यस मन्त्रालय सदैव प्रतिबद्ध रहेको छ । आगामी दिनमा तीनै तहका सरकारहरु, विकास साभेदार संस्थाहरु, नागरिक समाज, निजी क्षेत्र लगायत आम चेतनशील नागरिकसंग समन्वय तथा सहकार्यका लागि मन्त्रालय अझ बढी संवेदनशील भएर लाग्ने विश्वास दिलाउन चाहन्छु । बालबालिकाको विषय सबैको उतिकै सरोकारको विषय हो । त्यसैले बाल अधिकारको सम्मान, संरक्षण, सम्बर्द्धन, परिपूर्ति र पालनाका लागि सबैको थप जिम्मेवारी, प्रतिबद्धता, क्रियाशीलता र संवेदनशीलताको लागि हार्दिक आह्वान गर्दछु । र, अन्त्यमा यस हातेपुस्तिका तयारीमा लाग्नु हुने परिषदका कार्यकारी निर्देशक लगायत सम्बन्धित कर्मचारी मित्रहरुमा हार्दिक धन्यवाद ज्ञापन गर्दछु ।

याम कुमारी खतिवडा
सचिव

नेपाल सरकार

महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालय
राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्
National Child Rights Council-NCRC

श्रीमहल, प्लेटो, ललितपुर

पत्र संख्या :

चलानी नं. :

प्रकाशकीय

नेपालमा बाल अधिकार संरक्षण र सम्बर्द्धनका लागि नेपाल सरकारको विशिष्टीकृत, प्रमुख एवम् उच्च निकायको रूपमा यस परिषद् स्थापना कालदेखि नै नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार तथा स्थानीय तहमा नीतिगत परामर्श तथा सहजीकरण, क्षमता विकास र राष्ट्रिय बाल संरक्षण प्रणाली सुदृढीकरणको क्षेत्रमा क्रियाशील रहेको छ। यस्ता कार्यक्षेत्रभित्र रही राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्ले बालबालिकाको हक, हित र अधिकारको सम्मान, संरक्षण र परिपूर्ति गर्ने राज्यको दायित्वको कार्यान्वयनका लागि राष्ट्रिय अभियान तथा कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्दै आइरहेको छ।

परिषद्ले बाल अधिकार प्रणाली विस्तार र सबलीकरण अन्तर्गत **बन्दैछ बाल अधिकार प्रणाली सुदृढ स्थानीय तह** भन्ने राष्ट्रिय अभियान सञ्चालन गरिरहेको छ। यस अभियान अन्तर्गत आ.व.२०७७/७८ मा प्रदेश नं. १, प्रदेश नं.२, बागमती प्रदेश, गण्डकी प्रदेश र कर्णाली प्रदेशमा बाल अधिकार सुनिश्चितताका लागि प्रदेशस्तरीय अन्तरक्रिया गोष्ठी सम्पन्न गरी गोष्ठीमा गरिएको प्रतिबद्धताको कार्यान्वयन स्वरूप प्रदेश नं. १, प्रदेश नं. २, बागमती प्रदेश र कर्णाली प्रदेशका ३४ वटा जिल्लाका ३६६ वटा स्थानीय तहमा भौतिक रूपमा र गण्डकी प्रदेश, लुम्बिनी प्रदेश र सुदूरपश्चिम प्रदेशका १७६ वटा स्थानीय तहमा भर्चुअल माध्यमबाट अन्तरक्रिया कार्यक्रम सम्पन्न गरिएको थियो जसमा ५४२ वटा स्थानीय तहका ९१८ जना जनप्रतिनिधि तथा ९१८ जना कर्मचारी गरी जम्मा १८३६ जनाको सहभागिता रहेको थियो। कुल ५४२ वटा स्थानीय तहमा बाल अधिकार कार्यान्वयन सम्बन्धी अन्तरक्रिया कार्यक्रमको दौरानमा बालबालिका सम्बन्धी प्रमुख सवालहरू पहिचान हुनुका साथै बाल अधिकार कार्यान्वयनमा स्थानीय तहको कानूनी दायित्व तथा कार्यान्वयन प्रक्रियाको विषयमा फरकफरक बुझाइ पाइएको तथा बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ बमोजिम स्थानीय तहमा अनिवार्य कार्यान्वयन गर्नुपर्ने प्रावधानहरूका विषयमा अन्योलता रहेको पाइयो। यस खालको फरक बुझाइ र अन्योलताले बाल अधिकार प्रणाली सुदृढीकरणमा बाधा पुग्ने देखिएकोले स्थानीय तहमा बाल अधिकार कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहको कानूनी दायित्वको विषयमा समबुझाई कायम गर्ने, कार्यान्वयनको प्रक्रियामा एकरूपता ल्याउने तथा बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को कार्यान्वयन गरी बाल अधिकार प्रणाली सुदृढीकरणका लागि स्थानीय तहलाई सघाउ पुऱ्याउने भन्ने उद्देश्यका साथ राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्ले **स्थानीय तहमा बाल अधिकार कार्यान्वयन: सहयोगी हाते पुस्तिका** प्रकाशन गरेको छ। सबै स्थानीय तहले आफ्नो स्थानीय तहमा रहेका बालबालिका सम्बन्धी सवालहरूको पहिचान, ती सवालहरूको तत्काल सम्बोधनका लागि कानूनी दायित्व तथा सम्बोधनका उपायहरूका बारेमा जानकारीका साथै बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ बमोजिम स्थानीय तहमा अनिवार्य रूपमा कार्यान्वयन गर्नुपर्ने प्रावधान र कार्यान्वयनको प्रक्रियाको विषयमा समेत साभा धारणा बनाउन यो हाते पुस्तिकालाई सन्दर्भ सामग्रीको रूपमा प्रयोग गर्न सकिन्छ।

“विपद्मा बाल अधिकारको सुनिश्चितता: हामी सबैको साभा प्रतिबद्धता”

फोन नं. : ०१-५५५०१२१, ५५५०१४७
Tel. : 01-5550121, 5550147

फ्याक्स : ९७७-१-५५२७५९१
Fax : 977-1-5527591

E-mail : contact@ncrc.gov.np
Website : www.ncrc.gov.np
E-Portal : www.childrights.gov.np

नेपाल सरकार

महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालय
राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्
National Child Rights Council-NCRC

श्रीमहल, पल्डोक, जलितपुर

पत्र संख्या :

चलानी नं. :

यो हाते पुस्तिकामा एकातर्फ बालबालिका सम्बन्धी विद्यमान कानूनी तथा नीतिगत व्यवस्थाहरूले सुनिश्चित गरेका अधिकारहरू तथा ती अधिकारको स्थानीय तहमा कार्यान्वयनका उपायहरू समेटिएको छ भने अर्को तर्फ स्थानीय तहमा रहेका बालबालिका सम्बन्धी प्रमुख सवालसँग सम्बन्धित कानूनी, नीतिगत तथा कार्यक्रमिक व्यवस्थाहरू तथा ती सवालहरूको सम्बोधनका लागि स्थानीय तहको कानूनी दायित्व र प्रक्रियाको विषयमा प्रश्नोत्तर शैलीमा स्पष्ट पार्न खोजिएको छ । तसर्थ यो हाते पुस्तिकाले स्थानीय तहमा बालबालिकाको क्षेत्रमा क्रियाशील सरकारी निकाय तथा गैर सरकारी संस्थाको कार्य सम्पादनमा एकरूपता आउनुका साथै कानूनी तथा नीतिगत स्पष्टता समेत कायम हुनेछ । यसका साथै स्थानीय तहले बालबालिकाका विषयमा नीति, कार्यक्रम, योजना तर्जुमा गर्न सहयोग पुऱ्याउनुका साथै स्थानीय तहमा बालबालिका सम्बन्धी घटनाहरूको तत्काल व्यवस्थापनका लागि स्थानीय तहलाई व्यवहारिक सीप, दक्षता प्रदान गर्न समेत यो पुस्तिका सहयोगी हुनेछ ।

यस सहयोगी पुस्तिका लेखन कार्यमा सहयोग गर्नुहुने अधिवक्ता श्री विष्णुमाया भूसाल, लेखन तथा सम्पादन गर्नुहुने परिषद्का आत्माराम थापा, समीक्षा गरी सुभाब प्रदान गर्नुहुने तारक धिताल, पुस्तिका प्रकाशनमा सहयोग गर्नुहुने प्लान इन्टरनेशनल नेपालप्रति हार्दिक धन्यवाद प्रकट गर्दछु । यस पुस्तिका स्थानीय तहप्रति लक्षित भएको हुँदा पुस्तिकामा समावेश भएका कुनै विषयवस्तुमा अस्पष्टता भएमा राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद् आवश्यक सहयोग तथा सहजीकरणका लागि सदैव तयार रहेको जानकारी गराउँदै बाल अधिकार प्रणाली सुदृढीकरणका लागि स्थानीय तहको महत्वपूर्ण भूमिकाको स्मरण गराउँदै यस अभियानमा थप सल्लाह, सुभाब र सहयोगको समेत अपेक्षा गर्दछौं ।

(मिलनराज धरेल)
कार्यकारी निर्देशक

“विपद्मा बाल अधिकारको सुनिश्चितता: हामी सबैको साझा प्रतिबद्धता”

फोन नं. : ०१-५५५०१२९, ५५५०१४७
Tel. : 01-5550121, 5550147

फ्याक्स : ९७७-१-५५२७५९१
Fax : 977-1-5527591

E-mail : contact@ncrc.gov.np
Website : www.ncrc.gov.np
E-Portal : www.childrights.gov.np

यस हाते पुस्तिकाको बारेमा

स्थानीय तहमा बाल अधिकार कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहको कानूनी दायित्वको विषयमा समबुझाइ कायम गर्ने, कार्यान्वयनको प्रक्रियामा एकरूपता ल्याउने तथा बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ को कार्यान्वयन गरी बाल अधिकार प्रणाली

सुदृढीकरणका लागि स्थानीय तहलाई सघाउ पुऱ्याउने भन्ने उद्देश्यका साथ राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्ले तयार पारेको **स्थानीय तहमा बाल अधिकार कार्यान्वयनः**

सहयोगी हाते पुस्तिकामा पुँम्मा तीनवटा परिपेँछेद रहेका छन् । पहिलो परिपेँछेदमा पुस्तिकाको परिचय खण्ड रहेको छ, भने दोस्रो खण्डमा बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ बमोपुँम स्थानीय तहमा अनिवार्य रूपमा कार्यान्वयन गर्नुपर्ने कानूनी, नीतिगत तथा संरचनागत औवस्थाहरूको बारेमा चर्चा गरिएको छ, र तेस्रो परिपेँछेदमा नेपालको

संविधान, बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ लगायत बालबालिका सम्बन्धी विद्यमान कानूनी तथा नीतिगत औवस्थाहरूले सुनिश्चित गरेका बालबालिकाका अधिकारहरू र ती अधिकारहरू कार्यान्वयनमा स्थानीय तहको दायित्व र कानूनी प्रक्रिया सम्बन्धी विषयहरू समावेश गरिएको छ । ज्ञान र सीप हस्तान्तरणमा सहपुँता होस् भन्ने हेतुले प्रश्न-उत्तर शैली अपनाइएको छ । राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्ले ल४२ वटा स्थानीय तहमा गरेको छलफल तथा अन्तरक्रियाको दौरानमा पहिचान भएका बालबालिका सम्बन्धी सवालहरूको सम्बोधनका उपायहरू समेट्ने प्रयास गरिएको छ । स्थानीय तहले यो पुस्तिकालाई बालबालिकाको स्वस्थ र सुरक्षित पुँवन, अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा, प्रारम्भिक बाल विकास, बाल संरक्षण, बाल विकास, बाल सहभागिताका विविध आयामहरूका संवैधानिक, कानूनी, नीतिगत तथा कार्यक्रमिक औवस्था तथा स्थानीय तहमा बाल अधिकारको प्रभावकारी कार्यान्वयनका उपायका बारेमा स्थानीय तहका पुँनप्रतिनिधि, कर्मचारी एवं बाल अधिकार अभियन्ताहरूका लागि उपयोगी र औवहारिक पुँनकारी हासिल गर्नका लागि प्रयोग गर्न सकिन्छ ।

विषयसूची

परिच्छेद एक

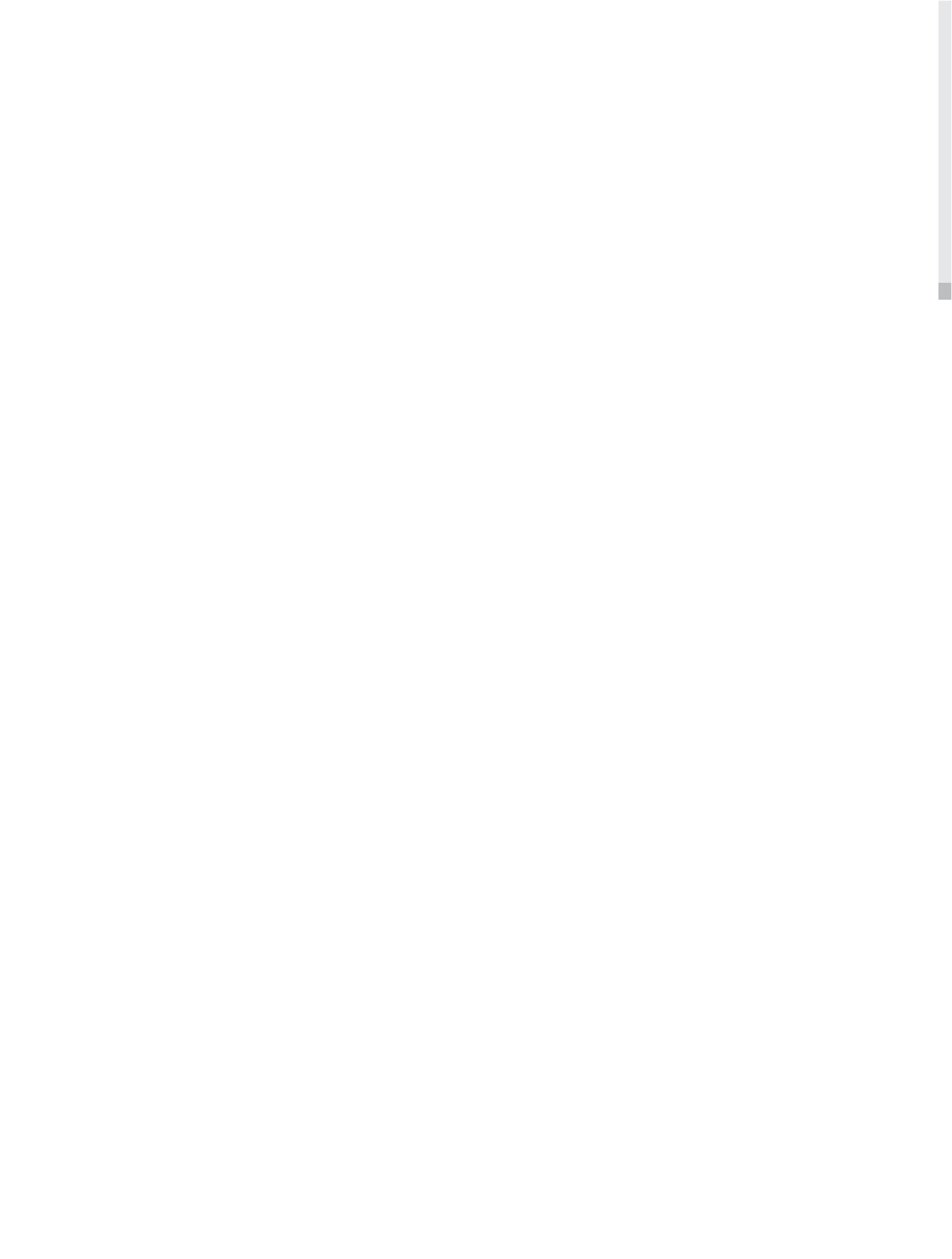
१.१ परिचय	ज
१.२ उद्देश्य	घ
१.३ अपक्षित उपलब्धि	द

परिच्छेद दुई

बाल अधिकार कार्यान्वयन सम्बन्धी संरचनागत व्यवस्था तथा सेवा प्रवाह	छ
---	---

परिच्छेद तीन

स्थानीय तहमा बाल अधिकार कार्यान्वयन	जज
क) बालबालिकाको स्वस्थ पुँन र स्वस्थ पुँवनको अधिकारको कार्यान्वयन (जज ख) नाम, राष्ट्रियता र पहिचानको अधिकार कार्यान्वयन	जड
ग) बालबालिकामाथि हुने भेदभाव विखट्टको अधिकारको कार्यान्वयन	इघ
घ) पारिवारिक वातावरणमा हुर्कन पाउने अधिकारको कार्यान्वयन	इट
ल) गोपनीयताको अधिकार कार्यान्वयन	घज
च) अपाङ्गता भएका बालबालिकाको विशेष अधिकार कार्यान्वयन 1	घघ
छ) खेलकुद, मनोरञ्जन तथा सांस्कृतिक अधिकारको कार्यान्वयन	घट
पुँ) अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षाको अधिकार कार्यान्वयन	घड
भ) प्रारम्भिक बाल विकासको अधिकार कार्यान्वयन	दज
ञ) बाल सहभागिताको अधिकार कार्यान्वयन	दद
ट) बालबालिकाको अभिप्रेत स्वतन्त्रता र सूचनाको अधिकार कार्यान्वयन (दट ठ) संस्था खोल्ने र शान्तपूर्वक भेला हुने अधिकारको कार्यान्वयन	दड
ड) बालमैत्री ऒवहार तथा सेवा प्रवाह	दज
ढ) बालबालिका विखट्ट हुने हिंसा तथा दुऒवहारबाट संरक्षणको अधिकार कार्यान्वयन	दठ
ण) बालश्रमबाट संरक्षण	दण
त) बाल विवाह न्यूनीकरण	दद
थ) सामाजिक सुरक्षाको अधिकार कार्यान्वयन	दट
द) बालबालिकाको वैकल्पिक हेरचाहको अधिकार कार्यान्वयन	दड

kl/R5]bM n

kl/ro

१.१ परिचय:

बाल अधिकार सम्बन्धी महासन्धि, १९८९ लगायत बालबालिका सम्बन्धी अन्य विश्वव्यापी, अन्तर्राष्ट्रिय, क्षेत्रीय तथा राष्ट्रिय प्रतिबद्धता, प्राथमिकता बमोजिम बालबालिकाको हक, हित र अधिकारको सम्मान, संरक्षण, परिपूर्ति र पालना गर्ने दायित्व राज्यको हुनेछ ।

बाल अधिकारको सम्मानको दायित्व भन्नाले राज्यले कुनै पनि कार्यक्रम, नीति, नियम, ऐन, कानूनहरूको निर्माण तथा कार्यान्वयन गर्दा उक्त कार्यक्रम तथा नीति नियमहरूले बाल अधिकार महासन्धि र राज्यका प्रचलित कानूनहरूले सुनिश्चित गरेका बाल अधिकारहरूलाई कुनै पनि अवस्थामा हनन् नगरोस् भन्ने कुराको सुनिश्चितता गर्नु हो ।

त्यसैगरी, बाल अधिकारको संरक्षण सम्बन्धी दायित्व भन्नाले बाल अधिकारको कार्यान्वयनको सन्दर्भमा राज्यले देश भित्र र बाहिरका कुनै पनि गैर राज्यपक्षहरूबाट बालबालिकाको तोकिएका अधिकारहरूमाथि हस्तक्षेप र उल्लङ्घन नहोउन् भन्ने कुराको सुनिश्चित गर्नु र त्यस्तो गरेको पाइएमा कानूनी कारवाही तथा न्यायिक प्रक्रिया अन्तर्गत ल्याई उचित दण्ड, न्याय तथा क्षतिपूर्तिको व्यवस्था गर्ने भन्ने बुझिन्छ ।

बाल अधिकारको परिपूर्ति भन्नाले बाल अधिकार महासन्धि तथा राज्यका कानूनहरूले निर्दिष्ट गरेका अधिकारहरू प्राप्त, उपभोग र त्यसबाट लाभान्वित हुनका लागि सबै बालबालिकासम्म अवसरहरूको समान, सहज पहुँच र उपलब्धता सुनिश्चित गर्नु हो । विशेषतः शिष्टा, स्वास्थ्य, विकास, खेल र मनोरञ्जन पुस्ता सामाजिक, आर्थिक र सांस्कृतिक अधिकारहरूको लागि

राज्यका निकायहरूले बालबालिकालाई सेवा उपलब्ध गराउने दायित्व यस अन्तर्गत पर्दछ ।

नेपालको संविधानले नेपालको शासकीय संरचना संघ, प्रदेश र स्थानीय तह गरी तीन तहको हुने र राज्य शक्तिको बाँडफाँड पनि सोही बमोजिम हुने व्यवस्था गरेको छ । संविधानले संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको एकल तथा साझा अधिकार सूची समेत व्यवस्था गरेको छ । यसका साथै संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको बीचको सम्बन्ध सहकारिता, सह-अस्तित्व र समन्वयको सिद्धान्तमा आधारित हुनेछ, र मानव अधिकार तथा मौलिक हकको संरक्षण गर्नु तीनै तहको जिम्मेवारी समेत हुने संविधानले स्पष्ट व्यवस्था गरेको छ । यस सन्दर्भमा नेपालले बालबालिकाको हक, हित र अधिकारको लागि विश्वव्यापी, अन्तर्राष्ट्रिय, क्षेत्रीय तथा राष्ट्रिय प्रतिबद्धताको कार्यान्वयन गर्नु तीनै तहको जिम्मेवारी रहेको छ भने बालबालिकाका विषयलाई वार्षिक नीति, कार्यक्रम र बजेटमा प्राथिकतामा राख्नु पनि उत्तिकै जरूरी हुन पुग्छ । यसका साथै, बालबालिकाको मौलिक हक कार्यान्वयनका लागि तयमा गरिएको बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ बमोजिम संघ, प्रदेश तथा स्थानीय तहमा अनिवार्य रूपमा कार्यान्वयन गर्नुपर्ने नीतिगत, संस्थागत/संरचनागत तथा कार्यक्रमिक व्यवस्थाहरूको प्रभावकारी कार्यान्वयन गर्दै बाल अधिकार प्रणाली सुदृढ बनाउनु नितान्त आवश्यक छ ।

बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ बमोजिम नेपालमा बाल अधिकार संरक्षण र सम्बर्द्धनका लागि नेपाल सरकारको विशिष्टकृत, उच्च निकायको रूपमा यस परिषद् स्थापना कालदेखिनै नीतिगत परामर्श, क्षमता विकास र राष्ट्रिय बाल संरक्षण प्रणाली सुदृढीकरणका क्षेत्रमा क्रियाशील रहेको छ । नेपाल सरकारका विभिन्न निकायहरूमा बाल संवेदनशीलता बढाउनका लागि आवश्यक पैरवी, परामर्श तथा सहकार्यका कार्यहरू, प्रदेश सरकार तथा स्थानीय तह एवम् यस अन्तर्गतका निकायहरूलाई बाल अधिकार संरक्षण तथा सम्बर्द्धनका प्रक्रियामा आवश्यक नीतिगत परामर्श, प्राविधिक सहयोग तथा क्षमता विकासका कार्यहरू, बालबालिकाको संरक्षण तथा सम्बर्द्धनका लागि प्रदेश सरकार, स्थानीय तह एवम् नागरिक संघ संगठन तथा नीति क्षेत्रसँग सहकार्य तथा हिंसा दुर्यवहार पीडित बालबालिका एवं विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका बालबालिकाको संरक्षणका लागि परिषद्ले विभिन्न सेवा तथा कार्यक्रमहरूको सञ्चालन गर्दै आइरहेको छ ।

यस सन्दर्भमा परिषद्बाट सञ्चालित राष्ट्रिय अभियान मध्येको बन्दैछ बाल अधिकार प्रणाली सुदृढ स्थानीय तह प्रमुख अभियानको रूपमा रहेको छ । स्थानीय तहमा बाल अधिकार प्रणाली सुदृढीकरणका लागि संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको साझा प्रतिबद्धता भन्ने मूलमर्मलाई आत्मसात गरी यो अभियान अघि सारिएको हो । बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ का व्यवस्थाहरू स्थानीय तहमा कार्यान्वयन गरी बाल अधिकार प्रणाली सुदृढ गर्ने मुख्य उद्देश्यका साथ ल४२

वटा स्थानीय तहमा सञ्चालन गरिएको अन्तरक्रिया कार्यक्रमको दौरानमा प्राप्त सुझाव एवं प्रतिक्रियाहरूका आधारमा यो पुस्तक तयार गरिएको हो । स्थानीय तहमा समबुझाइ र गराइमा एकरूपता कायम गर्न तथा कानूनी प्रावधानको कार्यान्वयनमा सहयोगीकरण गर्दै बाल अधिकार प्रणाली सुदृढीकरण गर्नका लागि राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्ले स्थानीय तहलाई केन्द्रित गरी यो हाते पुस्तिका तयार पारेको हो ।

१.२ उद्देश्य:

स्थानीय तहमा बाल अधिकार कार्यान्वयन: सहयोगी हाते पुस्तिका तयार पार्नुको उद्देश्य निम्नानुसार रहेका छन्:-

- स्थानीय तहमा बाल अधिकार कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहको कानूनी दायित्वको विषयमा समबुझाइ कायम गर्ने,
- स्थानीय तहमा बाल अधिकार कार्यान्वयनको प्रक्रियामा एकरूपता ल्याउने,
- बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ स्थानीय तहमा अनिवार्य कार्यान्वयन गर्नुपर्ने कानूनी, नीतिगत तथा संरचनागत औयवस्थाहरूको प्रभावकारी कार्यान्वयन गरी बाल अधिकार प्रणाली सुदृढीकरणका लागि स्थानीय तहलाई सघाउ पुर्याउने ।

नेपालमा बाल अधिकार सुनिश्चितताका लागि बाल अधिकार प्रणालीको स्थापना तथा सुदृढीकरण पहिलो शर्त हो । बाल अधिकार सम्बन्धी विश्वऔयापी, अन्तर्राष्ट्रिय, ऐत्रीय तथा राष्ट्रिय प्रतिबद्धता, प्राथमिकता, बमोऔम बालबालिकाको हक, हित र अधिकारको सम्मान, संरक्षण, परिपूर्ति र पालना गर्ने राज्यको दायित्व कार्यान्वयनका लागि राज्यका निकायहरू तथा राज्य प्रणालीका अङ्गहरूबीच साझा उद्देश्य, बुझाइ र अवधारणाहरूको निर्माण गर्ने र त्यसतर्फ सरोकारवाला निकायले समन्वय र सहकार्य गर्ने तथा राज्यका सबै निकायबीचको क्रियाशील समन्वय र अन्तरक्रिया प्रवर्द्धन गर्ने पद्धति नै बाल अधिकार प्रणाली भएको हुँदा यस हातेपुस्तिकाले मूलतः स्थानीय तहमा बाल अधिकार प्रणाली सुदृढ गराउन मद्दत पुग्दछ । यसका साथै स्थानीय तहमा रहेका बालबालिका सम्बन्धी प्रमुख सवालहरू, ती सवालहरूसँग सम्बन्धित कानूनी तथा नीतिगत औयवस्था, सवालहरू सम्बोधनका लागि स्थानीय तहको कानूनी दायित्व र सम्बोधनका उपायहरू बारे यस हाते पुस्तिकामा विस्तृत रूपमा प्रश्नोत्तर शैलीमा प्रस्तुत गरिएको हुँदा ज्ञान र सीप सहऔ रूपमा स्थानीय तहमा हस्तान्तरण हुनेछ भने स्थानीय तहको कार्य सम्पादनमा समेत एकरूपता आउने छ ।

१.३ अपेक्षित उपलब्धि

स्थानीय तहमा बाल अधिकार कार्यान्वयन: सहयोगी हाते पुस्तिकाको प्रकाशन तथा सबै स्थानीयतहमा वितरण पश्चात देहाय बमोर्पिमका उपलब्धिहरू अपेक्षा गरिएको छः-

- सबै स्थानीय तहले बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधि तर्पुमागरेका हुनेछन्,
- सबै स्थानीय तहमा स्थानीय तथा वडा बाल अधिकार समिति गठन भै बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धनका क्षेत्रमा क्रियाशील हुनेछन्,
- सबै स्थानीय तहमा बाल कल्याण अधिकार तोकिनेछन् र स्थानीय तहमा बाल अधिकारको संरक्षण तथा संवर्द्धन र बाल संरक्षण कार्यसमेतका लागि क्रियाशील हुनेछन्,
- सबै स्थानीय तहमा बाल कोषको स्थापना भै सञ्चालनमा आउनेछ,
- सबै स्थानीय तहमा बालमनोविज्ञ तथा समाप्सेवी नियुक्ति भै बाल संरक्षण कार्यमाक्रियाशील हुनेछन्,
- सबै स्थानीय तहमा बालक्लब दर्ता भै क्रियाशील हुनेछन्,
- सबै स्थानीय तहमा बालबालिका सम्बन्धी सवालहरूको पहिचान भै सोको तत्काल सम्बोधनका लागि औयवहारिक सीप तथा दक्षता हासिल भएको हुनेछ ।
- राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद् र स्थानीय तहबीच समन्वय, सहकार्य र कार्यात्मक सम्बन्ध मर्पुवत हुनेछ ।

kl/R5]bM @

afn clwsf/ sfof{Gjog ;DaGwL ;+/rgfut Joj:yf tyf ;]jf k|jfx

प्रश्न नं. (१) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ बमोजिम बालबालिकाको अधिकार कार्यान्वयन तथा प्रचलनको लागि के-कस्ता संरचनाहरू रहेका छन् ?

उत्तर: बालबालिकाको अधिकार कार्यान्वयन तथा प्रचलनको लागि बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ ले देहाय बमोजिमको संरचनागत ऒयवस्था गरेको छ:-

- **राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्** बालबालिकाको अधिकार तथा हक हितको संरक्षण तथा संवर्द्धन गर्न नेपाल सरकारले महिला, बालबालिका तथा ँष्ठ नागरिक मन्त्रीको अँयतामा एक राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद् गठन गर्ने । परिषद्को बैठक तथा काम, कर्तँय र अधिकार तोके बमोजिम हुने ।
- **प्रदेश बाल अधिकार समिति** प्रदेशको बालबालिका सम्बन्धी विषय हेर्ने मन्त्रीको अँयतामा प्रदेश बाल अधिकार समिति रहने । प्रदेश बाल अधिकार समितिमा रहने सदस्य संख्या, काम, कर्तँय र अधिकार तथा बैठक सम्बन्धी कार्यविधि प्रदेशले निर्धारण गरे बमोजिम हुने ।
- **स्थानीय बाल अधिकार समिति** स्थानीय तहमा उपाँयता/उपप्रमुखको अँयता वा उपाँयता/उपप्रमुखले तोकेको सदस्यको अँयतामा स्थानीय बाल अधिकार समिति गठन हुने । स्थानीय बाल अधिकार समितिमा रहने सदस्य संख्या, काम, कर्तँय र अधिकार तथा बैठक सम्बन्धी कार्यविधि स्थानीय तहले निर्धारण गरे बमोजिम हुने ।
- **बाल कल्याण अधिकारी** स्थानीय तहमा बाल अधिकारको सम्मान, संरक्षण र संवर्द्धन गर्न तथा बाल संरक्षण कार्य समेत गर्नका लागि स्थानीय तहमा एक ँना बाल कल्याण अधिकारी रहने । बाल कल्याण अधिकारीको नियुक्ति, काम, कर्तँय र अधिकार तथा सेवाको शर्त तोके बमोजिम हुने ।

- **समाजसेवी तथा बालमनोविज्ञ** स्थानीय तहमा बाल संरक्षण कार्य तथा सेवा प्रवाह तथा बाल अदालतका लागि समेत स्थानीय बाल अधिकार समितिमा समाप्सेवी तथा बालमनोविज्ञ सूचीकृत हुनुपर्ने र सूचीकृतमयेबाट स्थानीय बाल अधिकार समितिले बाल कल्याण अधिकारीको प्रत्येक निर्देशन तथा सुपरिवेक्षणमा काम गर्न समाप्सेवी तथा बालमनोविज्ञ नियुक्ति गरिने ।
- **प्रोवेशन अधिकारी** कसूरपुन्य कार्यको आरोप लागेका बालबालिकाको निकट सम्पर्कमा रही निपुसंग सम्बन्धित मुद्दाको अनुसन्धान, निगरानी कृको निरीक्षण, दिशान्तर, बाल अदालतको आदेशको कार्यान्वयनको स्थितिबारे प्रतिवेदन तयार गर्ने समेतका लागि नेपाल सरकारले प्रत्येक पुल्लामा एक पुना प्रोवेशन अधिकारी नियुक्ति गर्ने ।
- **बाल अदालत तथा बाल इजलास** बालबालिकाले गरेको कसूरपुन्य कार्यको शुरू कारवाही, सुनुवाई र किनारा गर्न नेपाल सरकारले न्याय परिषद्को सिफारिसमा बाल अदालत गठन गर्न सक्ने । बाल अदालत गठन नभएसम्म बाल इपुलासका ऒवस्था हुनुपर्ने ।
- **निगरानी कक्ष** कसूरपुन्य कार्यको आरोपमा नियन्त्रणमा लिइएका बालबालिकालाई अनुसन्धान अवधिभर राख्ने प्रयोपुनका लागि नेपाल सरकारले निगरानी कृको स्थापना गर्न सक्ने ।
- **बाल सुधार गृह** नेपाल सरकारले कानूनको विवादमा परेका (कसूर पुन्य कार्यको आरोप लागेका) बालबालिकाको सुधार र पुनर्स्थापना नभएसम्म बालबालिका राख्ने प्रयोपुनका लागि आवश्यकतानुसार तोकिए बमोपुम बाल सुधार गृहको स्थापना गर्न सक्ने ।
- **केन्द्रीय बाल न्याय समिति** बाल न्यायसंग सम्बन्धित काम गर्ने विभिन्न निकायहरू बीच समन्वय गर्ने काम समेतको लागि केन्द्रीय स्तरमा तोकिए बमोपुमको एक केन्द्रीय बाल न्याय समिति रहने ।
- **जिल्ला बाल न्याय समिति** प्रत्येक पुल्लामा तोकिए बमोपुम एक बाल न्याय समिति रहने ।
- **अस्थायी संरक्षण सेवा** तत्काल उद्धार तथा संरक्षण गर्न आवश्यक देखिएकाबालबालिकालाई सुरक्षित बसोबासको ऒवस्था मिलाउन नेपाल सरकारले अस्थायी संरक्षण सेवाको प्रबन्ध मिलाउने ।
- **पुनर्स्थापना केन्द्र** बालबालिका विखट्टको कसूरबाट पीडित बालबालिकालाई शारीरिकवा मानसिक उपचार गराउन वा सामापुिक रूपमा पुनर्स्थापना गराउनका लागि नेपाल सरकारले आवश्यकतानुसार पुनर्स्थापना केन्द्र स्थापना गर्ने ।

- **बाल कोष** बालबालिकालाई तत्काल उद्धार, राहत र पुनर्स्थापना गर्न तथा क्षतिपूर्ति प्रदान गर्ने काम समेतका लागि एक बाल कोष रहने ।
- **बालक्लब** प्रत्येक बालबालिकालाई बाल अधिकारको संरक्षण तथा संवर्द्धनका लागि तोकिए बमोपिम बालक्लब वा संस्था खोल्ने अधिकार हुने ।

बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ बमोजिम स्थानीय तहका संरचनागत व्यवस्थाहरू तथा सेवाहरू

प्रश्न नं. (२) स्थानीय बाल अधिकार समिति भनेको के हो ? यसको गठन कसरी गर्न सकिन्छ ? उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा ६० को उपदफा (२) बमोपिम स्थानीयतहमा बालबालिकाको हक, हित र अधिकारको संरक्षण तथा संवर्द्धनका लागि गठित समिति नै

स्थानीय बाल अधिकार समिति हो । सो ऐन, बमोपिम स्थानीय तहमा स्थानीय बाल अधिकार

समिति अनिवार्य रूपमा गठन गरी क्रियाशील गराउनु पर्नेछ । यसको गठन प्रक्रिया देहायबमोपिम हुनेछ:-

- स्थानीय तहमा बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधि मस्यौदा गर्ने र गाउँसभा/नगरसभाबाट पारित गर्ने ।
- उक्त कार्यविधिमा स्थानीय बाल अधिकार समिति तथा वडा बाल अधिकार समितिमा पदाधिकारी को-को हुने, काम, कर्तव्य र जिम्मेवारी के-के हुने, बैठक सम्बन्धी ऎवस्था, उप-समिति सम्बन्धी ऎवस्था कस्तो रहने भन्ने विषय स्पष्ट पार्ने,
- कार्यविधि बमोपिम स्थानीय तथा वडा तहमा बाल अधिकार समिति गठन गर्ने,
- कार्यविधिमा नै उल्लेख भए बमोपिम स्थानीय तहमा बाल अधिकारको संरक्षण तथा संवर्द्धनका लागि कार्यहरू गर्ने ।

यस कार्यका लागि राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्ले नमुना कार्यविधि तयार गरेको छ । नमुना कार्यविधि अनुसूची भ मा हेर्न सकिन्छ ।

प्रश्न नं. (३) बाल कल्याण अधिकारी भनेको को हो ? बाल कल्याण अधिकारीको व्यवस्थापन कसरी गर्ने ?

उत्तर: स्थानीय तहमा बालबालिकाको अधिकारको सम्मान, संरक्षण र संवर्द्धन गर्न तथा बाल संरक्षण कार्य समेत गर्नका लागि बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा ६३ बमोपिमप्रत्येक स्थानीय तहमा नियुक्त हुने ऎयक्ति नै बाल कल्याण अधिकारी हो । सो ऐन, बमोपिम

स्थानीय तहमा बाल कल्याण अधिकारी अनिवार्य रूपमा ऎवस्थापन गर्नुपर्नेछ । बाल कल्याण

अधिकारीले स्थानीय बाल अधिकार समितिको सदस्य सचिवको रूपमा समेत काम गर्न सक्छ । बाल कल्याण अधिकारीको औवस्थापन तल दिइएको प्रक्रिया अनुसार गर्न सकिन्छ -

- स्थानीय तहको बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधिमा बाल कल्याण अधिकारीको न्यूनतम योग्यता, नियुक्ति प्रक्रिया, पारिश्रमिक तथा सेवा सुविधा, काम, कर्तव्य र िम्मेवारीका विषय स्पष्ट रूपमा उल्लेख गर्ने,
- बाल कल्याण अधिकारीको न्यूनतम योग्यता देहाय बमोर्षिम हुन सक्नेछ:-
  - (क) नेपाली नागरिक,
  - (ख) मान्यता प्राप्त विश्वविद्यालयबाट कम्तीमा कानून वा सामाजिक कार्य वा सामाजिक अययन विषयमा स्नातक वा सो सरहको उपाधि हासिल गरी बाल अधिकार वा बाल संरक्षणको क्षेत्रमा काम गरेको अनुभव भएको औयक्ति वा बाल कल्याण अधिकारी तोक्नका निम्ति महिला तथा बालबालिका शाखा प्रमुख ।
  - (ग) एक्काइस वर्ष उमेर पूरा भएको,
  - (घ) नैतिकपतन देखिने फौर्षदारी अभियोगमा अदालतबाट कसूरदार नठहरिएको,
  - (ल) बाल अधिकार हनन् तथा भ्रष्टाचारको कसूरमा सँाय नपाएको,
  - (च) सरकारी निकाय तथा अर्धसरकारी निकायसँग कुनै बाँकी बक्यौता नरहेको,
  - (छ) नियुक्ति हुँदाको बखत राँनीतिक दलको सदस्य नरहेको,
- स्वीकृत कार्यविधि बमोर्षिम बाल कल्याण अधिकारी नियुक्ति गर्ने,
- बालकल्याण अधिकारीको नियुक्ति नभएसम्म वा कुनै कारणले सो पद रिक्त भएको अवस्थामा महिला तथा बालबालिका शाखा हेर्ने कर्मचारीलाई बालकल्याण अधिकारीतोक्न सकिनेछ,
- कार्यविधिमा नै उल्लेख भए बमोर्षिम स्थानीय तहमा बाल अधिकारको संरक्षण तथा संवर्द्धन तथा बाल संरक्षण सम्बन्धी कार्यहरू गर्न लगाउने ।

प्रश्न नं. (४) समाजसेवी तथा बालमनोविज्ञ भनेको को हो ? समाजसेवी तथा बालमनोविज्ञको व्यवस्थापन कसरी गर्ने ?

उत्तर: स्थानीय तहमा बाल संरक्षण सम्बन्धी कार्य तथा सेवा प्रवाह गर्नका लागि बालबालिका

सम्बन्धी ऐन, २०७ल को दफा ६२ बमोर्षिम प्रत्येक स्थानीय तहले नियुक्त गर्ने औयक्ति नै

समाजसेवी तथा बालमनोविज्ञ हो । सो ऐन, बमोर्षिम स्थानीय तहमा बाल संरक्षण कार्य तथा

सेवा प्रवाहका लागि बाल कल्याण अधिकारीको प्रत्यक्ष निर्देशन तथा सुपरिवेक्षणमा कामगर्ने गरी समाजसेवी

ताथ बालमनोविज्ञ स्थानीय बाल अधिकार समितिमा सूचीकृत हुनुपर्नेछ ।

स्थानीय तहमा समाप्सेवी तथा बालमनोविज्ञको औयवस्थापन गर्नका लागि निम्न कार्यहरू गर्न सकिन्छः-

- स्थानीय तहको बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधिमा समाप्सेवी तथा बालमनोविज्ञको न्यूनतम योग्यता, सूचीकरणको प्रक्रिया, समाप्सेवी तथा बालमनोविज्ञको नियुक्ति कसरी गर्ने, काम, कर्तव्य र िम्मेवारी के-के हुने भन्ने विषय स्पष्ट पार्ने,
- स्वीकृत कार्यविधि बमोप्सेवी तथा बालमनोविज्ञहरूको सूचीकरण गर्ने,
- कार्यविधिमा नै उल्लेख भए बमोप्सेवी बाल कल्याण अधिकारीको प्रत्यक्ष निर्देशन तथा सुपरिवेक्षणमा स्थानीय तहमा बालबालिकाको घटना औयवस्थापनका लागि तोकिएको पारिश्रमिक दिने गरी बाल संरक्षण सम्बन्धी कार्य तथा सेवा प्रवाहका कार्यहरू गर्न लगाउने,
- समाप्सेवी तथा बालमनोविज्ञको न्यूनतम योग्यता देहाय बमोप्सेवी हुन सक्नेछः-
  - नेपाली नागरिक,
  - नैतिकपतन देखिने फौदारी अभियोग वा बालबालिका विखट्टको कसूरमा अदालतबाट कसूर ठहर नभएको,
  - असल चरित्र भएको,
  - समाप्सेवीको रूपमा सूचीकृत हुनको लागि मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट सामाप्िक कार्य वा सम्बन्धित विषयमा स्नातक गरेको वा कम्तीमा प्रविणता प्रमाण पत्र तह वा बाह्र कक्षा उत्तीर्ण गरेको र सामाप्िक कार्य सम्बन्धी विषयमा कम्तीमा एक महिना तालीम प्राप्त गरेको,
  - बालमनोविज्ञको रूपमा सूचीकृत हुनको लागि मान्यता प्राप्त शैक्षिक संस्थाबाट मनोविज्ञान वा सम्बन्धित विषयमा स्नातक गरेको वा कम्तीमा प्रविणता प्रमाणपत्र तह वा बाह्र कक्षा उत्तीर्ण गरी मान्यता प्राप्त निकाय वा तालीम प्रदायक संस्थाबाट बालमनोविज्ञान सम्बन्धमा कम्तीमा एक महिना तालीम प्राप्त गरेको ।

प्रश्न नं. (५) बाल कोष भनेको के हो ? स्थानीय तहमा बाल कोषको स्थापना तथा सञ्चालन कसरी गर्ने ? उत्तरः स्थानीय तहमा बालबालिकालाई तत्काल उद्धार, राहत र पुनर्स्थापना गर्न तथा क्षतिपूर्ति प्रदान गर्ने काम समेतका लागि बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ को दफा ६३ बमोप्सेवीको कोषलाई बाल कोष भनिन्छ । सो ऐन, बमोप्सेवी स्थानीय तहमा बालबालिकाको तत्काल उद्धार,

राहत र पुनर्स्थापना तथा क्षतिपूर्तिको लागि अनिवार्य रूपमा बाल कोषको स्थापना गर्नुपर्नेछ ।

स्थानीय तहमा बाल कोषको स्थापना तथा सञ्चालन देहाय बमोप्सेवी गर्न सकिने छः-

- स्थानीय तहको बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधिमा बाल कोषको लक्षित समूह, कोष सञ्चालक समिति, स्रोतको खोप्री तथा परिचालन, रकमको सीमा तथा प्रक्रिया के-के हुने भन्ने विषय स्पष्ट पार्ने,
- कार्यविधि अनुसारको कोष सञ्चालक समिति गठन गर्ने,
- बाल कोष देहायको प्रयोपनका लागि प्रयोग गर्न सकिनेछः-

(क) विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका तथा आपतकालीन अवस्थामा रहेका बालबालिकाको उद्धार गर्ने,

(ख) विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका तथा आपतकालीन अवस्थामा रहेका बालबालिकालाई राहत, अस्थायी संरक्षण सेवा, पारिवारिक पुनर्मिलन तथा पुनर्स्थापना, मनोसामासिक विमर्श, स्वास्थ्य उपचार, कानूनी उपचार, छात्रवृत्ति पुस्ता सेवा प्रदान गर्ने,

(ग) बालबालिकाको हक हित सम्बन्धमा कोष सञ्चालक समितिले तोके बमोपमको अन्य काम गर्न गराउन ।

प्रश्न नं. (६) बालक्लब वा संस्था भनेको के हो ? स्थानीय तहमा बालक्लब वा संस्थाको दर्ता तथा सञ्चालन कसरी गर्ने ?

उत्तर: स्थानीय तहमा बाल अधिकारको संरक्षण र प्रवर्द्धनका लागि बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ को दफा ७० को उपदफा ७ बमोपमको अधिकार प्रयोग गरी बालबालिकाको

सहभागितामा खोलिएको र स्थानीय तहमा दर्ता भएको क्लब वा संस्था नै बालक्लब वा बाल संस्था हो । स्थानीय तहमा बालक्लब वा बाल संस्थाको दर्ता तथा सञ्चालन देहाय बमोपमहुनेछः-

- स्थानीय तहको बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधिमा बालक्लब तथा सञ्चाल, बालसंस्थाको दर्ता प्रक्रिया, नवीकरण प्रक्रिया, काम, कर्तव्य र पुम्मेवारी तथा दायित्व के-के हुने भन्ने विषय स्पष्ट पार्ने,
- स्वीकृत कार्यविधि बमोपम बालक्लब तथा सञ्चाल र बाल संस्थाको निःशुल्क दर्ता तथा नवीकरण गर्ने,
- स्थानीय तहको योपना तपुमा प्रक्रियामा बालबालिकाको अर्थपूर्ण सहभागिता गराउने,
- बालबालिकाको रचनात्मक तथा सिपनात्मक ढामता अभिवृद्धिका साथै स्थानीय तहमा बाल अधिकार प्रवर्द्धन हुने खालका गतिविधि सञ्चालन गर्ने,
- बाल अधिकारको संरक्षण तथा संवर्द्धन गर्ने उद्देश्यका लागि वार्षिक तथा अर्धवार्षिक रूपमा स्थानीय बाल भेलाको आयोपना गर्ने ।

kl/R5]bM #

:yfgLo txdf afn clwsf/ sfof{Gjog

क) बालबालिकाको स्वस्थ जन्म र स्वस्थ जीवनको अधिकारको कार्यान्वयन

प्रश्न नं. (७) बालबालिकाको स्वस्थ जन्म र स्वस्थ जीवनको अधिकार सम्बन्धी संवैधानिक व्यवस्थाके छ ?

उत्तर: नेपालको संविधानको मौलिक हक अन्तर्गत धारा ३० को उपधारा (भ) मा प्रत्येक नागरिकलाई स्वस्थ र स्वच्छ वातावरणमा बाँच्न पाउने हकको व्यवस्था गरिएको छ । यसका

साथै धारा ३१ को उपधारा (भ) मा आधारभूत स्वास्थ्य सेवा निःशुल्क प्राप्त गर्ने र आवश्यक

स्वास्थ्य सेवाबाट कसैलाई वञ्चित नगरिने व्यवस्था उल्लेख छ । यसैगरी धारा ३६ को उपधारा

(२) मा खाद्यवस्तुको अभावमा जीवन खिचिममा पर्ने अवस्थाबाट सुरक्षित हुन पाउने हकको व्यवस्था गरिएको छ । विशेषगरी धारा ३९ को उपधारा (२) मा प्रत्येक बालबालिकालाई परिवार

र राज्यबाट स्वास्थ्य, पालन पोषण, उचित स्याहारको हक सुनिश्चित गरिएको छ । राज्यको नीति अन्तर्गत धारा १७ को खण्ड (५) (ल) र (६) मा नागरिक स्वस्थ बनाउने तथा स्वास्थ्य सेवामा पहुँच सुनिश्चित गर्ने नीति अवलम्बन गरिएको छ ।

प्रश्न नं. (८) बालबालिकाको स्वस्थ जन्म र स्वस्थ जीवनको अधिकार सम्बन्धी कुन-कुन ऐन,मा कस्तो व्यवस्था गरिएको छ ?

उत्तर: बालबालिकाको स्वस्थ जन्म र स्वस्थ जीवनसँग सम्बन्धित कानूनी व्यवस्थाहरूमा

मुख्यतया: सुरक्षित मातृत्व तथा प्रसूतन् स्वास्थ्य अधिकार ऐन, २०७१, जन्मस्वास्थ्य सेवा ऐन, २०७१, बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७१ रहेका छन् ।

सुरक्षित मातृत्व तथा प्रसूतन् स्वास्थ्य अधिकार ऐन, २०७१ दफा ३ को उपदफा (४) मा प्रत्येकमहिलालाई आकस्मिक प्रसूति सेवा, आधारभूत आकस्मिक प्रसूति सेवा, बृहत आकस्मिक प्रसूति सेवा, नवजात शिशुका लागि अत्यावश्यकिय सेवा र नवजात शिशुले आवश्यक सेवा पाउने

अधिकार सुनिश्चित गरिएको छ 1 यसका साथै स्वस्थ शिशुको ँन्म नहुने अवस्था भएमा दफा भल बमोँम सुरक्षित गर्भपतन गराउन पाउने अधिकारसमेत ऐन,मा ँवस्था गरिएको छ भने दफा भ७ मा भूर्णको लिङ्ग पहिचान गरी गर्भपतन गराउन नहुने स्पष्ट ँवस्था छ 1 यसका साथै ऐन,ले मातृत्व तथा प्रँनन् स्वास्थ्यका लागि तीनै तहमा बाँट विनियोँन तथा अनुदान सम्बन्धी बाँयकारी ँवस्था सुनिश्चित गरेको छ 1

ँनस्वास्थ्य सेवा ऐन, २०७ल को दफा ३ को उपदफा (४) मा बालबालिकाको सुरक्षित ँन्म तथा स्वस्थ ँीवनका लागि खोप सेवा, एकीकृत नवँात शिशु तथा बालरोग ँवस्थापन, पोषण सेवा, गर्भवती, प्रसव तथा सुत्केरी सेवा ँस्ता मातृ, नवँात शिशु तथा बाल स्वास्थ्य सेवालाई आधारभूत स्वास्थ्य सेवाको रूपमा परिभाषित गर्दै सो सेवाहरू निःशुल्क रूपमा सबै नागरिकहरूलाई प्राप्त गर्ने अधिकार सुनिश्चित गरेको छ 1 यसैगरी दफा ९ मा बालबालिका विरामी भएमा स्वास्थ्य संस्थामा लैँानु, स्वास्थ्य उपचार गराउनु, उपचार गर्ने कार्यमा सहयोग र सहँीकरण गर्नु परिवारका सदस्य, संरक्षक तथा संरक्षकत्व स्वीकार गरेको ँयक्तिको दायित्व हुने उल्लेख छ 1 यसैगरी दफा ४७ मा बालबालिकाको स्वस्थ ँीवनको लागि प्रदेश सरकार तथा स्थानीय तहले विशेष सामाँक स्वास्थ्य सुरक्षाका कार्यहरू कार्यान्वयन गर्नु पर्ने ँवस्था छ 1

बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७ल को दफा भ३ मा बालबालिकाको पोषण तथा स्वास्थ्य सम्बन्धी अधिकार सुनिश्चित गरिएको छ 1 ऐन,ले दुई वर्षसम्मका बालबालिकालाई स्तनपान तथा प्रत्येक बालबालिकालाई उचित पोषण, सफा खानेपानी, खोप सेवा, राष्ट्रिय मापदण्ड अनुरूपको शारीरिक तथा मानसिक स्वास्थ्य सेवाको साथै आधारभूत स्वास्थ्य उपचार निःशुल्क प्राप्त गर्ने सुनिश्चित गरेको छ 1 यसका साथै दफा भ४ मा बालबालिकाको स्वस्थ ँीवनका लागि उमेर, रूची र आवश्यकता अनुसार खेलकुद, मनोरञ्ँन तथा सांस्कृतिक गतिविधिहरूमा सहभागिताको अधिकारसमेत ँवस्था गरेको छ 1 यसैगरी बालबालिकाको स्वस्थ ँीवनका लागि हेरचाह, पालन पोषण, वृत्ति विकास, संरक्षण गर्नु परिवार वा संरक्षकको दायित्व हुने दफा भ७ मा स्पष्ट ँवस्था छ 1 यसैगरी विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका बालबालिकाको स्वस्थ ँीवनका लागि आवश्यक ँवस्था मिलाउनु राज्यको दायित्व हुने समेत स्पष्ट ँवस्था छ 1

प्रश्न नं. (९) चालु १५औँ योजनामा बालबालिकाको स्वस्थ जन्म र स्वस्थ जीवन सम्बन्धी कस्ता व्यवस्थाहरू गरिएका छन् ?

उत्तर: स्वस्थ, उत्पादनशील, ँँमेवार र सुखी नागरिक भन्ने स्वास्थ्य र पोषण क्षेत्रको सोचसहित भल औँ योँनाले ँीवनपथको अवधारणा अनुसार सबै उमेर समूहका नागरिकको

स्वास्थ्य आवश्यकतालाई सम्बोधन गरी मातृशिशु, बालबालिका र किशोरकिशोरीको सर्वाङ्गीण विकास र परिवार ऒयवस्थापन सेवालाई थप सुधार र विस्तार गर्ने रणनीति अवलम्बन गरेको छ । यसैगरी बाल अधिकार सुनिश्चित भएको बालमैत्री समाप्न निर्माण गर्ने सोचसहित बाल

स्वास्थ्यमा सुधार गरी बाल मृत्युदर घटाउने रणनीति समेत भल ऒँ योप्नले अवलम्बन गरेको छ । यसैगरी बालगृह, बाल सुधार गृह, निगरानी कक्षा, अस्थायी संरक्षाण सेवामा रहेका बालबालिकाको खानपान, स्वास्थ्य तथा सुरक्षाको विषयमा उपयुक्त मापदण्ड निर्माण गरी सोको आधारमा सञ्चालन गर्न निरन्तर अनुगमन गरी सुधार गरिने कार्यनीति समेत योप्नले लिएको छ । यसका साथै विकासलाई अधिकारमूखी विकासको फराकिलो दायराबाट हेरिएको दीगो विकास लक्ष्यमा बालबालिकाको स्वास्थ्य तथा स्वस्थ ऒीवन सम्बन्धी परिमाणात्मक लक्ष्य समेत समावेश भएको छ ।

प्रश्न नं. (१०) राष्ट्रिय स्वास्थ्य नीति, २०७६ मा बालबालिकाको स्वस्थ जन्म र स्वस्थ जीवन सम्बन्धी कस्तो नीति अवलम्बन गरिएको छ ?

उत्तर: स्वस्थ तथा सुखी ऒीवन लक्षित सप्न र सचेत नागरिक भन्ने भावी सोच लिएको राष्ट्रिय स्वास्थ्य नीति, २०७६ को नीति ६.२० मा ऒीवन पथको अवधारणा अनुरूप सुरक्षित मातृत्व, बाल स्वास्थ्य, किशोरकिशोरी लगाएतका सेवाको विकास तथा विस्तार गरिने नीति उल्लेख भएको छ ।

प्रश्न नं. (११) बालबालिकाको स्वस्थ जन्म र स्वस्थ जीवन सम्बन्धी कार्यक्रमिक व्यवस्थाहरू कस्ता रहेका छन् ?

उत्तर: बालबालिकाको स्वस्थ ऒन्म र स्वस्थ ऒीवनका लागि प्रप्नन् तथा मातृ स्वास्थ्य सेवा र बाल स्वास्थ्य सेवा अन्तर्गत कार्यक्रमिक ऒयवस्थाहरू प्रमुख रूपमा रहेका छन् । प्रप्नन् तथा मातृ स्वास्थ्य सेवा अन्तर्गत सुरक्षित मातृत्व कार्यक्रम र किशोरकिशोरी यौन तथा प्रप्नन् स्वास्थ्य कार्यक्रम बालबालिकाको स्वस्थ ऒन्म र स्वस्थ ऒीवनसंग सम्बन्धित रहेका छन् भने बाल स्वास्थ्य अन्तर्गत समुदायमा आधारित एकीकृत नवप्नत शिशु बालरोग ऒयवस्थापन, राष्ट्रिय खोप कार्यक्रम र बहुक्षेत्रीय पोषण कार्यक्रम बालबालिकाको स्वस्थ ऒन्म र स्वस्थ ऒीवनसंग सम्बन्धित राष्ट्रिय कार्यक्रमहरू हुन् ।

प्रश्न नं. (१२) नेपालको प्रचलित कानून बमोजिम लि. पहिचान गर्न पाइन्छ कि पाइदैन ?

उत्तर: सुरक्षित मातृत्व तथा प्रप्नन् स्वास्थ्य अधिकार ऐन, २०७६ को दफा भ७ बमोजिम कसैले गर्भमा रहेको भ्रूणको लिङ्ग पहिचान हुने कुनै कार्य गर्न वा गराउन, गर्भवती महिलालाई गर्भको

लिङ्ग पहिचान गर्न डर वा त्रास देखाई वा करकाप गरी वा धम्की दिई वा ललाई फकाई वा प्रलोभनमा पारी वा अनुचित प्रभाव, भुक्यानमा पारी, षोर षुलुम गरी दबाव दिन वा बाईय पार्न वा सोही बमोषुम लिङ्ग पहिचान गरी गर्भपतन गराउन हुँदैन । कसैले यस्तो कार्य गरेमा यस ऐन, बमोषुम कसूर गरेको मानिनेछ । मुलुकी अपराध संहिता, २०७४ को दफा भदद को उपदफा

(द) बमोषुम गर्भपतन गराउने उद्देश्यले गर्भमा रहेको भ्रूणको लिङ्ग पहिचान गर्ने वा गराउनेलाई तीन महिनादेखि छ महिनासम्म कैद र लिङ्ग पहिचान गरी गर्भपतन गर्ने वा गराउनेलाई सोही दफाको उपदफा (३) मा लेखिएको सषायमा थप एक वर्षसम्म कैदको सषाय हुनेछ ।

प्रश्न नं. (१३) कसैले गर्भपतन गर्न पाइन्छ कि पाइँदैन ? यदि पाइन्छ भने कस्तो-कस्तो अवस्थामा सुरक्षित गर्भपतन गराउन पाइन्छ ?

उत्तर: सुरक्षित मातृत्व तथा प्रषुनन् स्वास्थ्य अधिकार ऐन, २०७ल को दफा ३ (ल) बमोषुम प्रत्येक महिलालाई गर्भपतन सेवा प्राप्त गर्ने अधिकार हुनेछ । सोही ऐनको दफा भल र मुलुकी अपराध संहिता, २०७४ को दफा भद९ बमोषुम देहायको अवस्थामा गर्भवती महिलालाई

सुरक्षित गर्भपतन गर्न पाउने अधिकार हुनेछ:-

- (क) गर्भवती महिलाको मञुुरीले बाह्र हप्तासम्मको गर्भ,
- (ख) गर्भपतन नगराएमा गर्भवती महिलाको ज्यानमा खतरा पुग्न सक्छ वा निषुको शारीरिक वा मानसिक स्वास्थ्य खराब हुन सक्छ वा विकलाङ्ग बषुचा षुन्मन्छ, भनी इषुषुत प्राप्त चिकित्सकको राय भई त्यस्ती महिलाको मञुुरी बमोषुम अठ्ठाईस हप्तासम्मको गर्भ,
- (ग) षुवषुस्ती करणी वा हाडनाता करणीबाट रहन गएको गर्भ गर्भवती महिलाको मञुुरीले अठ्ठाईस हप्तासम्मको गर्भ,
- (घ) रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता उन्मुक्ति गर्ने षुवाणु (एच.आई.भी.) वा त्यस्तै प्रकृतिको अन्य निको नहुने रोग लागेको महिलाको मञुुरी बमोषुम अठ्ठाईस हप्तासम्मको गर्भ,
- (ल) भ्रूणमा कमीकमषुुरी भएको कारणले गर्भमै नष्ट हुन सक्ने वा षुन्मेर पनि बाँषुन नसक्ने गरी गर्भको भ्रूणमा खराबी रहेको, वंशाणुगत खराबी वा अन्य कुनै कारणले भ्रूणमा अशक्तता हुने अवस्था रहेको भन्ने उपचारमा संलग्न स्वास्थ्यकर्मीको राय बमोषुम गर्भवती महिलाको मञुुरी बमोषुम अठ्ठाईस हप्तासम्मको गर्भ ।

माथिको अवस्थामा बाहेक कसैले पनि गर्भपतन गर्न वा गर्भपतन गराउने नियतले वा गर्भपतन हुन सक्छ भन्ने षुानीषुानी वा विश्वास गर्नुपर्ने कुनै काम गरी, गर्भवती महिलालाई करकाप गरी,

धम्की दिई, ललाई फकाई गरी वा प्रलोभनमा पारी गर्भपतन गराउनु हुँदैन । यस्तो कार्य गरेमा सुरक्षित मातृत्व तथा प्रॉनन् स्वास्थ्य अधिकार ऐन, २०७८ बमोर्म्म कसूर मानिने छ । मुलुकी अपराध संहिता २०७४ को दफा ३८८ को उपदफा (८) बमोर्म्म गर्भपतन गराउने उद्देश्यले गर्भमा रहेको भूर्णको लिङ्ग पहिचान गर्ने वा गराउनेलाई तीन महिनादेखि छ महिनासम्म कैद र लिङ्ग पहिचान गरी गर्भपतन गर्ने वा गराउनेलाई सोही दफाको उपदफा (३) मा लेखिएको सॉयमा थप एक वर्षसम्म कैदको सॉय हुनेछ ।

प्रश्न नं. (१४) निःशुल्क स्वास्थ्य बीमा सम्बन्धी कानूनी व्यवस्थाहरू के-कस्ता रहेका छन् ? उत्तर: स्वास्थ्य बीमा ऐन, २०७४ को दफा (३) बमोर्म्म प्रत्येक नेपाली नागरिक निःशुल्क स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रममा आवद्ध हुनु पर्ने, नवपॉत शिशु, बालबालिका, पॉष्ठ नागरिक, अपाङ्गता भएका औयक्ति तथा अशक्तलाई स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रममा आवद्ध गर्नु निॉको संरक्षक तथा अभिभावकको कर्तॉय हुने, वृद्धाश्रम, अनाथालय, बाल सुधार गृह लगायतका संस्थाहरूमा आश्रित औयक्तिलाई स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रममा आवद्ध गर्नु त्यस्तो संस्थाको औयवस्थापकको कर्तॉय हुने भनी स्पष्ट औयवस्था भएको छ । साथै सोही ऐनको दफा (ल) बमोर्म्म

स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रम अन्तर्गत देहायको सुविधा प्रदान हुनेछ:

- (क) योग, पोषण शिष्टा, बानी औयहोरा सुधार, मनो-सामािंक परामर्श पॉस्ता प्रवर्धनात्मक सेवा,
- (ख) खोप, परिवार नियोपॉन, सुरक्षित मातृत्व पॉस्ता प्रतिकारात्मक सेवा,
- (ग) बहिरङ्ग, भर्ना उपचार, आकस्मिक, शल्यक्रिया, औषधि, स्वास्थ्य सहायता उपकरणपॉस्ता उपचारात्मक सेवा,
- (घ) निदानात्मक वा पुनस्थापना सम्बन्धी सेवा,
- (ल) एम्बुलेन्स सेवा,
- (च) तोकिए बमोर्म्मका अन्य सेवा ।

प्रश्न नं. (१५) नेपालमा गर्भवती महिला, शिशु तथा बालपोषण सम्बन्धी के-कस्ता कार्यहरू रहेका छन् ?

उत्तर: स्वास्थ्य तथा पॉनसंख्या मन्त्रालयको तर्फबाट बालबालिकाका लागि आवश्यक विभिन्न खोपहरूका लागि राष्ट्रिय खोप, सुनौलो हॉर दिन, राष्ट्रिय पोषण, भिटामिन “ए” वितरण, कुपोषण पुनस्थापना, एकीकृत बाल स्वास्थ्य, समुदायमा आधारित नवपॉत शिशु तथा बालरोग औयवस्थापन, बहुेत्रीय पोषण कार्यक्रम लगायतका कार्यक्रमहरू सञ्चालनमा रहेका छन् । कर्णाली

क्षेत्रका पुँल्लाहरू लगायत देशभर दलित समुदायका बालबालिकालाई पोषण भत्ता, अति दुर्गम हिमाली र पहाडी पुँल्लाका ज्यान पुँखिममा परेका गर्भवती र सुत्केरीका लागि राष्ट्रपति महिला उत्थान कार्यक्रम अन्तर्गत हेलिकप्टरबाट सुरक्षित उद्धार र उपचार सहयोग कार्यहरू पुँस्ता कार्यक्रमहरू सञ्चालनमा रहेका छन् । यस अतिरिक्त तोकिएका स्वास्थ्य संस्थाहरूमा तोकिएका

स्वास्थ्य सेवा र औषधिहरू निःशुल्क प्रदान गर्ने गरिएको छ । यसैगरी गर्भवती महिला तथा नवपुँत शिशु लक्षित आकस्मिक प्रसूति सेवा, आधारभूत आकस्मिक प्रसूति सेवा, नवपुँत शिशुको अत्यावश्यक सेवा, नवपुँत शिशुको आकस्मिक सेवा, बृहत आकस्मिक प्रसूति सेवा, सुरक्षित मातृत्व प्याकेज पुँस्ता सेवाहरू सञ्चालनमा रहेका छन् ।

प्रश्न नं. (१६) बालबालिकाको स्वस्थ जन्म र स्वस्थ जीवन सम्बन्धी अधिकारको कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहले के गर्न सक्छ ?

उत्तर: स्थानीय तहमा बालबालिकाको स्वस्थ पुँन्म र स्वस्थ पुँवन सम्बन्धी अधिकारको कार्यान्वयन गर्न स्थानीय तहले निम्न कार्यहरू गर्न सक्नेछः-

- स्थानीय तहले निर्माण गरेको बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधि, स्वास्थ्य सम्बन्धी नीति तथा कार्यक्रमहरूमा बालबालिकाको सुरक्षा, गर्भवती महिलाको सुरक्षा, नियमित स्वास्थ्य पुँच्च लगायतका औयवस्थाहरू स्पष्ट रूपमा उल्लेख गरी कार्यान्वयन गर्ने ।
- प्रत्येक बस्ती तथा वडामा गर्भवती महिलाको पहिचान गरी सोको अभिलेख दुखस्त राखी नियमित स्वास्थ्य पुँच्चका लागि सूचना, अनुगमन, सहायता, परामर्श, निःशुल्कभिटाभिन, औषधी, सुरक्षित सुत्केरी सेवा तथा अन्य प्रोत्साहनका कार्यक्रम लागू गर्ने ।
- सत् प्रतिशत शिशुहरूले सबै खोप पाउने औयवस्था मिलाउने ।
- गर्भमा रहेको शिशुको लिङ्ग पहिचान गर्ने कार्यलाई निखत्साहित गर्ने र त्यस्तो कार्यगर्नेलाई कानूनी कारवाही गर्ने ।
- विद्यालय, सडक, सार्वपुँनिक यातायात, पार्क, उद्योग धन्दा, बाँर क्षेत्र तथा अन्य सार्वपुँनिक स्थललाई बालबालिकाको लागि सुरक्षित बनाउन बाल सुरक्षा सम्बन्धी मापदण्ड बनाई लागू गर्ने ।
- विद्यालय क्षेत्रलाई हर्न निषेधित, सिमित गति तथा सडकमा पुँब्रा क्रसको औयवस्था र विद्यालय क्षेत्र संकेत अनिवार्य राख्ने औयवस्था गर्ने ।

- विद्यालयका बालबालिका तथा समुदायका युवाहरूलाई विपद् प्रतिकार्य, प्राथमिक उपचारतथा उद्धार सम्बन्धी प्रशिक्षण प्रदान गर्ने ।
- स्थानीय तहमा स्काउट तथा रेडक्रसका समितिहरू बनाइ प्रशिक्षण र परिचालन गर्ने ।
- विभिन्न संक्रामक रोगरोगी वा महामारीका समयमा बालबालिकाको संरक्षण तथा उपचारलाई प्राथमिक क्षेत्रको रूपमा लागू गर्ने ।
- प्राकृतिक विपद् वा अन्य मानवीय संकटकका समयमा पनि खोप तथा स्वास्थ्य सेवालाई निरन्तरता दिने व्यवस्था गर्ने ।
- विद्यालय नर्समार्फत विद्यालयमा प्रवर्धनात्मक, प्रतिकारात्मक र उपचारात्मक स्वास्थ्य सेवा दिने, विद्यार्थीहरूलाई पोषिलो खाना तथा सरसफाइबारे सचेत गराउने र पत्रुखाद्यनिखत्साहित गरी पोषणको अवस्थामा सुधार ल्याउने, यौन तथा प्रजनन स्वास्थ्य, मानसिक स्वास्थ्य, मुख तथा दाँत र आँखाको स्वास्थ्य विषयमा परामर्श तथा स्वास्थ्यपरीक्षण गरी विद्यार्थीको स्वास्थ्य सुधारमा सहयोग गर्ने, विद्यार्थीमार्फत परिवार एवम् समुदायलाई स्वस्थ बनाउन सचेतना गराउने तथा स्वस्थ जीवनशैली अपनाउन प्रोत्साहनगर्ने ।
- विद्यालयका शिक्षक नर्सका साथै स्वास्थ्य केन्द्रमा रहेका स्वास्थ्यकर्मीहरूलाई मनोसामाजिक विमर्शसम्बन्धी तालिम दिने व्यवस्था गर्ने, मनोविमर्शकर्ता परिचालन गर्ने, जनशक्ति विकास गर्ने ।
- विद्यालय, घर परिवार, सार्वजनिक स्थलमा स्वच्छ खानेपानीको व्यवस्था गर्ने ।
- प्रत्येक परिवारलाई स्वास्थ्य विमा अनिवार्य लागू गर्ने तथा आर्थिक अभावले उपचार गर्न नसक्ने बालबालिकाका लागि बाल कोष मार्फत सहयोग गर्ने व्यवस्था मिलाउने तथा विपन्न परिवार तथा बालबालिकालाई निःशुल्क स्वास्थ्य बीमाको सुनिश्चित गर्ने ।
- स्वास्थ्यकर्मीहरूलाई बाल संरक्षणका बारेमा अभिमूखीकरण गरी कुनै बालबालिकाको उपचारका क्रममा दुर्व्यवहार हिंसा वा प्रमुखिममा परेको आशंका भएमा नजिकको प्रहरी वा बाल कल्याण अधिकारी/बाल अधिकार समितिलाई खबर गर्ने र सोको गोपनीयता कायम गर्दै थप अनुसन्धान र कारवाही गर्ने व्यवस्था मिलाउने ।

अख) नाम, राष्ट्रियता र पहिचानको अधिकार कार्यन्वयन

प्रश्न नं. (१७) नेपालको संविधान (२०७२) मा नाम, राष्ट्रियता र पहिचानको अधिकार सम्बन्धी के-कस्ता व्यवस्था रहेका छन् ?

उत्तर: नेपालको संविधान (२०७२) मा नाम, राष्ट्रियता र पहिचानको अधिकार सम्बन्धी देहाय बमोर्पिमका औवस्थाहरू रहेका छन् -

- धारा भभ अनुसार कुनै पनि नेपाली नागरिकलाई नागरिकता प्राप्त गर्ने हकबाट वञ्चित गरिने छैन ।
- कुनै औयक्तिको ँन्म हुंदाका बखत निँको बाबु वा आमा नेपालको नागरिक रहेछ भने त्यस्तो औयक्ति ँन्मको आधारमा नेपालको नागरिकता प्राप्त गरेको मानिनेछ ।
- ँन्मको आधारमा नेपालको नागरिकता प्राप्त गरेको नागरिकको सन्तानले बाबु र आमा दुवै नेपालको नागरिक रहेछन् भने निँ वालिग भएपछि वंशँको आधारमा नेपालको नागरिकता प्राप्त गर्नेछ ।
- त्यसैगरी नेपालभित्र फेला परेको पितृत्व र मातृत्वको ठेगान नभएको प्रत्येक नाबालक निँको बाबु वा आमा फेला नपरेसम्म वंशँको आधारमा नेपालको नागरिक ठहर्ने छ । नेपालको नागरिक आमाबाट नेपालमा ँन्म भई नेपालमा नै बसोबास गरेको र बाबुको पहिचान हुन नसकेको औयक्तिलाई वंशँको आधारमा नेपालको नागरिकता प्रदान गरिनेछ ।
- बालबालिकाको मौलिक हकको रूपमा धारा ३९(भ) अनुसार पनि प्रत्येक बालबालिकालाई आफ्नो पहिचान सहित नामकरण र ँन्मदर्ताको हक हुनेछ भन्ने औवस्था रहेको छ ।

प्रश्न नं. (१८) नेपाल नागरिकता ऐन, २०६३ र नेपाल नागरिकता (पहिलो संसोधन) अध्याधेश, २०७८ मा बालबालिकाको नाम, पहिचान र राष्ट्रियता सम्बन्धी के-कस्तो व्यवस्था उल्लेख भएकोछ ?

उत्तर: नेपाल नागरिकता ऐन, २०६३ र नेपाल नागरिकता (पहिलो संसोधन) अध्याधेश, २०७८मा बालबालिकाको नाम, पहिचान र राष्ट्रियता सम्बन्धी देहाय बमोर्पिमका औवस्थाहरू रहेका

छन् -

- ऐन,को दफा ३ बमोर्पिम कुनै औयक्तिको ँन्म हुंदा निँका बाबु वा आमा नेपालकोनागरिक रहेछ भने त्यस्तो औयक्ति वंशँको नाताले नेपालको नागरिक रहने,

- अर्थादेशको दफा २ को उपदफा (भ) बमोर्षिम नेपालभित्र फेला परेको पितृत्व र मातृत्व ठेगान नभएको प्रत्येक नाबालक निष्को बाबु वा आमाको पत्ता नलागेसम्म वंशर्षिको नाताले नेपालको नागरिक मानिने,
- संवत् २०७२ साल असोर्षि ३ गते भन्दा अघि ष्ण्मको आधारमा नेपालको नागरिकता प्राप्त गरेको नागरिकको सन्तानले बाबु र आमा दुवै नेपालको नागरिक रहेछन् भने निष्को उमेर सोढ्व वर्ष पूरा भएपछि वंशर्षिको आधारमा नेपालको नागरिकता प्राप्त गर्ने,
- नेपालको नागरिक आमाबाट नेपालमा ष्ण्म भै नेपालमा नै बसोबास गरेको र बाबुको पहिचान हुन नसकेको और्षिकले वंशर्षिको आधारमा नेपालको नागरिकता प्राप्त गर्नेछ,

प्रश्न नं. (१९) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बालबालिकाको पहिचान सम्बन्धी के-कस्ता अधिकारको व्यवस्था गरिएको छ ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा ४ मा बालबालिकाको पहिचान सम्बन्धी देहाय बमोर्षिमका औयवस्थाहरू उल्लेख गरिएका छन्:-

- प्रत्येक बालबालिकालाई आफ्नो पहिचान सहितको नामाकरण र दर्ताको हक हुनेछ ।
- बालबालिका ष्ण्मेपछि निष्का बाबु वा आमाले बालबालिकाको नाम राखि प्रचलित कानून बमोर्षिम नामाकरण र ष्ण्मदर्ता गर्नुपर्नेछ ।
- ष्ण्वर्षि करणी वा प्रचलित कानून बमोर्षिम संष्य हुने हाडनाता करणीबाट ष्ण्मएका बालबालिकाको आमाले चाहेमा आमाको नाममात्र उल्लेख गरी ष्ण्मदर्ता गरिदिनु पर्दछ ।
- नाम राख्दा बाबु वा आमा तत्काल उपलब्ध नभएमा वा उपलब्ध हुन सक्ने सम्भावना नरहेमा त्यस्ता बालबालिकाले आफूलाई हेरचाह गर्ने निष्का परिवारका अन्य सदस्य वा संरक्षकले राखे बमोर्षिमको नाम पाउने छ ।
- प्रत्येक बालबालिकाले ष्ण्मेपछि निष्को बाबु आमाको सहमतिबाट थर वा त्यस्तो सहमति हुन नसकेमा निष्को बाबुको थर आफ्नो नाम पछाडि प्रयोग गर्न पाउने छ ।
- बालबालिकाले चाहेमा बाबु वा आमा वा दुवैको थर प्रयोग गर्न पाउने छन् ।
- बालबालिकाको थरको विवाद उठेमा अन्यथा प्रमाणित भएकोमा वाहेक बाबुको थरप्रयोग गरेको मानिने छ ।
- पितृत्व ठेगाना नलागेका बालबालिकाको आफ्नो नामको पछाडि आमाको नाम राख्नपाउनेछन् ।

- बाबुआमा पत्ता नलागेका बालबालिकाले संरक्षकद्वारा दिएको थर प्रयोग गर्नेछन् । त्यसरी बालबालिकाको थर राखिदिदा बाल कल्याण अधिकारीलाई पानकारी दिनुपर्नेछ ।
- कुनै औपचारिक कानूनी काम कारवाही गर्दा वा लिखतमा कानून बमोपिँम बाबु, आमा तथा बाउँ बाउँको नाम उल्लेख गर्नुपर्ने भएमा त्यस्ता बालबालिकाको बाबु पत्ता नलागेको अवस्थामा निपुँले आमा र बाबु, आमाको नाम उल्लेख गर्न सक्नेछन् तर आमाको नाम पनि पत्ता नलागेमा सोही औयहोरा उल्लेख गरे पुग्नेछ ।

प्रश्न नं. (२०) बालबालिकाको जन्मदर्ता सम्बन्धी के-कस्तो कानूनी व्यवस्था रहेको छ ?

उत्तर: पुँन्म, मृत्यु तथा अन्य औयक्तिगत घटना (दर्ता गर्ने) ऐन, २०३३ मा बालबालिकाको पुँन्मदर्ता सम्बन्धी देहाय बमोपिँमका औयवस्थाहरू रहेका छन्-

- नेपालको पुँनसकैँ ठाउँमा बालबालिकाको पुँन्म भएपश्चात निपुँहरूको दर्ता गरी अभिलेख राख्ने सरकारको मुख्य कर्तऔय भएको हुँदा बालकको पुँन्म दर्ता गर्न दायित्वको रूपमा स्थानीय निकायलाई तोकिएको हुँदा परिवारमा बाँचा पुँन्मेको ३१ दिनभित्र स्थानीय वडा कार्यलयमा पुँन्मदर्ता गर्नुपर्दछ ।
- परिवारको मुख्य औयक्ति वा निपुँको अनुपस्थितिमा परिवारको उमेर पुगेको औयक्तिले नाबालकको पुँन्म दर्ता गराउनु पर्दछ । नेपाल बाहिर पुँन्मेको छ भने ६० दिनभित्र पुँन्मदर्ता गराउनु पर्दछ ।
- पुँन्मदर्ताले औयक्तिको पहिचान स्थापित हुने, न्यायिक हक स्थापित हुनुको साथै राज्यबाट प्राप्त हुने सेवा, सुविधा र अवसर प्राप्त हुन्छ ।

प्रश्न नं. (२१) जन्म दर्ता गर्ने संस्था वा निकायका प्रमुखले इन्कार गरेमा कहाँ र कहिले उजुर गर्ने ? उत्तर: पुँन्म, मृत्यु तथा अन्य औयक्तिगत घटना (दर्ता गर्ने) ऐन, २०३३ दफा भ४ बमोपिँम यदि कसैले औयक्तिगत घटना दर्ता गराउन आउने औयक्तिलाई दर्ता गराउन रोकेको वा छेकथुन गरेको वा भड्काएको ठहरेमा निपुँ विखट्ट पिँल्ला प्रशासन कार्यलयमा उपुँरी गर्न सकिन्छ । यसमा प्रमुख पिँल्ला अधिकारीले बढीमा २००१- (अऒरेपी दुईसय खपैया)सम्म पुँरिवाना गर्न सक्छन् । यदि प्रमुख पिँल्ला अधिकारीको निर्णय उपर चित्त नबुभेमा सम्बन्धित पिँल्ला अदालतमा पुनरावेदन समेत गर्न सकिन्छ ।

प्रश्न नं. (२२) बालबालिकाको पहिचानको अधिकारको उल्लंघन भएमा के-कस्तो संजाय हुन सक्दछ ? उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७१ को दफा ७२(भ) अनुसार बालबालिकाको पहिचान तथा पुँन्मदर्ता र थर प्रयोग गर्ने सम्बन्धी अधिकारको उल्लंघन गर्ने कुनै औयक्ति, संस्था वा

निकायका प्रमुखलाई अदालतले पचास हजार खर्चासम्म खर्चिवाला तथा पीडितलाई उचित क्षतिपूर्तिको व्यवस्था सुनिश्चित गरिएको छ ।

प्रश्न नं. (२३) कुनै व्यक्ति, संस्था वा अन्य निकायले बालबालिकाको अधिकार प्रचलन नगराएमा स्थानीय तहको के-कस्तो भूमिका रहेको छ ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा ६४ अनुसार बालबालिकाको अधिकार प्रचलन स्थानीय तहले देहाय बमोजिम गराउनु पर्दछ थ

- यदि कानून बमोजिम बालबालिकाप्रति कसैले दायित्व पुरा नगरेमा सम्बन्धित बालबालिका रहेको स्थानीय तहको न्यायिक समितिमा निवेदन दिन सकिन्छ ।
- न्यायिक समितिले वाटोको म्याद बाहेक २४ घण्टाभित्र बालबालिकाको अधिकार उल्लंघन गर्ने व्यक्तिलाई भ्र्काई आवश्यक षुँचबुक्त गर्नुपर्दछ ।
- षुँचबुक्त गर्दा सम्बन्धित व्यक्तिले बालबालिकाको हक उल्लङ्घन गरेको वा बालबालिकाप्रतिको दायित्व पुरा नगरेमा न्यायिक समितिले निवेदन परेको ३० दिनभित्र बालबालिकाको अधिकार प्रचलन गराउन वा बालबालिका प्रतिको दायित्व पुरा गराउन न्यायिक समितिले सम्बन्धित संस्था, व्यक्ति वा निकायलाई आदेश दिन सक्छ ।
- तर बालबालिकाको अधिकार उल्लंघनको प्रचलनका लागि सिधै उषुँच अदालतमा समेत उषुँर गर्न सकिन्छ । उषुँच अदालतले उल्लंघनकर्ता संस्था, व्यक्ति आदिलाई आदेश दिनुका साथै उचित क्षतिपूर्ति पनि भराउन सक्दछ ।

प्रश्न नं. (२४) स्थानीय तहले बालबालिकाको पहिचान तथा जन्मदर्ता सम्बन्धी अधिकारलाई कसरी कार्यान्वयन गराउन सक्दछ ?

उत्तर: बालबालिकाको पहिचान तथा षुँन्मदर्ता सम्बन्धी अधिकारको कार्यान्वयन स्थानीय तहले देहाय बमोजिम गर्न सक्नेछ:

- व्यक्तिको घटना दर्ताका लागि षुँन्म, मृत्यु तथा अन्य व्यक्तिको घटना (दर्ता गर्ने) ऐन, २०३३ को दफा ३ को उपदफा (२) बमोजिम स्थानीय पञ्चिकाधिकारी तोकने,
- प्रचलित कानून बमोजिम बाबुआमाको अनिवार्य विवाह दर्ता तथा बालबालिकाको षुँन्मदर्ता गर्न प्रवर्धनात्मक तथा प्रचारात्मक कार्यहरू गर्ने,
- आफ्ना बालबालिकाको षुँन्मदर्ता गर्न इन्कार गर्ने अभिभावकलाई सम्झाइ बुझाइघटनाको सूचना दर्ता गर्ने सम्बन्धमा आवश्यक सहयोग गर्ने,

- ँन्मदरुता भएकु ६ महिनाभित्र बालबालिकाकु उमेर, नाम र ँत सँयाउनका लागि दरखास्त परेमा ँन्म, मृत्यु तथा और्यक्तिगत घटना दरुता ऐन, २०३३ कु दफा ९क कु उपदफा (२) बमोर्ँम सो सम्बन्धमा छानविन गरी निःशुल्क रूपमा सँयाउने,
- बालविवाह लगायत स्वतः बदर हुने विवाहकु परिणामबाट ँन्मिएका शिशुकु ँन्म दरुताका लागि सूचना परेमा ँन्म, मृत्यु तथा और्यक्तिगत घटना दरुता ऐन, २०३३ कु दफा ६क कु उपदफा (२) बमोर्ँम अनिवार्य रूपमा ँन्मदरुता गरिदिने,
- बाबुआमाकु ठेगान नभएका, बेवारिस बालबालिकाकु ँन्मदरुताकु हकमा बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७ल तथा अन्य प्रचलित कानून बमोर्ँमकु संरुक्लाई सूचक बनाइ ँन्मदरुता गरिदिने,
- सडक बालबालिका, अनाथ बालबालिका तथा बलात्कृत भै ँन्मेका, बालविवाहबाट ँन्मेका, वैदेशिक रूँगारीबाट फर्किएका महिलाबाट ँन्मई बाबु पहिचान नभएका, असुररुत तथा अनुचित यौन सम्पर्कबाट ँन्मिएका लगायतका शिशुकु ँन्मदरुताका लागि तालुक अड्डामा लेखि पठाउने वा राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्लाई ँनकारी दिई निकासका लागि आवश्यक समन्वय गर्ने ।
- कुनै बालबालिकाकु ँन्मदरुता गर्ने सम्बन्धमा कुनै कानूनी अस्पष्टता रहन आएमा सिधै हुँदैन भनी सेवाग्राहीलाई नफर्काई सोकु निकासका लागि तालुक अड्डामा लेखि पठाउने वा राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्लाई ँनकारी दिई निकासका लागि आवश्यक समन्वय गर्ने ।

अग) बालबालिकामाथि हुने भेदभाव विभेदको अधिकारको कार्यान्वयन

प्रश्न नं. (२५) नेपालको संविधान (२०७२) मा बालबालिकामाथि हुने भेदभाव विभेदको अधिकार सम्बन्धी के-कस्ता व्यवस्थाहरू उल्लेख गरिएको छ ?

उत्तर: नेपालको संविधान (२०७२) ले बालबालिकामाथि हुने भेदभाव विभेदका देहाय बमोर्षिमका अधिकारको औयवस्था गरेको छ ।

- धारा भद(२) बमोर्षिम सामान्य कानूनको प्रयोगमा कसैलाई उत्पत्ति, धर्म, वर्ण, षात, षाति, लिङ्ग, शारीरिक अवस्था, अपाङ्गता, स्वास्थ्य स्थिति, वैवाहिक स्थिति, गर्भावस्था, आर्थिक अवस्था, भाषा वा ेत्र, वैचारिक आस्था वा यस्तै अन्य कुनै आधारमा भेदभाव गरिने छैन ।
- धारा २४(भ) अनुसार कुनै पनि औयक्तिलाई निषको उत्पत्ति, षात, षाति, समुदाय, पेशा, औयवसाय वा शारीरिक अवस्थाको आधारमा कुनै पनि निषी तथा सार्वषिनिक स्थानमा कुनै प्रकारको छुवाछुत वा भेदभाव गरिने छैन ।

प्रश्न नं. (२६) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बालबालिकामाथि हुने भेदभाव विभेदको अधिकार सम्बन्धी के-कस्ता व्यवस्थाहरू उल्लेख गरिएको छ ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बालबालिकामाथि हुने भेदभाव विभेदका देहाय बमोर्षिमका अधिकारको औयवस्था गरिएको छ ।

- दफा ल अनुसार कुनै पनि बालबालिकालाई निषको परिवार वा संरक्षकको धर्म, वर्ण, षात, लिङ्ग, उत्पत्ति, भाषा, संस्कृति, वैचारिक आस्था, शारीरिक वा मानसिक अवस्था, अपाङ्गता, वैवाहिक स्थिति, पारिवारिक हैसियत, पेशा, स्वास्थ्य स्थिति, आर्थिक वा सामाषिक स्थिति, भौगोलिक ेत्र वा अन्य तरिकाले भेदभाव गरिने छैन ।
- कसैले बालबालिकाको पालनपोषण, शिक्षा, स्वास्थ्य उपचारमा छोरा, छोरी वा अधिल्लो पति, पत्नी वा पछिल्लो पति वा पत्नीबाट षन्मेका छोराछोरी बीचमा भेदभाव गर्न पाइदैन । त्यसैगरी आफ्ना छोराछोरी र धर्मपुत्रको बीचमा पनि कुनै पनि किसिमको भेदभाव गर्न पाइदैन ।
- त्यसैगरी कुनै महिला र पुखष वैवाहिक सम्बन्ध कायम हुनुअघि षन्मेका सन्तान र वैवाहिक सम्बन्ध कायम भएपछि षन्मेका सन्तानको बीचमा पनि भेदभाव गर्न पाइदैन ।

प्रश्न नं. (२७) बालबालिकाबीच भेदभाव कसरी हुन सक्दछ ? उत्तर: बालबालिकाबीच भेदभाव देहाय बमोर्पिम हुन सक्दछ:-

- बालबालिकाको परिवार वा संरक्षाको धर्म, वर्ण, ुत, लिङ्ग, उत्पति, भाषा, संस्कृति, वैचारिक आस्था, शारीरिक वा मानसिक अवस्था, अपाङ्गता, वैवाहिक स्थिति, पारिवारिक हैसियत, पेशा, स्वास्थ्य स्थिति, आर्थिक वा सामािुिक स्थिति, भौगोलिक क्षेत्रका आधारमा बालबालिका बीच भेदभाव,
- बालबालिकाको पालनपोषण, शिक्षा, स्वास्थ्य उपचारका सम्बन्धमा- छोरा र छोरी वा अधिल्लो पति, पत्नी वा पछिल्लो पति वा पत्नीबाट ुन्मेका छोराछोरी बीचमा भेदभाव, आफ्ना छोराछोरी र धर्मपुत्रको बीचमा हुने भेदभाव, वैकल्पिक हेरचाहमा रहेका वा नरहेका बीच भेदभाव,
- कुनै महिला र पुखुष वैवाहिक सम्बन्ध कायम हुनुअघि ुन्मेका सन्तान र वैवाहिक सम्बन्ध कायम भएपछि ुन्मेका सन्तानको बीचमा पनि भेदभाव,

प्रश्न नं. (२८) कुनै व्यक्ति, संस्था वा निकायले बालबालिकामाथि भेदभावजन्य व्यवहार गरेमा स्थानीय तहले के-कस्तो न्यायिक उपचार प्रदान गर्न सक्दछ ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७ल को दफा ६४ अनुसार बालबालिकामाथि भेदभावुन्य ुव्यवहार गरेको खण्डमा स्थानीय तहले देहाय बमोर्पिम न्यायिक उपचार प्रदान गर्न सक्दछ ।

- बालबालिकामाथि कुनै ुव्यक्ति, संस्था वा निकायले भेदभावुन्य ुव्यवहार गरेमा पीडित बालबालिका वा सरोकारवालाले बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७ल को दफा ६४ को उपदफा (भ) बमोर्पिम सम्बन्धित बालबालिका रहेको स्थानीय तहको न्यायिक समितिमा निवेदन दिन सक्दछन् ।
- बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७ल को दफा ६४ को उपदफा (२) बमोर्पिम न्यायिक समितिले बाटोको म्याद बाहेक २४ घण्टाभित्र बालबालिकाको अधिकार उल्लंघन गर्ने ुव्यक्तिलाई भिक्काई आवश्यक ुुँचबुभ्क गर्नुपर्दछ ।
- ुुँचबुभ्क गर्दा सम्बन्धित ुव्यक्तिले बालबालिकाको हक उल्लङ्घन गरेको वा बालबालिकाप्रतिको दायित्व पुरा नगरेमा न्यायिक समितिले निवेदन परेको ३० दिनभित्र बालबालिकाको अधिकार प्रचलन गराउन वा बालबालिकाप्रतिको दायित्व पुरा गराउन न्यायिक समितिले सम्बन्धित संस्था, ुव्यक्ति वा निकायलाई आदेश दिन सक्छ ।
- तर बालबालिकाको अधिकार उल्लङ्घनको प्रचलनका लागि सिधै उुँच अदालतमा समेत

उपूर गर्न सकिन्छ । उच्च अदालतले उल्लङ्घनकर्ता संस्था, ०यक्ति आदिलाई आदेश दिनुका साथै मनासिव वमोपुमको ँतिपूति भराइदिन सक्दछ ।

प्रश्न नं. (२९) स्थानीय तहले बालबालिकामाथि भेदभावजन्य व्यवहार हुन नदिन के गर्न गराउन सक्दछ ?

उत्तर: स्थानीय तहले बालबालिकामाथि हुने भेदभावपुन्य ०यवहार हुन नदिन देहायका कार्यहरूगर्न सक्दछ:-

- स्थानीय तहमा बालबालिका बीच हुने भेदभावका संरचनाहरू पुस्तै घर परिवार, विद्यालय, सार्वपुनिक स्थल, संस्था पहिचान गरी त्यस्ता ँेत्रहरूको संरचनात्मक सुधारका लागि पहल गर्ने,
- स्थानीय तहमा बालबालिकाबीच हुने भेदभावपुन्य ०यवहारको अन्त्यका लागि ०यवहारमा सकारात्मक सुधार ल्याउने खालका अभियानहरू सञ्चालन गर्ने,
- बालबालिका विखट्ट हुनसक्ने भेदभावबारे तथा बालबालिकामा पार्ने असर, सोबाट बपुने उपाय, घटना भैहालेमा उपुुरी गर्ने निकाय तथा सहयोग लिने ठाउंहरू, आदिको बारेमा विभिन्न माँयमबाट अभिभावक, बालबालिका, शिँक, स्थानीय पुनप्रतिनिधि, समुदायबीच सचेतना अभिवृद्धि गर्ने,
- यस्ता घटनाहरू भएमा सोलाई नलुकाई कारवाहीका दायरामा ल्याउने,
- स्थानीय तहका सबै विद्यालय, निपुी ँेत्र, एवम् सामापुिक संस्थाहरूमा अनिवार्य रूपमा बालसंरँण मापदण्ड तथा आचार संहिता लागू गर्ने गराउने ।

घ. पारिवारिक वातावरणमा हुर्कन पाउने अधिकारको कार्यान्वयन

प्रश्न नं. (३०) प्रत्येक बालबालिकाले पारिवारिक वातावरणमा हुर्कन पाउने अधिकार सम्बन्धी संवैधानिक व्यवस्था कस्तो रहेको छ ?

उत्तर: नेपालको संविधानको धारा ३९ को उपधारा (२) बमोजिम प्रत्येक बालबालिकालाई परिवारबाट शिष्टा, स्वास्थ्य, पालनपोषण, उचित स्याहार, खेलकुद, मनोरञ्जन तथा सर्वाङ्गीण व्यक्तित्व विकासको हक सुनिश्चित गरेको छ ।

प्रश्न नं. (३१) बालबालिकाको पारिवारिक वातावरणमा हुर्कन पाउने अधिकारका बारेमा कानूनीव्यवस्थाहरू के-कस्ता रहेका छन् ?

उत्तर: बालबालिकाको पारिवारिक वातावरणमा हुर्कन पाउने अधिकारका बारेमा बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७२ को दफा ६ र ७ मा देहाय बमोजिमका व्यवस्था रहेका छन् ।

- कुनै पनि बालबालिकालाई निर्यातको इच्छा विपरित बाबु वा आमाबाट अलग वा भिन्न गर्न हुँदैन । बालबालिकाको पारिवारिक वातावरणमा हुर्कन पाउने दायित्व परिवार वा संरक्षकको दायित्व रहने गरी तोकिएको छ ।
- प्रत्येक बालबालिकालाई आफ्नो बाबु, आमा, परिवारका अन्य सदस्य वा संरक्षकबाट उचित, हेरचाह वा संरक्षण तथा पालनपोषण र माया प्राप्त गर्ने अधिकार हुनेछ ।
- बालबालिकाको हेरचाह, पालन पोषण तथा संरक्षण गर्ने सम्बन्धमा बाबुआमाको समान दायित्व हुन्छ तर बाबुआमा बीच सम्बन्ध विच्छेद भएको अवस्थामा पनि आर्थिक क्षमता अनुसार पालनपोषणको खर्च दुवैपक्षले व्यहोर्नु पर्दछ ।
- कुनै पनि बाबु, आमा, परिवारका अन्य सदस्य वा संरक्षकले आफ्नो छोराछोरी वा संरक्षकत्वमा रहेका बालबालिकालाई वेवारिसे छोड्न पाइँदैन ।
- बाबु, आमा, परिवारका अन्य सदस्य वा संरक्षकले बालबालिकाको शिष्टा, स्वास्थ्य, शारीरिक तथा मानसिक विकासमा असर पर्ने गरी श्रम गराउन पाइँदैन ।
- बाबु, आमा, परिवारका अन्य सदस्य वा संरक्षकले ६ वर्ष उमेर नपुगेका बालबालिकालाई निवास वा अन्य स्थानमा एकलै छोड्न वा उमेर पुगेको व्यक्तिको साथमा नलगाई एकलै अन्यत्र पठाउन हुँदैन ।

प्रश्न नं. (३२) पारिवारिक वातावरणबाट बालबालिका कसरी बञ्चित हुन सक्दछन् ? उत्तर: पारिवारिक वातावरणबाट बालबालिका देहाय बमोजिम बञ्चित हुन सक्दछन्-

- बाबुआमा दुवैको मृत्यु भै हेरचाह गर्ने कोही नभई अनाथ भएमा,
- बाबु वा आमा मध्ये कोही एक भएपनि बालबालिकाको पालनपोषण गर्न सक्षम नभएमा,
- बाबुआमालाई गम्भीर शारीरिक वा मानसिक अपाङ्गता वा अशक्तता भएको कारण बालबालिकाले उचित हेरचाह नपाएमा,
- विविध कारणले बाबुआमा थुनामा रहेमा वा बन्दी भएमा,
- पँबरपँस्ती करणी वा कानून बमोपँस सँप्राय हुने हाडनाताबाट पँन्मिएर परिवारबाटपरित्यक्त भएमा,
- बाबु, आमा वा अभिभावकबाट दुर्घटवहार, हिंसा वा बेवास्ता भएको कारणले परिवारमाबस्न नसक्ने वातावरण भएमा,
- परिवारको गरिवीका कारण पँबरपँस्ती वा बँधुवा प्रकृतिका वा पँखिमपूर्ण वा निकृष्टप्रकृतिको वा प्रचलित कानून विपरीत श्रममा संलग्न भई पँिवनयापन गर्नुपरेमा,
- धुम्रपान, मद्यपान एवं अन्य लागूऔषधको कूलतमा फसेमा,
- बालबालिका विखट्टको कसूरबाट पीडित भएमा वा त्यस्तो पँखिममा रहेमा,
- विपद् वा सशस्त्र ट्टन्द्रका कारणले बाबुआमा दुवै वा आमाबाबु मध्ये एक गुमाउन परेमा, वेपत्ता भएका वा आफू नै शारीरिक वा मानसिक रूपमा घाइते भएका वा अपाङ्गता भएमा ।

प्रश्न नं. (३३) सुरक्षित र बालमैत्री वातावरण तथा व्यवहार भनेको के हो ?

उत्तर: सुरक्षित र बालमैत्री वातावरण तथा ँयवहार भन्नाले देहायको अवस्थालाई पँनाउँदछ:-

- बालबालिकासँग सम्बन्धित निकायले बालबालिकालाई प्रदान गर्ने सेवा र बालबालिकालेप्रयोग गर्ने भौतिक संरचना तथा सामग्री बालमैत्री हुनु,
- बालबालिका रहने, हुर्कने, बस्ने, पँडिने वातावरण बालबालिकाको सर्वाङ्गीण विकासकालागि बाधक नहुने सुनिश्चित गरिनु,
- स्थानीय तहमा कार्यरत बालबालिकासँग सम्बन्धित संस्थाले बालबालिकाको हक हित सम्बन्धी कुनै कार्य गरेमा वा गर्न लागेमा सो सम्बन्धमा बालबालिकालाई बुझ्ने गरी सूचना दिनु,
- स्थानीय तहमा कार्यरत बालबालिकासँग सम्बन्धित संस्थाले आफ्नो अधिकार क्षेत्रभित्रका बालबालिकालाई प्रत्यक्ष र दीर्घकालीन प्रभाव पार्ने निर्णय गर्नु पूर्व आफ्नो धारणा बनाउन सक्षम भएका बालबालिकालाई निर्णय गर्न लागेको विषयमा आफ्नो धारणा ँयक्त गर्ने अवसर प्रदान गर्नु,

- बालबालिकासँग सम्बन्धित संस्थामा कार्यरत ०यक्तिले बालबालिकालाई सेवा प्रदान गर्दा सम्मानपूर्ण बोली र ०यवहार अभि०यक्त गर्नु,
- बालबालिकासँग सम्बन्धित संस्थाले सो निकायका कर्मचारीलाई बाल अधिकार, बालमैत्री ०यवहार र बाल संरक्षण सम्बन्धमा आवश्यक तालीम प्रदान गर्नु ।

प्रश्न नं. (३४) स्थानीय तहमा बालबालिकाको सर्वोत्तम हित कसरी निर्धारण गर्न सकिन्छ ? उत्तर: स्थानीय बाल अधिकार समिति, बाल कल्याण अधिकारी, सामाजिक संघ-संस्था तथा बालबालिकाका निमित्त सेवा प्रदायक निकायहरूले बालबालिकाको सन्दर्भमा निर्णय लिँदा निम्नबमोजिम सर्वोत्तम हित निर्धारण गर्न सकिन्छ:-

- बालबालिकाको समग्र सामाजिक, पारिवारिक तथा शारीरिक अवस्थाको अ०ययन गरी आवश्यकताको पहिचान र प्राथमिकीकरण गर्ने,
- बालबालिकाको परिवार वा तोकिएको संरक्षकको आर्थिक, सामाजिक पृष्ठभूमि अ०ययन गरी बालबालिकाका निमित्त शिक्षा, स्वास्थ्य तथा सुरक्षा हुन सक्ने नसक्ने निर्धारण गर्ने,
- बालबालिकासँग सम्बन्धित सवालमा उपलब्ध विकल्पहरूको सूची तयार गर्ने र सबैविकल्पको सबल पक्ष र ञ्छिमता पहिचान गर्ने,
- सम्बन्धित बालबालिकाले आफ्नो विचार र अनुभव अभि०यक्त गर्न सक्ने भए उनीहरूको धारणा लिखित रूपमा उतार गर्ने,
- सम्बन्धित बालबालिकाका लागि उपलब्ध विकल्पहरूमध्ये ञ्छिमरहीत वा सबैभन्दाकम ञ्छिम भएको विकल्प निर्धारण गर्ने,
- निर्धारित गरिएको सेवा ०यवस्थामा ञ्छिम न्यूनीकरणका कार्यहरू लागू गर्ने,
- नियमित रूपमा बालबालिकाको अवस्था अनुगमन मूल्याङ्कन तथा प्रतिवेदन सङ्कलन गर्ने,
- निर्णय गर्ने अधिकारी वा अदालतले बालबालिकाको उच्चतम हित निर्धारण गर्ने प्रयोञ्चनका निमित्त सम्बन्धित क्षेत्रका विशेषज्ञ वा विज्ञको धारणालाई प्रमाणमा लिन सकिने,
- निर्णय गर्ने अधिकारी वा अदालतले बालबालिकाको उच्चतम हित निर्धारण गर्दा निर्णय गर्नुपर्ने विषयमा स्थापित भएको अन्तर्राष्ट्रिय मान्यता र अभ्यासलाई उचित महत्त्व दिन सकिने ।

प्रश्न नं. (३५) स्थानीय तहले बालबालिकाको पारिवारिक वातावरणमा हुर्कन पाउने अधिकारको प्रचलन के-कसरी गराउन सक्दछ ?

उत्तर: स्थानीय तहको पारिवारिक वातावरण हुर्कन पाउने वातावरणको प्रचलन बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ को दफा ६४ बमोजिमको कुनै व्यक्ति, संस्था वा निकायले दायित्व पालनानगरेमा देहाय बमोजिम प्रचलन गराउन सक्दछ ।

- बालबालिका वा सरोकारवालाले सम्बन्धित बालबालिका रहेको स्थानीय तहको न्यायिक समितिमा निवेदन दिन सक्दछन् ।
- न्यायिक समितिले बाटोको म्याद बाहेक २४ घण्टाभित्र बालबालिकाको अधिकार उल्लंघन गर्ने व्यक्तिलाई भिकारी आवश्यक पुँचबुझ गर्नुपर्दछ ।
- पुँचबुझ गर्दा सम्बन्धित व्यक्तिले बालबालिकाको हक उलंघन गरेको वा बालबालिकाप्रतिको दायित्व पुरा नगरेमा न्यायिक समितिले निवेदन परेको ३० दिनभित्र बालबालिकाको अधिकार प्रचलन गराउन वा बालबालिकाप्रतिको दायित्व पुरा गराउन न्यायिक समितिले सम्बन्धित संस्था, व्यक्ति वा निकायलाई आदेश दिन सक्छ ।
- तर बालबालिकाको अधिकार उल्लंघनको प्रचलनका लागि सिधै उच्च अदालतमा समेत उर्पर गर्न सकिन्छ । उच्च अदालतले उल्लंघनकर्ता संस्था, व्यक्ति आदिलाई आदेश दिनुका साथै उचित क्षतिपूर्ति भराइदिन सक्दछ ।

प्रश्न नं. (३६) स्थानीय तहले बालबालिकाको पारिवारिक वातावरणमा हुर्कन पाउने अधिकारको कार्यान्वयन कसरी गराउन सक्दछ ?

उत्तर: बालबालिकाको पारिवारिक वातावरणमा हुर्कन पाउने अधिकारको कार्यान्वयन स्थानीयतहले देहाय बमोजिम गर्न सक्नेछ:

- स्थानीय तहले तर्पुमा गरेको बाल अधिकारको संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी स्थानीयकानूनमा बालबालिकाको पारिवारिक वातावरणमा हुर्कन पाउने व्यवस्था समावेश गर्ने,
- बालबालिकाको हेरचाह, पालन पोषण तथा संरक्षण गर्ने सम्बन्धमा बाबुआमाको समानदायित्व हुने विषयमा सचेतीकरण गर्ने,
- बालबालिकाको हेरचाह, पालनपोषण तथा संरक्षण गर्न बाबुआमा सक्षम हुँदाहुँदै पनि दायित्वबाट पन्छिन् खोपुँमा बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ को दफा ६४ बमोजिम स्थानीय न्यायिक समितिमार्फत दायित्व पुरा गराउन आदेश दिने,

- बाल अधिकार समिति मार्फत विशेष संरक्षणका आवश्यकता भएका बालबालिकालाई निष्का आमाबाबुसँग राख्न आवश्यक कार्यक्रमहरू तयार गरी स्वीकृत गराई कार्यान्वयन गर्ने,
- बालबालिकालाई हिंसा, दुर्घटना वा बेवास्ताबाट ढोकाउने वा स्वास्थ्य उपचारका लागि बाहेक बालबालिकालाई बाबुआमा वा परिवारबाट छुट्याउने गरी सहयोग गर्न वा सो प्रयोक्ताका निमित्त कुनै पनि किसिमको सिफारिस नगर्ने,
- विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका बालबालिका लगायत ढोका उन्मुख बालबालिका तथा परिवारका पहिचान गरी निष्का अभिलेख दुखस्त राखी आवश्यकताका आधारमा परिवारको ढोकाकोपाँन लगायतका सहयोग कार्यक्रमसँग आबद्ध गराउने,
- बालबालिका लक्षित सामाजिक सुरक्षा कार्यक्रममा ढोका दिने ।

अड) गोपनीयताको अधिकार कार्यान्वयन

प्रश्न नं. (३७) नेपालको संविधानमा बालबालिकाको गोपनीयता सम्बन्धी के-कस्ता व्यवस्थाहरू उल्लेख भएका छन् ?

उत्तर: नेपालको संविधान (२०७२)को मौलिक हक अन्तर्गत धारा २८ मा कुनै पनि औयक्तिको

पीउ, आवास, सम्पत्ति, लिखत, तईयाङ्क, पत्राचार र चरित्र सम्बन्धी विषयको गोपनीयता कानूनबमोर्षिम बाहेक अनतिक्रम्य हुनेछ भन्ने औयवस्था उल्लेख भएको छ ।

प्रश्न नं. (३८) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बालबालिकाको गोपनीयता सम्बन्धी के-कस्ताव्यवस्थाहरू उल्लेख भएका छन् ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा भभ बमोर्षिम बालबालिकाको देहायबमोर्षिम गोपनीयताको अधिकार हुनेछ ।

- प्रत्येक बालबालिकालाई निषुको पीउ, आवास, लिखत, तईयाङ्क, पत्राचार र चरित्र सम्बन्धी विषयमा गोपनीयता हुनेछ ।
- कसैले पनि बालबालिकालाई चरित्रमा आघात पार्ने वा निषुलाई लाषु ग्लानी वा अपहेलना हुने किसिमको निषुको औयक्तिगत सूचना, विवरण, फोटो, भिडियोको सिषुना, सूचना सङ्कलन प्रकाशन, मुद्रण, प्रर्दशन विक्री वितरण वा कुनै पनि माईयमबाट प्रवाह गर्न वा गराउंन नहुने ।
- बाल अदालत, प्रहरी कार्यालय, संरुाक, अभिभावक वा अन्य निकायबाट कसूरषुन्य कार्यको आरोप लागेका वा पीडित बालबालिकाको नाम थर, ठेगाना, उमेर, लिङ्ग, पारिवारिक पृष्ठभूमि, आर्थिक स्थिति, कसूर तथा त्यस सम्बन्धमा कुनै कारवाही भएको भए सो लगायत बालबालिकाको पहिचान खुल्ने विवरण गोप्य राख्नु पर्दछ । यसरी गोप्य राखिएको बालबालिकाका विवरण कानून बमोर्षिम बाहेक अन्यत्र प्रयोग गर्न दिनु हुँदैन ।
- तर अईययन वा सोध कार्यका लागि कुनै विवरण प्रकाशित गर्नु परेमा बालबालिका र निषुको परिवारको नाम, थर, ठेगाना तथा अन्य पहिचान नखुल्ने गरी वा लिङ्गमात्र उल्लेख गरी प्रकाशन गर्न सकिने छ ।

प्रश्न नं. (३९) स्थानीय तहले बालबालिकाको गोपनीयताको अधिकारको कार्यान्वयन कसरी गराउन सक्दछ ?

उत्तर: स्थानीय तहले बालबालिकाको गोपनीयताको अधिकारको कार्यान्वयनका लागि देहायका कार्यहरू गर्न सक्दछ:-

- स्थानीय तहले तर्पुमा गर्ने बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधिमा बालबालिकाको गोपनीयता सम्बन्धी स्पष्ट ऒवस्थाहरू उल्लेख गर्ने,
- प्रचलित कानून बमोर्पुम प्रकाशित गर्नुपर्ने सूचना तथा प्रतिवेदन प्रकाशन गर्दा बालबालिकाको गोपनीयताको हकको सम्मान गर्ने,
- बालबालिकाको क्षेत्रमा कार्यरत निकाय तथा संघसंस्थामा बालबालिकाको गोपनीयता कायम राख्न सचेतना बढाउने,
- कुनै पनि घटनाको गम्भीरताका आधारमा बालबालिकाको उद्धारदेखि कारवाहीसम्मका क्रममा स्थानीय तहका कर्मचारी तथा पदाधिकारीहरूले विशेष सतर्कता अपनाई सम्बन्धित बालबालिकाको गोपनीयता कायम राख्ने,
- स्थानीय तहमा बालबालिकाका क्षेत्रमा हुने अर्ेयन अनुसन्धानमा बालबालिकाको गोपनीयताको अधिकार अनिवार्य रूपमा पालना गर्नेगरी आचारसंहिता निर्माण गर्ने,
- बालबालिकालाई ऒवर्पुस्ती, बल, धम्की प्रयोग गरी साक्षी बनाउने, कुनै पनि घटनाको बारेमा भन्न लगाउने कार्यको निखत्साहित गर्ने,
- विद्यालयमा गोपनीयता सम्बन्धी आचारसंहिता तर्पुमा गरी कार्यान्वयन गराउने,

अच) अपाङ्गता भएका बालबालिकाको विशेष अधिकार कार्यान्वयन 1

प्रश्न नं. (४०) नेपालको संविधानमा अपाङ्गता भएका बालबालिका सम्बन्धी विशेष अधिकार के-कस्ता रहेका छन् ?

उत्तर: नेपालको संविधान (२०७२) को मौलिक हक अन्तर्गत धारा ३९ मा अपाङ्गता भएका बालबालिकालाई राज्यबाट विशेष संरक्षण र सुविधा पाउने हक हुने तथा धारा ४३ मा अपाङ्गता

भएका बालबालिकालाई कानून बमोजिम सामाजिक सुरक्षाको हक हुने सुनिश्चित गरिएको छ ।

प्रश्न नं. (४१) अपाङ्गता भएका बालबालिका सम्बन्धी कानूनी व्यवस्थाहरू के-कस्ता रहेका छन् ? उत्तर: बालबालिका

सम्बन्धी ऐन, २०७६, अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकार सम्बन्धी ऐन, २०७६ मा अपाङ्गता भएका

बालबालिकाको हक, हित र अधिकारको संरक्षण तथा संवर्द्धन

सम्बन्धी व्यवस्थाहरू उल्लेख भएका छन् । बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७६ को दफा २ तथा अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकार सम्बन्धी ऐन, २०७४को दफा २० मा अपाङ्गता भएका बालबालिका सम्बन्धी देहाय बमोजिम विशेष संरक्षणको व्यवस्था गरिएको छ ।

- आफ्नो मान प्रतिष्ठा सुनिश्चित गर्ने, आत्मनिर्भरता प्रवर्धन गर्ने, समाजमा सक्रिय रूपले सहभागी हुने तथा सम्मानजनक रूपमा बाँच्न पाउने ।
- विशेष हेरचाह पाउने र समाजमा घुलमिल हुने तथा आफ्नो व्यक्तिगत विकासका लागि शिक्षा, खेलकुद, तालिम, स्वास्थ्य स्याहार सेवा, पुनर्स्थापना सेवा, रोजगारीको तयारी तथा मनोरञ्जनका अवसर प्राप्त गर्ने,
- सार्वजनिक सेवा, सुविधामा समान पहुँच र उपभोगको अधिकार हुने,
- अपाङ्गता भएका बालबालिकालाई अन्य बालबालिका सरह समान आधारमा निर्वाह प्रभाव पर्ने विषयमा आफ्नो धारणा व्यक्त गर्ने र उनीहरूका धारणालाई उमेर र परिपक्वताका आधारमा उचित सम्मान दिइने,
- अपाङ्गता भएका बालबालिकालाई निर्वाहको सर्वोत्तमहितका लागि अदालतबाट आदेश भएको अवस्थामा बाहेक अपाङ्गता भएका कारणबाट निर्वाहको घरपरिवारबाट अलग नगराउने,
- अपाङ्गताको किसिम अनुसार सिकाइ आवश्यकतालाई सम्बोधन गर्ने पाठ्यक्रम, पाठ्यपुस्तक र शिक्षणसिकाइ लगायतका उपयुक्त व्यवस्था प्राप्त गर्ने,
- तोकिए बमोजिमको विशेष संरक्षणको अधिकार हुने ।

प्रश्न नं. (४२) अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकार सम्बन्धी नियमावली, २०७७ मा अपाङ्गता भएका बालबालिकाका लागि के-कस्ता व्यवस्थाहरू उल्लेख भएका छन् ?

उत्तर: अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकार सम्बन्धी नियमावली, २०७७ मा अपाङ्गता भएका बालबालिकाका लागि देहायका व्यवस्थाहरू उल्लेख भएका छन् । बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७९ को दफा ३२ तथा अपाङ्गता भएका व्यक्तिको अधिकार सम्बन्धी ऐन, २०७९ को दफा २० मा अपाङ्गता भएका बालबालिका सम्बन्धी देहाय बमोर्पिम विशेष संरक्षणको व्यवस्था गरिएको छ ।

- अपाङ्गता भएका बालबालिकाको हेरचाह तथा स्याहारको लागि परिवारका सदस्य वा संरक्षकलाई आवश्यक तालिम तथा आय आर्जन सम्बन्धी व्यवसाय गर्न सहयोग गर्ने,
- अपाङ्गता भएका बालबालिकाको रोगको शिघ्र पहिचान, उपचार, औषधी र परामर्श सेवा स्थानीय स्वास्थ्य केन्द्रबाट उपलब्ध हुने गरी आवश्यक व्यवस्था मिलाउने,
- स्थानीय तहमा अपाङ्गता भएका बालबालिकाको खेलकुद र मनोरञ्जनको लागि विशेष व्यवस्था गर्ने गरी आवश्यक व्यवस्था मिलाउने,
- स्थानीय स्वास्थ्य केन्द्र र अस्पतालमा प्रारम्भिक अपाङ्गता पहिचान, परामर्श तथा आधारभूत स्वास्थ्य सम्बन्धी पुनर्स्थापनाको लागि आवश्यक क्षमता विकास र मानव स्रोतको व्यवस्थापन गर्ने,
- अपाङ्गता भएका बालबालिकाको आँखा, नाक, कान, घाँटी, अडियोग्राम पुँच लगायतको सेवा स्थानीय स्वास्थ्य संस्थाबाट प्राप्त गर्ने,
- बालबालिकाको उमेर अनुसार बौद्धिक र शारीरिक विकास नभएमा वा उमेर अनुसारका लक्षणहरू नदेखिएमा परिवारका सदस्य वा सामाजिक कार्यकर्ताहरूले यस्तो सूचना वडा कार्यालयमा दिन सक्ने गरी आवश्यक व्यवस्था गर्ने,
- स्थानीय तह मार्फत अपाङ्गता पहिचान भएका बालबालिकाको लागि आवधिक रूपमा अपाङ्गताको अवस्थाको मूल्याङ्कन, सेवा सुविधा पुनरावलोकन तथा आवश्यक थेरापी लगायत अन्य सेवाहरूको व्यवस्था गर्ने ।

प्रश्न नं. (४३) अपाङ्गता भएका बालबालिकाको अधिकार कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहले के गर्न सक्दछ ?

उत्तर: संविधान तथा कानूनमा सुनिश्चित गरिएको अपाङ्गता भएका बालबालिकाको अधिकार कार्यान्वयन स्थानीय तहले देहाय बमोर्पिम गर्न सक्नेछ:-

- स्थानीय तहले तर्पुमा गर्ने बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधि, नीतिमा अपाङ्गता भएका बालबालिकाको अधिकार कार्यान्वयन सम्बन्धी औयवस्थाहरू उल्लेख गर्ने,
- अपाङ्गता भएका बालबालिकाको प्रारम्भिक बाल विकास तथा विद्यालय शिक्षामा पहुँच अभिवृद्धिका लागि प्रवर्धनात्मक कार्यहरू गर्ने तथा अपाङ्गतामैत्री शिक्षणसिकाइ सामग्री (आवश्यक विशेष सफ्टवेयर सहितको कम्प्युटर वा उपकरण वा अडियो, ब्रेल, सरल भाषा तथा चित्रात्मक, ठूलो छपा, भिडियो, सांकेतिक भाषा)को औयवस्था गर्ने,
- स्थानीय तहमा निर्माण गरिने सार्वपुनिक भौतिक संरचनाहरू अपाङ्गमैत्री बनाउन नीतिगतनिर्णय गर्ने, कार्यान्वयन गर्ने, मापदण्ड लागू गर्ने,
- अपाङ्गता भएका बालबालिकाको नियमित स्वास्थ्य परीक्षण तथा उपचारको औयवस्था मिलाउने,
- स्थानीय तहमा अपाङ्गता भएका बालबालिकाको तर्थाङ्क अर्थावधिक गरी सामापुनिक सुरक्षा प्रणालीको दायरामा ल्याउने,
- स्थानीय तहका बालबालिका केन्द्रित संरचनाहरू (स्थानीय बाल अधिकार समिति, बालमैत्री स्थानीय शासन समिति, विद्यालय औयवस्थापन समिति, स्वास्थ्य औयवस्थापन समिति, मानव बेचबिखन विखट्टको समिति, बालक्लब, सञ्चाल, बालसंस्था, प्रारम्भिकबाल विकास समिति) अपाङ्गता भएका बालबालिकाको सहभागिता अनिवार्य गर्ने,
- स्थानीय तहको योपुना तर्पुमा प्रक्रियामा अपाङ्गता भएका बालबालिकाको सहभागिता अनिवार्य गर्ने,
- अपाङ्गता भएका बालबालिका लक्षित खेलकुद गतिविधिहरू सञ्चालन गर्ने,
- अपाङ्गतामैत्री सार्वपुनिक यातायातको औयवस्था मिलाउने,
- अपाङ्गताका आधारमा कुनै पनि खाले विभेद गर्न तथा अवसरवाट बंचित गर्न नहुनेबारे सचेतनामूलक कार्य गर्ने,
- अपाङ्गता भएका बालबालिकाको उपचार, पुनर्स्थापना, दिवा स्याहार सम्बन्धी कार्यलाई प्राथमिकताका साथ कार्यान्वयन गर्ने ।

अछ, खेलकुद, मनोरञ्जन तथा सांस्कृतिक अधिकारको कार्यान्वयन

प्रश्न नं. (४४) नेपालको संविधानमा बालबालिकाको खेलकुद, मनोरञ्जन तथा सांस्कृतिक अधिकार सम्बन्धी के-कस्ता व्यवस्थाहरू रहेका छन् ?

उत्तर: नेपालको संविधान (२०७२) को धारा ३९(२) मा प्रत्येक बालबालिकालाई परिवार तथा राज्यबाट शिक्षा, स्वास्थ्य, पालन पोषण, उचित स्याहार, खेलकुद, मनोरञ्जन तथा सर्वाङ्गण औयक्तित्व विकासको हक सुनिश्चित गरिएको छ ।

प्रश्न नं. (४५) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बालबालिकाको खेलकुद, मनोरञ्जन तथा सांस्कृतिक अधिकार सम्बन्धी व्यवस्थाहरू के-कस्ता रहेका छन् ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा भ४ मा बालबालिकाको खेलकुद, मनोरञ्जन तथा सांस्कृतिक अधिकार सम्बन्धी देहायका औयवस्थाहरू उल्लेख भएका छन्-

- उमेर र खची अनुसारको खेल खेल्ने र खेलकुदमा सहभागी हुने अधिकार,
- प्रत्येक विद्यालयले बालबालिकालाई खेलकुदमा सहभागी हुन प्रोत्साहन गर्ने र त्यसकोलागि आवश्यक उपयुक्त खेलकुदको सामग्रीको औयवस्था गर्नुपर्ने,
- आफ्नो उमेर, खची र आवश्यकता अनुसार बालमैत्री मनोरञ्जन गर्ने अधिकार,
- आफ्नो हित प्रतिकूल नहुने गरी आफ्नो धर्म, संस्कृति, चलन रीतिरिवाज र आस्थाअनुखप सांस्कृतिक क्रियाकलापमा भाग लिने अधिकार वा सहभागी हुने अधिकार ।

यस अतिरिक्त स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४का दफा भ२मा वडा समितिको काममा बाल उद्यानको औयवस्था गर्ने, वडाभिन्न खेलकुद पूर्वाधारको विकास गर्ने, अतिरिक्त शैक्षिक क्रियाकलापको सञ्चालन गर्ने लगायतका कुरा उल्लेख गरेको छ ।

प्रश्न नं. (४६) बालबालिकाको खेलकुद, मनोरञ्जन र सांस्कृतिक अधिकार कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहले के गर्न सक्छ ?

उत्तर: संविधान तथा कानूनमा सुनिश्चित गरिएको बालबालिकाको खेलकुद, मनोरञ्जन र सांस्कृतिक अधिकार स्थानीय तहले देहाय बमोजिम कार्यान्वयन गर्न सक्नेछ :-

- स्थानीय तहले तपुमा गर्ने बाल अधिकार संरक्षण तथा संबर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधि, नीतिमा बालबालिकाको खेलकुद, मनोरञ्जन र सांस्कृतिक अधिकार कार्यान्वयन सम्बन्धी औयवस्थाहरू उल्लेख गर्ने,

- प्रत्येक विद्यालयमा पठनपाठनको अतिरिक्त बालबालिकालाई खेलकुदमा सहभागी हुनप्रोत्साहन गर्ने तथा खेलकुदको स्थल र सामग्रीको औवस्थापन सम्बन्धी नीतिगत निर्णय गर्ने,
- बालबालिकाको मनोरञ्जन तथा विकासका लागि बाल उद्यान तथा खेल मैदानको स्थापना गर्ने,
- खेल प्रशिक्षण, प्रशिक्षण केन्द्र, खेलकुदका क्लब तथा संगठनहरू निर्माण तथा परिचालनगर्ने,
- बालबालिकाको उमेर, रूची र आवश्यकता अनुसारको बालमैत्री मनोरञ्जनका गतिविधि सञ्चालन गर्ने,
- स्थानीय संस्कृति, परम्परा, चालचलनको संवर्द्धन तथा प्रवर्धनका लागि बालबालिकाको रचनात्मक सहभागिताका गतिविधि सञ्चालन गर्ने,
- धर्म, संस्कृति, परम्परा, चालचलनको नाममा बालबालिकामाथि हुने हिंसा, दुर्भावहार,विभेदको अन्त्यका लागि सचेतनामूलक अभियानहरू सञ्चालन गर्ने
- बालबालिकाको सहभागितामा बालमैत्री खेलकुद, मनोरञ्जनका गतिविधिहरू सञ्चालनकालागि आवश्यक सहयोग तथा सहर्ीकरण गर्ने,
- मनोरञ्जनका विविध सामग्रीहरूमा बालबालिकाको गलत प्रयोग रोक्न अभियान सञ्चालन गर्ने,
- नियमित रूपमा स्थानीय तह स्तरीय खेलकुद तथा कला लगायत बालबालिकाको सिर्नात्मक क्षमता प्रस्फुटन सम्बन्धी प्रतियोगिताहरू सञ्चालन गर्ने तथा यस्ता कार्यक्रमहरूलाई बालिका मैत्री एवम् अपाङ्गता मैत्री बनाउन ँयान दिने ।

अज अनिवाय तथा निःशुल्क शिक्षाको अधिकार कार्यान्वयन

प्रश्न नं. (४७) नेपालको संविधान (२०७२) मा बालबालिकाको अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा सम्बन्धी के-कस्तो अधिकार रहेको छ ?

उत्तर: नेपालको संविधान (२०७२) को धारा ३३, ३९ र ४० मा देहायबमोर्षिम शिक्षा पाउने हकको औयवस्था गरिएको छ ।

- प्रत्येक नागरिकलाई राज्यबाट आधारभूत तहसम्मको शिक्षा अनिवार्य र निःशुल्क तथा माँयमिक तहसम्मको शिक्षा निःशुल्क पाउने हक हुने,
- अपाङ्गता भएका र आर्थिक खपले विपन्न नागरिकलाई कानून बमोर्षिम निःशुल्क उँच शिक्षा पाउने हक हुने,
- दृष्टिविहीन नागरिकलाई ब्रेललिपी तथा बहिरा र स्वर वा बोलाई सम्बन्धी अपाङ्गता भएका नागरिकलाई सांकेतिक भाषाको माँयमबाट कानून बमोर्षिम निःशुल्क शिक्षा पाउने हक हुने ।
- दलित विद्यार्थीलाई प्रार्थमिकदेखि उँच शिक्षासम्म कानून बमोर्षिम छात्रवृत्ति सहित निःशुल्क शिक्षाको औयवस्था गरिने तथा प्राविधिक र औयावसायिक उँच शिक्षामा दलितका लागि कानून बमोर्षिम विशेष औयवस्था गरिने ।

प्रश्न नं. (४८) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बालबालिकाको निःशुल्क शिक्षा सम्बन्धीके-कस्ता अधिकारहरू रहेका छन् ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा भल बमोर्षिम बालबालिकाको शिक्षा सम्बन्धी देहायबमोर्षिम अधिकारहरू रहेका छन् ।

- आधारभूत तहसम्मको शिक्षा अनिवार्य र निःशुल्क तथा माँयमिक तहसम्मको शिक्षानिःशुल्क रूपमा बालमैत्री वातावरणमा पाउने अधिकार,
- दलित बालबालिकाका प्रचलित कानून बमोर्षिम छात्रवृत्ति सहितको निःशुल्क शिक्षापाउने अधिकार ।

प्रश्न नं. (४९) अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बालबालिकाको अनिवार्य तथानिःशुल्क शिक्षा सम्बन्धी के-कस्तो व्यवस्था रहेका छन् ?

उत्तर: अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा शिक्षाको अधिकारबारे बृहत् रूपमा उल्लेख गरिएको छ भने दफा ४, ६ र ८मा देहायका औयवस्था गरिएको छ:-

- प्रत्येक नागरिकलाई आधारभूत तहसम्मको शिक्षा प्रदान गर्ने दायित्व र तत् सम्बन्धी आवश्यक औयवस्था मिलाउने िम्मेवारी नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहकोहुनेछ ।
- प्रत्येक नागरिकलाई माँयमिक तहसम्मको शिक्षा प्रदान गर्ने दायित्व राज्यको हुनेछ ।
- प्रत्येक स्थानीय तह मार्फत राज्यले चार वर्ष पूरा भई तेह्र वर्ष उमेर पूरा नभएका प्रत्येक बालबालिकालाई आधारभूत तहसम्म अनिवार्य शिक्षा प्रदान गर्ने औयवस्था गर्नु पर्नेछ ।
- स्थानीय तहले प्राकृतिक विपद्, दुर्घटना, आकस्मिक घटना लगायतका अन्य कारणबाट प्रभावित बालबालिकालाई सुरक्षित रूपमा आधारभूत तहसम्मको शिक्षा प्रदान गर्ने औयवस्था गर्नु पर्नेछ ।
- प्रत्येक बालबालिकालाई निँको अभिभावकको बासस्थानबाट पायक पर्ने अर्थात २ किलोमिटर भित्रको विद्यालयबाट आधारभूत तह वा माँयमिक तहसम्मको शिक्षा प्राप्त गर्ने अधिकार हुनेछ ।

प्रश्न नं. (५०) बालबालिकाको अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा सम्बन्धी अधिकार कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहले के गर्न सक्दछ ?

उत्तर: संविधान, कानून तथा नीतिमा औयवस्था गरिएको अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा सम्बन्धी अधिकार कार्यान्वयन स्थानीय तहले देहाय बमोँम गर्न सक्दछ:-

- स्थानीय तहले तँुमा गर्ने बाल अधिकार संरण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधिमा अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा सम्बन्धी अधिकार समावेश गर्ने,
- सबै सामुदायिक विद्यालयहरूमा दिवा खाँको औयवस्था मिलाउने,
- गुणस्तरीय सिकाइका लागि बालमैत्री संरचना र सेवाको सुनिश्चितताको अनुगमन तथा प्रोत्साहन गर्ने,
- विद्यालय बाहिर रहेका र बीचैमा विद्यालय छोडेका बालबालिकाको पहिचान तथा तँयाइ सङ्कलन गरी सार्वँनिक शिक्षा प्रणालीबाटै निःशुल्क गुणस्तरीय शिक्षा सम्भव तुल्याउने कुरालाई सम्बोधन गर्ने,
- अपाङ्गता भएका, सडक बालबालिका, यात्रामा रहेका बालबालिका, लैङ्गिक तथा यौनिक अल्पसंख्यक बालबालिका, अन्तरलिङ्गी यौन विशेषता भएका बालबालिका, वैकल्पिक हेरचाहमा रहेका बालबालिकाको अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षाको अधिकारको सुनिश्चितता गर्ने,

- विपद् तथा महामारीको पीछिममा पर्ने बालबालिकाको शैक्षिक तथा सिकाइको अधिकार सम्मान, संवर्धन र परिपूर्ति हुने किसिमका योर्ना समावेश गर्ने,
- पीवनोपयोगी, सिर्नशील, समावेशी, समतामूलक, गुणस्तरीय र पीवनपर्यन्त शिर्णामा सबै बालबालिकाको पहुँच अभिवृद्धि गर्न बालबालिकाको पृष्ठभूमि, आवश्यकता, खची, चाहना, अनुखप बालकेन्द्रित, दण्डरहीत, भयरहीत, बालमैत्री तथा बालसुलभ वातावरणमा पठनपाठन गर्ने गराउने ऒवस्था मिलाउने,
- निःशुल्क शिर्ण, विद्यार्थी प्रोत्साहन तथा छात्रवृत्तिको ऒवस्थापन लगायतका अन्य कार्यहरू समेत स्थानीय तहले गर्ने,
- विद्यालय ऒने उमेर समूहका सत प्रतिशत बालबालिका विद्यालयमा रहेको घोषणा गर्न कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने,
- आर्थिक, भौगोलिक वा शारीरिक, मानसिक अवस्था वा अन्य कुनै प्रतिकूलताका कारणले बालबालिका विद्यालय ऒन नसक्ने भएमा तोकिए बमोर्नमा आवासीय विद्यालयमा अर्ेयन गर्ने ऒवस्था गर्ने,
- आधारभूत तहको शिर्ण प्राप्त गर्ने उमेरको कुनै बालबालिकाको हकमा पायक पर्ने विद्यालय उपलब्ध हुन नसकेमा सम्बन्धित स्थानीय तहले अनिवार्य तथा निःशुल्क शिर्ण सम्बन्धी ऐन, २०७ल प्रारम्भ भएको तीन वर्ष भित्र त्यस्तो ठाउँमा विद्यालय स्थापना गर्ने वा त्यस्तो बालबालिकाका लागि आधारभूत तहसम्मको शिर्ण प्राप्त गर्न सक्ने वैकल्पिक ऒवस्था गर्ने,
- विद्यालय ऒने उमेरका बालबालिकालाई विद्यालयमा भर्ना नगराउने वा भर्ना भएपछि पनि आधारभूत तहसम्मको शिर्ण पूरा नगरी बालबालिकालाई विद्यालयबाट छुटाउने अभिभावकलाई आफ्ना बालबालिकालाई विद्यालय पठाउन उत्प्रेरित गर्ने तथा सो नगरेमा स्थानीय तहबाट प्रदान गरिने सुविधा प्राप्त गर्नबाट बञ्चित गर्न सकिनेबारे सचेत गराउँदै बालबालिकालाई विद्यालय अनिवार्य भर्ना गराउन सहयोग गर्ने,
- प्राविधिक शिर्ण, पुस्तकालय, कम्प्युटर शिर्ण, विज्ञान केन्द्र, प्रयोगशाला सञ्चालन गर्ने 1

अभ० प्रारम्भिक बाल विकासको अधिकार कार्यान्वयन

प्रश्न नं. (११) नेपालको संविधान(२०७२) मा प्रारम्भिक बालविकास सम्बन्धी के-कस्तो अधिकार रहेको छ ?

उत्तर: नेपालको संविधान (२०७२) को धारा ३१(३) बमोजिम प्रत्येक बालबालिकालाई प्रारम्भिक बाल विकासको हक सुनिश्चित गरिएको छ ।

प्रश्न नं. (१२) प्रारम्भिक बाल विकास सम्बन्धी कानूनी तथा नीतिगत व्यवस्थाहरू के-कस्ता रहेका छन् ?

उत्तर: नेपालमा कानूनी तहमा प्रारम्भिक बाल विकास सम्बन्धी महत्वपूर्ण प्रावधानहरू समेटिएका छन् । विशेषगरी स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४, अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा सम्बन्धी ऐन, २०७८, बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७८ मा प्रारम्भिक बाल विकास सम्बन्धी व्यवस्थाहरू उल्लेख गरिएका छन् ।

- बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७८ को दफा भल को उपदफा (भ) मा छ वर्ष मुनिको बालबालिकालाई आफ्नो उमेर र विकासको स्तर अनुसार उपयुक्त ढंगले सिक्न पाउने तथा प्रारम्भिक बाल विकासको अधिकार सुनिश्चित गरिएको छ । यसैगरी उपदफा (३) मा प्रत्येक बालबालिकालाई आफ्नो शारीरिक तथा मानसिक अवस्था अनुसार कानून बमोजिम उपयुक्त अध्ययन सामग्री तथा शिक्षण विधिमा फर्त शिक्षा पाउने अधिकार समेत सुनिश्चित गरिएको छ ।
- अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा सम्बन्धी ऐन, २०७८ को दफा ६ मा चार वर्षको उमेर पूरा भएपछि कम्तीमा एक वर्षको प्रारम्भिक बाल विकास तथा शिक्षा प्रदान गर्नु पर्ने व्यवस्था गरिएको छ ।
- पन्ध्रौं योजना, बालबालिका सम्बन्धी राष्ट्रिय नीति, विद्यालय क्षेत्र विकास योजना, बहुक्षेत्रीय पोषण योजना, बालमैत्री स्थानीय राष्ट्रिय रणनीतिमा समेत प्रारम्भिक बाल विकास सम्बन्धी प्रावधानहरू समेटिएका छन् ।

प्रश्न नं. (१३) प्रारम्भिक बाल विकास राष्ट्रिय रणनीति (२०७७-२०८८) मा के-कस्ता रणनीतिहरू समावेश गरिएका छन् ?

उत्तर: वि.सं. २०८८ सम्ममा गर्भावस्थादेखि ८ वर्षसम्मका सबै बालबालिकाको शारीरिक, सामाजिक, बौद्धिक, संवेगात्मक र भाषिक विकासको अवसर सुनिश्चित गरिने लक्ष्यसहितको

प्रारम्भिक बाल विकास राष्ट्रिय रणनीति (२०७७-२०८८) मा ल वटा उद्देश्य प्राप्तिका लागि भन् वटा रणनीति र दभ वटा कार्यनीतिहरू तय गरिएका छन् । रणनीतिले सर्वाङ्गीण विकासको लागि गर्भावस्थादेखि ८ वर्षसम्मका सबै बालबालिकालाई उमेर अनुसार लक्षित एवम् गुणस्तरीय सेवा एकीकृत रूपमा प्रदान गर्ने, कानूनी, संस्थागत तथा संरचानगत संयन्त्र निर्माण गर्ने, दक्ष मानव तथा आर्थिक स्रोत सुनिश्चित गर्ने, बालबालिकाको सर्वाङ्गीण विकासका लागि आमाबाबु, परिवार, संरक्षक तथा समुदायको सक्रिय संलग्नता सुनिश्चित गर्ने र गुणस्तरीय सेवाको पहुँच विस्तार गर्ने उद्देश्य लिएको छ ।

प्रश्न नं. (५४) स्थानीय तहले बालबालिकाको प्रारम्भिक बाल विकासको अधिकार कार्यान्वयन कसरी गर्न सक्दछ ?

उत्तर: संविधान, कानून तथा नीतिमा भएका प्रारम्भिक बाल विकास सम्बन्धी अधिकार स्थानीय तहले देहाय बमोर्पिम कार्यान्वयन गर्न सक्दछ:-

- प्रारम्भिक बाल विकास केन्द्रको स्थापना, बालमैत्री सेवा सुविधाको सुनिश्चितता, समुदायमा आधारित प्रारम्भिक बाल विकासको प्रवर्धन, प्रारम्भिक बाल विकास सम्बन्धी कार्यक्रमको गुणस्तरीयताको सुनिश्चितता, बालबालिकाको सर्वाङ्गीण विकासलाई प्राथमिकता दिने,
- प्रारम्भिक बाल विकास सम्बन्धी नीति, कानून, मापदण्ड योर्पिना, तर्पुमा कार्यान्वयन, अनुगमन, मूल्याङ्कन र नियमन गर्ने,
- प्रारम्भिक बाल विकास राष्ट्रिय रणनीति बमोर्पिम स्थानीय तथा वडास्तरीय प्रारम्भिक बाल विकास समिति गठन तथा सोही अनुसारको काम, कर्तर्प्य र अधिकारको कार्यान्वयन गर्ने,
- स्थानीय तहमा सबै प्रारम्भिक बाल विकास उमेर समूहका बालबालिकालाई प्रारम्भिक बाल विकास कार्यक्रमको सेवा उपलब्ध गराउने तथा प्रारम्भिक बाल विकास केन्द्रहरू तोकिएको मापदण्डनुखप सञ्चालन भएको सुनिश्चित गर्ने,
- प्रारम्भिक बाल विकास केन्द्रमा पर्पानु अगाडिका बालबालिकाको उचित हेरचाह, संरक्षण र विकासका लागि परिवार/समुदायमा आधारित प्रारम्भिक बाल विकास सम्बन्धी सीप अभिवृद्धि तथा सहयोग सहर्पिकरण गर्ने,

अञ्चल बाल सहभागिताको अधिकार कार्यान्वयन

प्रश्न नं. (५५) नेपालको संविधान (२०७२) मा बाल सहभागिता सम्बन्धी के-कस्ता प्रावधानहरू रहेका छन् ?

उत्तर: नेपालको संविधानमा बालबालिकाको हकलाई मौलिक हकको रूपमा स्थापित गर्दै धारा ३९ को उपधारा (घ) मा प्रत्येक बालबालिकालाई बाल सहभागिताको हक सुनिश्चित गरिएको छ ।

प्रश्न नं. (५६) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बाल सहभागिता सम्बन्धी के-कस्ता व्यवस्थाहरू उल्लेख भएका छन् ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा ८ मा आफ्नो धारणा बनाउन सक्षम भएका बालबालिकालाई आफूलाई असर पार्ने विषयमा परिवार, समुदाय, विद्यालय वा अन्य सार्वजनिक

निकाय वा संस्था लगायतबाट गरिने निर्णयमा सहभागी हुने अधिकार सुनिश्चित गरिएको छ ।

स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा (६)मा गाउँ/नगरपालिकाले योपूना तपूमा तथा कार्यान्वयन गर्दा बालबालिका लगायतका सरोकारवालाहरूको अधिकतम सहभागितामा गर्नुपर्ने उल्लेख गरिएको छ ।

यसका साथै पन्ध्रौँ आवधिक योपूनामा बालबालिकाको शारीरिक, मानसिक र शैक्षिक विकासमा अवरोध तथा बाधा नपर्ने गरी बाल सहभागिता प्रवर्धन गरिने तथा नीति निर्माण तहमा बालबालिकाको सहभागिता सुनिश्चित गरिने कार्यनीति रहेको छ ।

प्रश्न नं. (५७) बालसमूह गठन तथा सहजीकरण निर्देशिका, २०७४ मा स्थानीय तहको योजना तर्जुमाप्रक्रियामा बालबालिकाको सहभागिता सम्बन्धी के-कस्ता व्यवस्थाहरू उल्लेख भएका छन् ? उत्तर: बालसमूह गठन तथा सहजीकरण निर्देशिका, २०७४ को नियम २६ अनुसार स्थानीयतहको योपूना तपूमामा बालसमूहका प्रतिनिधित्वको व्यवस्था गर्ने प्रावधान रहेको छ । यसअनुसार-

- स्थानीयतहबाट हुने योपूना निर्माण चक्रमा बालसमूहको प्रतिनिधित्व र बस्ती स्तरको योपूना तपूमा प्रक्रियामा बालभेलामार्फत सहभागिता सुनिश्चितता,
- बस्ती तथा वडास्तरमा हुने योपूना छलफलमा सहभागी हुन बालसमूहका सदस्य वा प्रतिनिधिहरूलाई बोलाई उनीहरूको सरोकार राख्ने विषयमा धारणा राख्न निश्चित समय प्रदान गरिने,

- गाउँस्तर/नगरस्तर वा पुँल्लास्तरमा तोकिएको प्रक्रियामा बालभेलाको आयोजना गरी स्थानीय योजना निर्माणका लागि बालबालिकासँग परामर्श लिने, एवं
- योजना निर्माण तथा बजेट विनियोजनामा बाल समूहलाई बालबालिकाको निम्ति छुट्याइएको कार्यक्रम तथा बजेट बारे सरल भाषामा छुट्टै सार्वजनिक सूचना जारी गरिने ।

प्रश्न नं. (१६) स्थानीय तहले बाल सहभागिता सम्बन्धी अधिकारको कार्यान्वयन कसरी गर्न सक्छ ? उत्तर: नेपालको संविधान, कानून तथा नीतिमा उल्लेख भएका बालबालिकाको सहभागिता सम्बन्धी अधिकारको कार्यान्वयन स्थानीय तहले देहाय बमोजिम गर्न सक्नेछ-

- स्थानीय तहले तयमा गर्ने बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी स्थानीयकानूनमा बाल सहभागिताका विषयहरू अनिवार्य रूपमा समावेश गर्ने,
- स्थानीय तहका औपचारिक संरचना एवम् प्रक्रियाहरूमा बाल सहभागिता सुनिश्चित गर्नेगराउने,
- विद्यालय औयवस्थापन तथा शिक्षण सिकाई प्रक्रियामा बाल सहभागिता बढाउने,
- स्थानीय तहले आफ्नो धारणा बनाउन सक्षम भएका बालबालिकालाई आफूलाई असर पार्ने विषयमा परिवार, समुदाय, विद्यालय, सार्वजनिक निकाय वा संस्था लगायतबाट आफ्ना कार्यहरू सम्पादनको प्रक्रियामा बाल सहभागिताको अभ्यासलाई प्रवर्द्धन गर्ने,
- कुनै पनि बहानामा बालसहभागिताको नाममा परिवार, विद्यालय, सार्वजनिक निकाय वा संस्थामा बालबालिकाको दुरुपयोग नियन्त्रण गर्ने,
- बालबालिका सम्बन्धी आवधिक तथा दीर्घकालिन रणनीतिक कार्ययोजना बनाउने र त्यसको कार्यान्वयन गर्ने गराउने,
- स्थानीय तहको योजना तयमा प्रक्रियामा बालबालिकाको अनिवार्य तथा अर्थपूर्ण सहभागिता सुनिश्चित गर्ने,
- बालबालिकासँग सम्बन्धित कार्यक्रमहरूमा र बालबालिका संलग्न हुने विद्यालय लगायत सार्वजनिक निर्माण कार्यहरूमा सबै किसिमका बालबालिकाको (बालक, बालिका, सबै किसिमका अपाङ्गता, यौनिक अल्पसंख्यक आदि) सहभागितालाई प्रवर्द्धन गर्ने,
- स्थानीय तहभित्र विद्यालयहरूबीच तथा वडाहरूबीच विविध किसिमका अपाङ्गता भएका बालबालिका समेतलाई उपयुक्त हुनेगरी अतिरिक्त क्रियाकलापहरू (खेलकुद, साहित्य, गीत, सङ्गीत, वक्तृत्वकला, चित्रकला, आदि) तथा प्रतिस्पर्धात्मक कार्यक्रमको आयोजना गरी बाल सहभागितालाई प्रोत्साहन गर्ने,

- घर परिवारदेखि राज्य सम्यन्त्रसम्ममा बाल सहभागिता कसरी गर्ने गराउने भन्नेबारेमा बालबालिका अभिभावक शिक्षक कर्मचारी तथा पदाधिकारीहरू बीच अभिमूखीकरण तथा सीप क्षमता अभिवृद्धि गर्ने,
- बालक्लबको गठन, दर्ता तथा सञ्चालन, बालमैत्री सूचनाको प्रवाह तथा पहुँच सुनिश्चित, अभिव्यक्ति स्वतन्त्रताको सम्मान र घर-परिवार, विद्यालय, समुदाय, सार्वजनिक स्थानमा बाल सहभागिताको अभ्यास प्रवर्धन गर्ने ।

अट) बालबालिकाको अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता र सूचनाको अधिकार कार्यान्वयन

प्रश्न नं. (५९) नेपालको संविधानमा बालबालिकाको अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता र सूचनाको अधिकार सम्बन्धी के-कस्ता प्रावधानहरू रहेका छन् ?

उत्तर: नेपालको संविधानको धारा ३९(३) ले बाल सहभागिताको हक सुनिश्चित गरेको छ । यसका साथै बालबालिकाको अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता र सूचनाको अधिकार सम्बन्धी देहायका धाराहरू सम्बन्धित रहेका छन्:-

- धारा ७ वैयक्तिक स्वतन्त्रताको हक अन्तर्गत बालबालिकालाई विचार र अभिव्यक्तिको स्वतन्त्रता प्रदान गरिएको,
- धारा ७९ सञ्चारको हकले पनि कानून विपरित बाहेक विद्युतीय प्रकाशन, प्रसारण तथा छापा लगायतका पुँनसुकै माँयमबाट कुनै पनि प्रकारका सूचना तथा विचार प्रवाह गर्न पाउने हक बालबालिकालाई प्रदान गरिएको,
- धारा २७ बमोपुँम प्रत्येक नागरिकलाई आफ्नो वा सार्वपुँनिक सरोकारको तर कानून बमोपुँम गोप्य राख्नु पर्ने सूचना बाहेकका विषयको सूचना माग्ने र पाउने हक बालबालिकालाई प्रदान गरिएको ।

प्रश्न नं. (६०) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बालबालिकाको वैयक्तिक स्वतन्त्रता र सूचनाको अधिकार सम्बन्धी के-कस्ता व्यवस्थाहरू उल्लेख भएका छन् ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा ९ मा प्रत्येक बालबालिकालाई प्रचलित कानून बमोपुँम स्वतन्त्र रूपमा आफ्नो कुरा राख्ने अधिकार तथा प्रचलित कानूनको अधीनमा रही आफ्नो हक, हित र सरोकारको विषयमा सूचना माग्ने र पाउने अधिकार सुनिश्चित गरिएको छ ।

प्रश्न नं. (६१) सूचनाको हक सम्बन्धी ऐन, २०६४ मा बालबालिकाको सूचनाको अधिकार सम्बन्धीके-कस्ता व्यवस्थाहरू उल्लेख भएका छन् ?

उत्तर: सूचनाको हक सम्बन्धी ऐन, २०६४ को दफा ३ (भ) बमोपुँम प्रत्येक नेपाली नागरिकलाई सूचनाको हक हुने र उपदफा (२) बमोपुँम प्रत्येक नेपाली नागरिकलाई सार्वपुँनिक निकायमा रहेको सूचनामा पहुँच हुने अधिकार सुनिश्चित गरेको छ ।

प्रश्न नं. (६२) स्थानीय तहले बालबालिकाको वैयक्तिक स्वतन्त्रता र सूचनाको अधिकार कार्यान्वयन कसरी गर्न सक्दछ ?

उत्तर: बालबालिकाको वैयक्तिक स्वतन्त्रता र सूचनाको अधिकार स्थानीय तहले देहाय बमोर्पिम कार्यान्वयन गर्न सक्दछ:-

- स्थानीय तहले तर्पुमा गर्ने बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी स्थानीय कानूनमा वैयक्तिक स्वतन्त्रता र सूचनाको अधिकार सम्बन्धी प्रावधानहरू अनिवार्य रूपमा समावेश गर्ने,
- स्थानीय तहमा बालबालिकासँग सम्बन्धित सरोकारका विषयमा कानूनले निषेध गरेको बाहेक उनीहरूले माग गरेको सूचना निःशुल्क प्रदान गर्ने,
- स्थानीय तहमा बालबालिकासँग सम्बन्धित संस्थाले बालबालिकाको हक हित सम्बन्धी कुनै कार्य गरेमा वा गर्न लागेमा सो सम्बन्धमा बालबालिकालाई बुझ्ने गरी सूचना दिने,
- बालबालिकासँग सम्बन्धित संस्थाले आफ्नो अधिकार क्षेत्रभित्रका बालबालिकालाई प्रत्यक्ष र दीर्घकालीन प्रभाव पार्ने निर्णय गर्नु पूर्व आफ्नो धारणा बनाउन सक्षम भएका बालबालिकालाई निर्णय गर्न लागेको विषयमा आफ्नो धारणा उक्त गर्ने अवसर प्रदान गर्ने ।

४) संस्था खोल्ने र शान्तिपूर्वक भेला हुने अधिकारको कार्यान्वयन

प्रश्न नं. (६३) नेपालको संविधानमा बालबालिकाले संस्था खोल्ने र शान्तिपूर्वक भेला हुन पाउने अधिकार सम्बन्धी के-कस्ता व्यवस्थाहरू उल्लेख भएका छन् ?

उत्तर: नेपालको संविधानको धारा ३९(३) ले बाल सहभागिताको हक सुनिश्चित गरेको छ । यसका साथै धारा ७७ को उपधारा (२) खण्ड (ख) मा विना हातहतियार शान्तिपूर्वक भेला हुने स्वतन्त्रता र खण्ड (घ) मा संघ संस्था खोल्ने स्वतन्त्रता बालबालिका समेतलाई प्रदान गरिएको छ ।

प्रश्न नं. (६४) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बालबालिकाले संस्था खोल्ने र शान्तिपूर्वक भेलाहुन पाउने सम्बन्धी के-कस्ता प्रावधानहरू उल्लेख भएका छन् ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा ७० मा प्रत्येक बालबालिकालाई बाल अधिकारको संरक्षण तथा प्रवर्धनका लागि बालक्लब वा संस्था खोल्ने वा शान्तिपूर्वक भेला हुने अधिकार सुनिश्चित गरेको छ । यसका साथै मुलुकी देवानी संहिता ऐन, २०७४ को दफा २० को उपदफा (२ख) मा विना हातहतियार शान्तिपूर्वक भेला हुने तथा सभा सम्मेलन गर्ने अधिकार तथा (२ग) मा संघसंस्था खोल्ने अधिकार उल्लेख भएको छ ।

प्रश्न नं. (६५) स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ मा बाल सहभागिता, बालबालिकाले संस्था खोल्ने र शान्तिपूर्वक भेला हुने अधिकारको सन्दर्भमा के-कस्तो व्यवस्था गरेको छ ?

उत्तर: स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा ७२ मा गाउँ/नगरपालिकाले वडा स्तरमा नै बालबालिकाको शिक्षा, स्वास्थ्य, सहभागिता तथा खेलकुद र संरक्षण एवं भेदभाव रहीतको सुनिश्चितता गर्न नीतिगत कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने जिम्मेवारी तोकिएको छ । मुख्यतया: बालबालिकाको सहभागिता, संरक्षण तथा सर्वाङ्गीण विकासको लागि यस ऐन,मा वडा समितिको विकास कार्य अन्तर्गत देहाय बमोजिमका कार्यहरू तोकिएको छ ।

- बालबालिका लागि बाल उद्यानको औयवस्था गर्ने,
- बालक्लब तथा बालसञ्चाल सञ्चालन र औयवस्थापन गर्ने,
- वडाभित्र खेलकुद पूर्वाधारको विकास गर्ने,
- अन्तर विद्यालय तथा बालक्लबमार्फत खेलकुद कार्यक्रमको सञ्चालन गर्ने, गराउने,
- वडालाई बालमैत्री बनाउने,

यसका साथै चालु पन्ध्रौं योपनामा विभिन्न माँयमवाट बालबालिकालाई सामाँक षीवनमा सहभागी हुने वातावरण सिँना गर्ने रणनीति अवलम्बन गर्नुका साथै बालक्लव, बाल समूह, किशोरकिशोरी समूह षस्ता संस्थाको गठन तथा सञ्चालनलाई विस्तार गरी बालबालिका तथा किशोरकिशोरीको सहभागिता बढाइने कार्यनीति समेत लिईएको छ ।

प्रश्न नं. (६६) बालसमूह गठन तथा सहजीकरण निर्देशिका, २०७४ मा बालक्लव सम्बन्धी के-कस्ता व्यवस्थाहरू उल्लेख भएका छन् ?

उत्तर: बालसमूह गठन तथा सहषीकरण निर्देशिका, २०७४ को नियम ल(२) अनुसार सबै बालसमूहहरू स्थानीय तहमा अनिवार्य सूचीकृत तथा नवीकरण गरिनु पर्दछ । त्यस्तै, स्थानीय तहले विशिष्टीकृत बालसमूहका रूपमा विशेष प्रकृतिका आफ्नो संस्थागत बालसमूह पनि गठन गर्न सक्दछन् । नियम भ२ अनुसार बाल समूहहरूमा स्थानीय तहले वयस्क सहषकर्ताको चयन गर्न सक्ने तथा तिनका लागि पारिश्रमिक समेतको ष्यवस्था गर्न सकिने प्रावधान रहेको छ ।

प्रश्न नं. (६७) स्थानीय तहले बालबालिकाको संस्था खोले र शान्तिपूर्वक भेला हुने अधिकार कार्यान्वयन कसरी गर्न सक्दछ ?

उत्तर: स्थानीय तहले बालबालिकाको संस्था खोले र शान्तिपूर्वक भेला हुने अधिकार कार्यान्वयन देहाय बमोषिम गर्न सक्दछ:-

- स्थानीय तहले तषुमा गर्ने बाल अधिकार संरृण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी स्थानीय कानूनमा बालबालिकाको संस्था खोले र शान्तिपूर्वक भेला हुने अधिकार सम्बन्धी प्रावधानहरू अनिवार्य रूपमा समावेश गर्ने,
- बालक्लव, बाल संस्था तथा बालक्लव सञ्ाल दर्ता वा नवीकरणको लागि रीतपूर्वक परेका निवेदनका आधारमा दर्ता गरी दर्ताको प्रमाण-पत्र निःशुल्क उपलब्ध गराउने,
- स्थानीय तहमा दर्ता भएका बालक्लव, बाल संस्था तथा बालक्लव सञ्ालको अभिलेखीकरण गर्ने,
- बाल अधिकारको संरृण तथा प्रवर्धनका लागि बालबालिका शान्तिपूर्वक भेला हुने वातावरणको प्रवर्धन गर्ने,
- बालक्लव वा संस्था दर्ता गर्दा उमेर, लिङ्ग, षातषाति, अपाङ्गता लगायत स्थानीय समाषको सामाँक तथा सांस्कृतिक विविधता समावेश हुने गरी बालक्लव वा संस्थाको गठन गर्न सहयोग गर्ने,

- बालबालिकाको संस्था वा बालक्लब माफत बालबालिकाको क्षमता, सिर्जनशिलता, स्थानीय संस्कृति, सामाजिक सांस्कृतिक विविधता अभिवृद्धिका लागि नियमित तथा आवधिक रूपमा कार्यक्रम तथा अभियानहरूको आयोजना गर्ने, गराउने,
- वार्षिक तथा अर्धवार्षिक रूपमा बाल भेलाको आयोजना गर्ने,
- बालमैत्री स्थानीय शासनको प्रवर्धनका लागि बालक्लबको रचनात्मक सहभागिता अभिवृद्धि गर्ने

1

अड) बालमैत्री व्यवहार तथा सेवा प्रवाह

प्रश्न नं. (६८) बालमैत्री व्यवहार, संरचना तथा सेवा प्रवाह सम्बन्धी कानूनी तथा नीतिगत व्यवस्थाहरू के-कस्ता रहेका छन् ?

उत्तर: नेपालको संविधानले बालबालिकाको सर्वोत्तम हितलाई प्राथमिक रूपमा ध्यान दिने नीति

राज्यले अवलम्बन गर्नुपर्ने सुनिश्चित गरेको छ । यसका साथै बालबालिकालाई बालमैत्री/बाल अनुकूल न्यायको हक समेत सुनिश्चित गरेको छ । यसैगरी बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ ले बालबालिकालाई बालमैत्री मनोरञ्जनको अधिकार, बालमैत्री वातावरणमा शिक्षण सिकाइको अधिकार सुनिश्चित गर्नुका साथै बालबालिकासँग सम्बन्धित कार्य गर्ने प्रत्येक निकाय तथा

संस्थाका अधिकारीले हरेक काम कारवाही गर्दा बालबालिकाको सर्वोत्तम हितलाई प्राथमिकता दिई बालमैत्री प्रक्रिया अपनाउनु पर्ने, बालबालिका रहने वा बालबालिकालाई सेवा प्रदान गर्ने

सार्वजनिक र निजी सामाजिक संस्थाको भौतिक संरचना निर्माण वा मर्मत सम्भार बालमैत्री हुनुपर्ने, अनुसन्धान अधिकारीले नियन्त्रणमा लिएका बालबालिकालाई बालमैत्री वातावरणमा

सोधपुछ गर्नुपर्ने, कसुरीय कार्यको अनुसन्धान, अभियोक्तता तथा मुद्दाको सुनुवाई बालमैत्री वातावरणमा हुनु पर्ने जस्ता व्यवस्थाहरू समेटेको छ ।

स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ ले वडालाई बालमैत्री बनाउने कार्य वडा समितिलाई अख्तियारी दिएको छ । पन्ध्रौं योजनाले बाल अधिकार सुनिश्चित भएको बालमैत्री समाप्ति

स्थापना हुने दीर्घकालीन सोच लिएको छ । यसका साथै बालबालिकाको पहुँचयुक्त पूर्वाधारको निर्माण गरी बालमैत्री वातावरण निर्माण सुरु गर्ने रणनीति अवलम्बन गरिएको छ भने बालमैत्री स्थानीय शासनको आवश्यक पूर्वाधार तथा बाल अधिकार सूचकहरू पूरा गर्न आवश्यक

स्रोतसाधनको व्यवस्थापन गर्ने, बालमैत्री वडा तथा स्थानीय तह घोषणा गर्ने कार्यलाई निरन्तरता दिइने, सार्वजनिक स्थल तथा विद्यालयका भौतिक संरचना बालमैत्री बनाइने, बालमैत्री शासन

सम्बन्धी विषय सबै सरकारी निकायको तालिम पाठ्यक्रममा समावेश गरी अभिमुखीकरण तथा क्षमता अभिवृद्धि तालिम प्रदान गरिने कार्यनीति अवलम्बन गरिएको छ ।

बालमैत्री स्थानीय शासन कार्यान्वयन निर्देशिका, २०७८ ले स्थानीय तहको शासकीय पद्वतिलाई बालमैत्री बनाउन सेवा प्रवाह तथा संस्थागत सुदृढीकरण सम्बन्धी सूचकहरू, बालमैत्री स्थानीय शासन अवलम्बन तथा घोषणाका खुड्किलाहरू, सूचक प्रमाणीकरणका आधारहरू, प्रतिफलका विषयमा विस्तृत रूपमा समावेश गरिएको छ । यद्यपि, संघीयता अनुरूपका प्रक्रिया एवम्

सूचकहरूमा समायानुकूल परिमार्जन हुन थालेको देखिएको छ भने नीतिगत स्पष्टता समेत हुन नितान्त आवश्यक छ ।

प्रश्न नं. (६९) बालमैत्री स्थानीय तह कसरी कार्यान्वयन गर्ने ?

उत्तर: बालमैत्री स्थानीय शासन कार्यान्वयन निर्देशिका, २०७८ बमोर्पिम बालमैत्री स्थानीय तहकार्यान्वयन देहाय बमोर्पिम हुनेछः-

क) पूर्व तयारी चरण

१. कार्यस्थानीय तहबाट आफ्नो गाउँ/नगरपालिकालाई बालमैत्री स्थानीय शासनकार्यान्वयन गर्न निर्णय गर्ने,
२. बालमैत्री स्थानीय शासनको अवधारणा सम्बन्धी गाउँ/नगर स्तरीय समितिबाट लिखितप्रतिबद्धता,
३. कार्यस्थानीय तह र बालमैत्री स्थानीय शासन गाउँ/नगर स्तरीय समितिबाट लिखितप्रतिबद्धता गर्ने,
४. बालमैत्री स्थानीय शासनको अवधारणा र विद्यमान अवस्था सम्बन्धी कार्यान्वयननिर्देशिकाको सूचकमा आधारित भई गाउँ/नगरपालिकामा बालबालिकाको अवस्था सम्बन्धी वस्तुगत विवरण (प्रोफाइल) तयार गर्ने र प्रकाशन गर्ने, ल. बालमैत्री स्थानीय शासनका सूचकहरूको स्थानीयकरण गर्ने,
६. बालमैत्री स्थानीय शासन कार्यान्वयन गर्न आवश्यक स्थानीय नीति/रणनीति/कार्यविधि/निर्देशिका र आचार संहिता तर्पुमा गर्ने,

(ख) तयारी चरण

१. गाउँ/नगरपालिका र वडामा बालमैत्री स्थानीय शासनको लागि संस्थागत प्रबन्ध (सम्पर्क शाखा, सम्पर्क ०यक्ति तोकने र िँम्मेवारी दिने) गर्ने 1
२. निश्चित सूचक/मापदण्डका आधारमा बालमैत्री स्थानीय शासन अवलम्बन गर्ने गाउँ/नगरपालिकाका वडा छनौट गर्ने 1
३. बालबालिकाको क्षेत्रमा काम गर्ने सरकारी तथा गैर सरकारी निकायबाट बालमैत्री स्थानीय शासन कार्यान्वयनका लागि स्रोत सहितको प्रतिबद्धता प्राप्त गर्ने,
४. बालमैत्री स्थानीय शासन कार्यान्वयनका लागि लगानी योर्पुना तयार गर्ने, ल. बालबालिकाको वस्तुगत विवरण (प्रोफाइल) तयारी र प्रकाशन,
६. बाल कोष सञ्चालन कार्यविधि स्वीकृति, बाल कोष स्थापना र सञ्चालन,
७. बालमैत्री स्थानीय शासन अवलम्बन गर्ने वडामा आवश्यकतानुसार बालक्लब, बाल सञ्चाल, टोल विकास संस्था/समुदायमा आधारित संस्थाहरूको गठन र परिचालनगर्ने,

(ग) नीति तथा योजना तर्जुमा तथा कार्यान्वयनको चरण

- भ. लगानी योपनामा आधारित भई बालमैत्री स्थानीय शासनका सूचक प्राप्त गर्न क्षेत्रगतक्रियाकलापहरूको तयारी गर्ने,
२. छनोट भएका क्षेत्रगत क्रियाकलापहरूको लागि आवश्यक बजेट विनियोजन गर्ने, ३. साभेदार र सरोकारवालाको सञ्जाल निर्माण, समन्वय र सहकार्य गर्ने,
४. स्वीकृत वार्षिक क्रियाकलापहरूको कार्य योपना बनाई कार्यान्वयन गर्ने,
- ल. बालमैत्री स्थानीय शासनका सूचक अनुसारको नतिजा प्राप्तिको सुनिश्चितता गर्ने ।

(घ) अनुगमन, मूल्यांन र प्रतिवेदनको चरण:-

- भ. वडा समिति, गाउँ/नगर स्तरीय समितिबाट सूचक पुरा भएको अवस्थामा सरोकारवालाहरू समेतको सहभागिता अनुगमन र समीक्षा गरी प्रतिवेदनको तयारी गर्ने,
२. बालमैत्री स्थानीय शासनका सूचकका आधारमा स्थितिपत्र तयारी र सार्वजनिकीकरण गर्ने,
३. बालमैत्री स्थानीय शासनको घोषणाका लागि तोकिएको निकायबाट अनुगमन गर्ने,
४. वडा/स्थानीय तहबाट सूचक पुरा भएको प्रमाणीकरण गर्ने,
- ल. बालमैत्री वडा/स्थानीय तह घोषणाका लागि तोकिएको निकायबाट अनुमति प्रदान गर्ने ।

(ल) बालमैत्री वडा र बालमैत्री स्थानीय तह घोषणा र दिगोपनाको चरण:

- भ. बालमैत्री वडा र बालमैत्री स्थानीय तह घोषणा पश्चातको रणनीतिक योपना तर्जुमा गर्ने,
२. बालमैत्री वडा र स्थानीय तह घोषणा गर्न सम्बन्धित गाउँ/नगर सभाको निर्णय, ३. बालमैत्री वडा र गाउँ/नगरपालिका तह घोषणा,
४. बालमैत्री वडा र गाउँ/नगरपालिका तह घोषणा पश्चातको रणनीतिक योपना कार्यान्वयन,
- ल. वार्षिक रूपमा प्रतिवेदन तयारी र प्रकाशन,
६. बालमैत्री स्थानीय शासनका सूचकहरूको दिगोपनाको सुनिश्चितता ।

प्रश्न नं. (७०) बालमैत्री स्थानीय शासन तथा सेवा प्रवाहको प्रवर्धनका लागि स्थानीय तहले के गर्न सक्दछ ?

उत्तर: बालमैत्री औवहार, शासन तथा सेवा प्रवाहको प्रवर्धन स्थानीय तहले देहाय बमोडिम गर्न सक्नेछ:-

- स्थानीय तहले तडुमा गर्ने बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी स्थानीय कानूनमा बालमैत्री शासन, बालमैत्री सेवा प्रवाह तथा बालमैत्री संरचना सम्बन्धी प्रावधानहरू अनिवार्य रूपमा समावेश गर्ने,
- स्थानीय तहमा बालबालिकासंग सम्बन्धित संस्थाले सो निकायमा कार्यरत कर्मचारीलाई बाल अधिकार, बालमैत्री औवहार र बाल संरक्षण सम्बन्धमा आवश्यक तालिम अनिवार्य प्रदान गर्नुपर्ने औवस्था मिलाउने,
- स्थानीय तहमा बालबालिकासंग सम्बन्धित निकायले बालबालिकालाई प्रदान गर्ने सेवा र बालबालिकाले प्रयोग गर्ने भौतिक संरचना तथा सामग्री बालमैत्री बनाउने,
- महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालयले लागू गरेको मापदण्ड बमोडिम स्थानीय तहको सेवा तथा संरचनाको बालमैत्री अडिट गर्ने,
- बालमैत्री स्थानीय शासनको प्रवर्धनका लागि कानूनी, नीतिगत तथा कार्यक्रमिक प्रयास गर्ने,
- बालबालिकाको क्षेत्रमा अनिवार्य बडुट विनियोडनको औवस्था मिलाउने,
- बालमैत्री अवधारणामा विभिन्न प्रकृतिका अपाङ्गता भएका बालबालिका, यौनिक तथा लैङ्गिक अल्पसंख्यक बालबालिका, अन्तरलिङ्गी यौन विशेषता भएका बालबालिका, सडक बालबालिका तथा विभिन्न डुति, समूह र समुदायका बालबालिका तथा विशेष डुखिम समूहमा रहेका बालबालिकाको सवालहरूको विशेष सम्बोधन प्रणाली निर्माण गर्ने ।

प्रश्न नं. (७१) बालमैत्री स्थानीय शासन कार्यान्वयन निर्देशिका, २०७८ बमोजिम बालमैत्री स्थानीयशासन प्रवर्धनका लागि स्थानीय बाल अधिकार समितिको भूमिका के-कस्ता रहेका छन् ?

उत्तर: बालमैत्री स्थानीय शासन कार्यान्वयन निर्देशिका, २०७८ बमोडिम बालमैत्री स्थानीय शासन प्रवर्धनका लागि स्थानीय बाल अधिकार समितिको भूमिका देहाय बमोडिम रहनेछ:-

- **मूलप्रवाहीकरण:** बाल अधिकारको विषयलाई स्थानीय तहको नीति, योडुना, कार्यक्रम र कार्यपद्धतिमा समाहित गर्न सहडुकरण गर्ने, बालमैत्री स्थानीय शासनको उपलब्धिको सम्बन्धमा वार्षिक रूपमा स्थितिपत्र तयार गर्ने गराउने, बालमैत्री योडुना तथा कार्यक्रमहरूको अनुगमन तथा परीक्षण गर्ने,

- **नीतिगत वकालत:** बालमैत्री स्थानीय शासन सम्बन्धी कार्यक्रम सञ्चालन गर्न स्थानीय तहले आवश्यक पर्ने नियम, कार्यविधि र निर्देशिका तर्पुमा गरी कार्यान्वयन एवम् अनुगमन, मूल्याङ्कन गर्ने गराउने, विद्यमान कानूनलाई बालमैत्री अनुकूल हुने गरी संसोधन गर्न सघाउने, स्थानीय तहको विभिन्न मञ्चहरूमा बालमैत्री शासन अवधारणा स्थापित गराउने, बालबालिकाको लागि लगानी सुनिश्चित गर्ने ।
- **संस्थागत तथा क्षमता विकास:** बालमैत्री स्थानीय शासन समितिहरूसँगको कार्यात्मक सम्बन्ध विस्तार, स्थानीय स्तरमा स्थापना भएका विभिन्न संरचना तथा संयन्त्रमा रहेका सरोकारवालालाई बालमैत्री स्थानीय शासनका बारेमा क्षमता विकास गर्ने, स्थानीयतहका साभेदार र सहयोगी निकायहरूबीच कार्यगत सञ्चालन निर्माण गर्ने गराउने, स्थानीय तहको योपूना प्रक्रियामा बालमैत्री स्थानीय शासनको सूचक प्राप्तिमा सहयोगगर्ने कार्यक्रमलाई पहिलो प्राथमिकतामा सञ्चालन गर्ने गराउने ।
- **सहकार्य र साभेदारी प्रवर्धन:** बाल अधिकारको संरक्षण सम्बन्धी योपूना तर्पुमा, कार्यान्वयन तथा अनुगमन र मूल्याङ्कनमा स्थानीय विकासका साभेदार तथा अन्तर्राष्ट्रिय विकास समुदायसँगको सहकार्य र साभेदारीलाई औयापक तुल्याउने, बालमैत्री स्थानीय शासनको सन्दर्भमा सरकारी तथा गैर सरकारी ढेत्रबाट सञ्चालनहुने कार्यक्रम सम्बन्धित स्थानीय तहको नेतृत्वमा कार्यान्वयन गर्ने गराउने ।
- **समुदाय परिचालन:** बाल अधिकारको विषयलाई प्रभावकारी बनाउन आवश्यकता अनुसार समुदाय स्तरमा समूह निर्माण तथा परिचालन, समुदायस्तरको संस्थाको क्षमता विकासका लागि विशेष कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने गराउने, बाल अधिकारको ढेत्रमा अभियानमूलक कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने गराउने, सामाजिक सचेतना तथा सामाजिक कुरीति तथा अन्ध विश्वासका विखट्टमा हुने अभियानमूलक कार्यक्रममा बालमैत्री स्थानीय शासनका विषयमा समावेश गर्ने गराउने ।
- **सामाजिक जवाफदेहिता र पारदर्शिता:** स्थानीय तहलाई बालबालिकाको लागि लगानी योपूना बनाई सञ्चालन गर्न अभिप्रेरित गर्ने गराउने, बालमैत्री स्थानीय शासन सम्बन्धी सार्वपूनिक पूवाफदेहिता पुरा गर्ने गराउने ।
- **समतामूलक कार्यक्रम:** सबै वर्ग, ढेत्र, लिङ्ग र समुदायको साथै अशक्त, असहाय, अपाङ्गता भएका बालबालिकाको आवश्यकता सम्बोधन हुने गरी विशेष कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने गराउने, बालमैत्री स्थानीय शासन तथा स्थानीय बाल अधिकार समितिका संरचनाहरूमा समावेशी सहभागिताको सुनिश्चितता ।

- **सूचना, शिक्षा र सञ्चारका माध्यमबाट व्यवहार परिवर्तन:** बालमैत्री स्थानीय शासनको अवधारणा अनुसार बालबालिकाप्रति समान धारणा बनाउने र उनीहरूको अधिकार र हितप्रतिको संवेदनशीलतामा सहयोग पुर्याउने श्रेष्ठदृश्य सामग्रीको उत्पादन एवम्प्रचारप्रसार गर्ने गराउने, विद्यालय स्तरको पाठ्यक्रममा बाल अधिकारको विषय समावेश गर्ने गराउने, विभिन्न सञ्चार माध्यमबाट बालबालिकाको विषयमा प्रचारप्रसारगर्ने ।
- **अनुगमन तथा मूल्याँन:** बालमैत्री स्थानीय शासन सम्बन्धी न्यूनतम सूचकका बारेमा सरोकारवालालाई पानकारी गराउने र सञ्चालित कार्यक्रमहरूको प्रभावकारिता र नतिजा अनुगमन गर्ने गराउने, सरकारी तथा गैर सरकारी निकायबाट सम्पादित कामको अनुगमन तथा मूल्याङ्कन गर्दा बालमैत्री स्थानीय शासन सम्बन्धी सूचकहरू समेत समावेश गर्ने ळवस्था मिलाउने ।

अढ) बालबालिका विभद्ध हुने हिंसा तथा दुर्व्यवहारबाट संरक्षणको अधिकार कार्यान्वयन

प्रश्न नं. (७२) नेपालको संविधानमा बालबालिका विठद्ध हुने हिंसा र दुर्व्यवहारबाट संरक्षण सम्बन्धीके-कस्ता प्रावधानहरू उल्लेख भएका छन् ?

उत्तर: नेपालको संविधानको धारा ३९ मा बालबालिका विखद्ध हुने हिंसा तथा दुर्व्यवहारबाट संरक्षण सम्बन्धी देहाय बमोर्पुम प्रावधानहरू सुनिश्चित गरिएका छन्-

- कुनै पनि बालबालिकालाई कलकारखाना, खानी वा यस्तै अन्य षुंखिमपूर्ण काममालगाउन नहुने,
- कुनै पनि बालबालिकालाई विवाह, गैरकानूनी ओसारपसार र अपहरण गर्न वा बन्धक राख्न नहुने,
- कुनै पनि बालबालिकालाई सेना, प्रहरी वा सशस्त्र समूहमा भर्ना वा प्रयोग गर्न वा सांस्कृतिक वा धार्मिक प्रचलनका नाममा कुनै पनि माँयम वा प्रकारले दुर्व्यवहार, उपेक्षा वा शारीरिक, मानसिक, यौनषुंन्य वा अन्य कुनै प्रकारको शोषण गर्न वा अनुचित प्रयोग गर्न नहुने,
- कुनै पनि बालबालिकालाई घर, विद्यालय वा अन्य षुंनसुकै स्थान र अवस्थामा शारीरिक, मानसिक वा अन्य कुनै किसिमको यातना दिन नहुने ।

प्रश्न नं. (७३) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बालबालिका विठद्ध हुने हिंसा तथा दुर्व्यवहारबाट संरक्षण सम्बन्धी के-कस्ता अधिकार समेटिएको छ ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा ७ मा बालबालिका विखद्ध हुने हिंसा तथादुर्व्यवहारबाट संरक्षण सम्बन्धी देहायका प्रावधानहरू समावेश गरिएका छन्-

- कुनैपनि बाबु आमा, परिवारका अन्य सदस्य वा संरक्षाकले आफ्नो छोराछोरी वा संरक्षाकत्वमा रहेका बालबालिकालाई बेवारिस छोड्न वा त्याग्न नपाउने,
- प्रत्येक बालबालिकालाई निषुंको बाबु आमा, परिवारका अन्य सदस्य वा संरक्षाक, शिषाक तथा अन्य षुंयक्तिबाट हुने हरेक किसिमका शारीरिक वा मानसिक हिंसा र यातना, हेला, अमानवीय षुंयवहार, लैङ्गिक वा छुवाछुतषुंन्य दुर्व्यवहार, यौनषुंन्य दुर्व्यवहार र शोषणविखद्ध संरक्षण प्राप्त गर्ने अधिकार हुने,
- प्रत्येक बालबालिकालाई आर्थिक शोषण हुनबाट संरक्षण पाउने अधिकार हुने,

- बालबालिका विखड्डको हिंसा तथा बाल यौन दुर्घटवहार बालबालिका विखड्डको कसूर हुने र कानून बमोर्षिम दण्डसर्षायको ँयवस्था,
- सार्वर्षिक वा निर्षी संस्थामा काम गर्ने ँयक्तिले बालबालिका विखड्ड कसूर गरेको ठहरेमा बालबालिकासंग प्रत्यक्ष सम्बन्ध राखी गर्नुपर्ने कार्यका लागि भ० वर्षसम्म नियुक्त, मनोनित वा निर्वाचित हुन योग्य नमानिने,
- बालबालिका विखड्ड हिंसा वा यौन दुर्घटवहार भएका, भैरहेको वा हुन लागेको छ भन्ने थाहा पाएमा षीसुकैले पनि तुखन्त नर्षिकको प्रहरी कार्यालयमा सूचना दिनुपर्ने,
- तत्काल उद्धार तथा संरक्षण गर्न आवश्यक देखिएका बालबालिकाका लागि अस्थायी संरक्षण सेवा प्रदान गरिने,
- बालबालिका विखड्डको कसूरबाट पीडित बालबालिकाको उपचार तथा पूनर्स्थापनाका लागि पूनर्स्थापना केन्द्रको स्थापना गरिने,

प्रश्न नं. (७४) स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ मा बालबालिका विठड्डको हिंसा तथा यौनदुर्व्यवहारबाट संरक्षण सम्बन्धी के-कस्ता प्रावधानहरू रहेका छन् ?

उत्तर: स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा भ२ को उपदफा (२) खण्ड (ग३२) मावडा समितिको काम कर्तर्षय अधिकार अन्तर्गत बालविवाह, बहुविवाह, लैङ्गिक हिंसा, छुवाछुत, दहेर्ष तथा दाइर्षी, हलिया प्रथा, छाउपडी, कमलरी प्रथा, बालश्रम, मानव बेचबिखन ष्स्ता सामार्षिक कुरीति र अन्धविश्वासको अन्त्य गर्ने, गराउने प्रावधान उल्लेख भएको छ ।

प्रश्न नं. (७५) पन्ध्रौँ योजनामा बालबालिका विठड्डको हिंसा तथा यौन दुर्व्यवहारबाट संरक्षण सम्बन्धी के-कस्ता व्यवस्थाहरू रहेका छन् ?

उत्तर: बालबालिका तथा किशोरकिशोरीलाई सबै प्रकारका हिंसा, दुर्घटवहार र शोषणबाट मुक्त गराउँदै उनीहरूको हक अधिकार संरक्षण तथा प्रवर्धन गरी राष्ट्र निर्माण गर्न सक्ने योग्य

र सक्षम नागरिकको रूपमा विकास गर्ने भन्ने लक्ष्य लिएको पन्ध्रौँ योर्षनाले बालबालिका तथा किशोरकिशोरी विखड्ड हुने शारीरिक र मानसिक लगायत सबै प्रकारका हिंसा, विभेद, दुर्घटवहार, शोषण र उपेक्षाको अन्त्य गर्ने उद्देश्य लिएको छ । यसैगरी योर्षनाले बालबालिका तथा किशोरकिशोरी विखड्ड हुने सबै प्रकारका हिंसाको अन्त्य गरी उनीहरूको षीवनलाई सुरक्षातबनाउने रणनीति समेत अवलम्बन गरेको छ ।

प्रश्न नं. (७६) स्थानीय तहले बालबालिका विखड्डको हिंसा तथा यौन दुर्व्यवहारबाट संरक्षण सम्बन्धी अधिकार कार्यान्वयन कसरी गर्न सक्दछ ?

उत्तर: स्थानीय तहले बालबालिका विखड्डको हिंसा तथा यौन दुर्व्यवहारबाट संरक्षण सम्बन्धी अधिकार कार्यान्वयनका लागि रोकथाममूलक, पुँखिम न्यूनीकरणका र विशिष्टीकृत सेवा प्रवाह

र घटना ँयवस्थापन कार्य गर्न सक्दछ:-

- स्थानीय तहले तपुँमा गर्ने बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी स्थानीय कानूनमा बालबालिका विखड्ड हुने हिंसा र दुर्व्यवहारबाट संरक्षण सम्बन्धी प्रावधानहरू अनिवार्य रूपमा समावेश गर्ने,
- बालबालिकामाथि हुने यौन शोषण तथा दुर्व्यवहार र सोबाट बपुँने उपाय तथा सीपको सम्बन्धमा बालबालिका, अभिभावक, शिष्टाक, अतिरिक्त क्रियाकलाप प्रशिष्टाक तथा सो क्षेत्रमा कार्यरत सेवा प्रदायकलाई प्रशिष्टित तथा सचेत गराउने,
- यौन शोषण तथा दुर्व्यवहार विखड्डका कानूनी ँयवस्थाबारे सचेतना अभिवृद्धि गर्ने,
- शिष्टाण संस्था, स्वास्थ्य सेवा प्रदायक लगायत बालबालिकासँग सम्पर्कमा आउने सेवा प्रदायकले यौन शोषण तथा दुर्व्यवहारको लक्षण पहिचान गर्ने तथा उपुँरी गर्ने क्षमता अभिवृद्धि तथा उपुँरी प्रणाली स्थापना गर्ने,
- स्थानीय तहमा बालबालिका विखड्डको कसूरबाट पीडित बालबालिकाको तत्काल उद्धार, मनोसामापुँक परामर्श, उपचार, अस्थायी संरक्षण, बाबुआमालाई पारिवारिक सहयोग, पारिवारिक पुनर्मिलन तथा वैकल्पिक स्याहार लगायतका कार्य स्थानीय बाल अधिकार समिति र बाल कल्याण अधिकारीको नेतृत्वमा गर्ने गराउने,
- यौन शोषण तथा दुर्व्यवहारका घटनाहरूलाई ढाकछोप गर्ने, मेलमिलाप गराउने पुँस्ता प्रवृत्तिलाई निखत्साहित गरी कानूनी प्रक्रियाको लागि सहपुँकरण गर्ने,
- यौन शोषण, हिंसा वा दुर्व्यवहारबाट पीडित पारिएका बालबालिकालाई बाल कल्याण अधिकारीको अग्रसरतामा बाल संरक्षण घटना ँयवस्थापन प्रक्रिया अन्तर्गत समापुँसेवी तथा अस्थायी संरक्षण सेवा केन्द्रमार्फत उद्धार, उपचार, सुरक्षित आवास, मनोविमर्श, न्यायमा पहुँच तथा क्षतिपूर्ति लगायतका कानूनी सहयोग, पुनर्स्थापना पुँस्ता प्रत्यक्ष तथा विशिष्टीकृत सहयोग तथा सेवा प्रवाह गर्ने ।
- आपत्कालीन उद्धार सहयोग परामर्शका लागि बालहेल्पलाइन भ०९८ निःशुल्क फोनको प्रयोग गर्नेबारे सचेतना बढाउनुका साथै नापुँक रहेका बालहेल्पलाइनसँग समन्वय तथा सोको प्रभावकारी सञ्चालनमा सहयोग सहकार्य गर्ने,

- स्थानीय तहमा बाल संरक्षणका घटना ऒवस्थापन प्रणाली सञ्चालन गर्ने (बाल संरक्षण सम्बन्धी घटनाको पहिचान, दर्ता, बालबालिका तथा परिवारको लेखापुँखा, स्याहार योँना तँुमा, स्याहार योँनाको कार्यान्वयन, समीक्षा तथा फलोअप र घटना समापन)

अण) बालश्रमबाट संरक्षण

प्रश्न नं. (७७) नेपालको संविधानमा बालश्रम विठद्धका के -कस्ता प्रावधानहरू रहेका छन् ? उत्तर: नेपालको संविधानको धारा ३९ को उपधारा ४ मा कुनै पनि बालबालिकालाई कलकारखाना, खानी वा यस्तै अन्य पुँखिमपूर्ण काममा लगाउन बन्देपुँ लगाएको छ । यसैगरी बालश्रम लगायत

श्रम शोषणका सबै रूपको अन्त्य गर्ने नीति राज्यले अवलम्बन गर्नुपर्ने सुनिश्चित गरेको छ ।

प्रश्न नं. (७८) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बालश्रम विठद्धका के-कस्ता व्यवस्थाहरू उल्लेख भएका छन् ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बालश्रम विखद्धका देहाय बमोपुँम ऒवस्थाहरू उल्लेख भएका छन्:-

- दफा (७) को उपदफा (६) मा प्रत्येक बालबालिकालाई आर्थिक शोषण हुनबाट संरक्षण पाउने अधिकार हुने सुनिश्चित गरेको,
- बालबालिकालाई हानि हुने वा तिनीहरूको शिष्टामा बाधा अड्चन पुग्ने वा स्वास्थ्य, शारीरिक, मानसिक, नैतिक, सामापुँक विकासमा हानि पुग्ने कुनै पनि कामबाट संरक्षित हुन पाउने अधिकार हुने,
- दफा भ७ को उपदफा (४) मा बाबु, आमा, परिवारका अन्य सदस्य वा संरक्षकले बालबालिकाको शिष्टा, स्वास्थ्य तथा शारीरिक वा मानसिक विकासमा असर पर्ने गरी श्रममा लगाउन नहुने,
- दफा ४८ मा पुँवरपुँस्ती वा बधुँवा प्रकृतिका वा पुँखिमपूर्ण वा निकृष्ट प्रकृतिको वा प्रचलित कानून विपरित श्रममा संलग्न भै पुँवनयापन गरिरहेका बालबालिकालाई विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका बालबालिकाको रूपमा मानेको र त्यस्ता बालबालिकालाई राज्यबाट विशेष संरक्षण र सेवा प्रवाह गरिने ।

प्रश्न नं. (७९) बालश्रम विरुद्धका अन्य कानूनी तथा नीतिगत व्यवस्थाहरू के-कस्ता रहेका छन् ? उत्तर: बालश्रम विरुद्धका कानूनी व्यवस्थामध्ये श्रम ऐन, २०७४ को दफा ल बमोपि म कसैलेपनि बालबालिकालाई कानून विपरित हुने गरी कुनै पनि काममा लगाउनु हुँदैन भन्ने स्पष्ट व्यवस्था उल्लेख भएको छ । त्यसैगरी बालश्रम (निषेध र नियमित) ऐन, २०६६ ले बालबालिकालाई कलकारखाना, खानी वा यस्तै अन्य प्रोखिमपूर्ण काममा लगाउन निषेध गर्न तथा बालबालिकालाई अन्य काममा लगाउदा उनीहरूको स्वास्थ्य, सुरक्षा तथा सेवा र सुविधाका सम्बन्धमा स्पष्ट व्यवस्था गरेको छ । स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २९७४ ले बालश्रमको अन्त्य गर्ने गराउने कार्यलाई वडा समितिको काम, कर्तव्य र अधिकारभित्र समेटिएको छ ।

यसैगरी पन्ध्रौं योजना (२०७६/०७७ - २०८०/०८१) मा राज्यले सबै प्रकारको बालश्रमको अन्त्य गर्न आवश्यक व्यवस्था गर्ने रणनीति अवलम्बन गरिएको छ । दिगो विकास लक्ष्य अन्तर्गत सन् २०२५ सम्ममा सबै प्रकारका बालश्रम अन्त्य गर्न तत्काल प्रभावकारी उपायहरू अपनाउने उल्लेख गरिएको छ । यसका साथै दोस्रो भ० वर्षे बालश्रम निवारण सम्बन्धी राष्ट्रिय गुखयोजना (२०७४-२०८३) ले नेपालबाट सबै प्रकारको बालश्रम पूर्ण रूपमा निवारण गरी राष्ट्रलाई बालश्रमरहित बनाउने उद्देश्य लिएको छ । गुखयोजनाको लक्ष्यहरूमा २०७९ सालसम्ममा निकृष्ट र शोषणयुक्त प्रकारको बालश्रम निवारण गर्ने र २०८२ सालसम्ममा सबै प्रकारका बालश्रम निवारण गर्ने रहेको छ । यसैगरी पन्ध्रौं योजनाले सबै प्रकारको बालश्रम अन्त्य गर्न राज्यले आवश्यक व्यवस्था गर्ने रणनीति लिएको छ । बालश्रममुक्त स्थानीय तह घोषणा कार्यविधि, २०७७ कार्यान्वयनमा रहेको छ ।

प्रश्न नं. (८०) बालश्रमबाट संरक्षित हुन पाउने बालबालिकाको अधिकारको कार्यान्वयन स्थानीय तहले कसरी गर्न सक्दछ ?

उत्तर: बालश्रमबाट संरक्षित हुन पाउने बालबालिकाको अधिकारको कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहले देहाय बमोपि मका कार्यहरू गर्न सक्दछ:-

- स्थानीय तहले तपुमा गर्ने बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी स्थानीय कानूनमा बालश्रमबाट संरक्षण सम्बन्धी प्रावधानहरू अनिवार्य रूपमा समावेश गर्ने,
- स्थानीय तहमा बालश्रम अन्त्यका लागि प्रोखिमपूर्ण समूहको पहिचान तथा अत्यावश्यक सेवा प्रवाह र कानूनी कारवाहीलाई प्रोत्साहित गर्ने अभियान सञ्चालन गर्ने,

- स्थानीय तहभित्रका निर्णय तथा औवसायिक ढेत्रलाई बालश्रम उपभोग गर्न निखत्साहित गर्ने र बालश्रममुक्त बस्तु तथा सेवा उत्पादनको लागि प्रवर्धनात्मक कार्यहरू सञ्चालन गर्ने,
- स्थानीय तहले अनुमति दिने तथा आवद्ध हुन आउने कुनै पनि औवसायलाई दिईने प्रमाणपत्र वा स्वीकृतिपत्रमा बालश्रम प्रयोग गरिने छैन भनी उल्लेख गर्ने र सोको लिखित प्रतिबद्धता समेत लिने नीतिगत निर्णय गरी सो प्रचलन कायम गर्ने,
- बालश्रम प्रयोग भएका सेवा तथा सामग्री प्रयोग नगर्ने नगराउने,
- बालश्रम हुने सम्भावित ढेत्र तथा कलकारखाना, औवसायिक प्रतिष्ठान, औयापारिक केन्द्र र निर्णय ढेत्रको निगरानी तथा अनुगमन गर्ने,
- बालबालिकाको अनिवार्य शिष्टालाई औवहारिक कार्यान्वयनका साथै विद्यालय बाहिर रहेका बालबालिकाको पहिचान गरी अनौपचारिक शिष्टा, समुदायमा आधारित वैकल्पिक अर्हयन, छात्रवृत्तिको औवस्था गर्ने,
- बालश्रममा पर्न लागेका वा परेका बालबालिकाको उच्चतम हितका आधारमा बाल कल्याण अधिकारीको नेतृत्व तथा समासेवीको सहयोगमा उद्धार, संरक्षण औवस्थापन तथा पुनर्स्थापना गर्ने,
- गैर कानूनी रूपमा श्रममा लगाइएका बालबालिकाको लागि कानूनी उपचार, रोषगारदाता तथा प्रयोगकर्तालाई कानून बमोषिम कारवाहीको लागि सहषीकरण गर्ने,
- आर्थिक अभावका कारण बालश्रमको षीखिममा रहेका परिवार पहिचान गरी पारिवारिक आय आषनका वैकल्पिक उपायहरू उपलब्ध गराउने र बालबालिकालाई नियमित शिष्टा वा सीप शिष्टा वा वैकल्पिक शिष्टामा सहभागी गराउने,
- बालश्रममुक्त स्थानीय तह घोषणा अभियान सञ्चालन गर्ने ।

प्रश्न नं. (८१) बालश्रममुक्त स्थानीय तह कसरी बनाउने ?

उत्तर:- बालश्रममुक्त स्थानीय तह घोषणा कार्यविधि, २०७७ बमोषिम बालश्रममुक्त स्थानीयतहको कार्यान्वयन देहाय बमोषिम हुनेछ:-

- निश्चित मापदण्ड (सर्वेक्षण, प्रस्ताव, प्रस्ताव मूल्याङ्कन)का आधारमा स्थानीय तहको छनौट,

- बालश्रममुक्त स्थानीय तहका २० वटा सूचकहरूको प्राप्ति (सबै बालबालिकाको पुँन्मदर्ता भएको, सरोकारवालाको सूचीकरण र नक्साङ्कन, बालश्रम हुन सक्ने क्षेत्रबाट बालश्रम प्रयोग नगर्ने प्रतिबद्धता-पत्र, बालश्रम निवारणको छुट्टै नीति, बालश्रम निवारण सम्बन्धी संचेतनामूलक र मनोपरामर्श कार्यक्रम, बालश्रमिक सम्बद्ध परिवारका लागिवैकल्पिक आय आउँनका कार्यक्रम, बालश्रमिकका लागि सीपमूलक कार्यक्रम, सक्रिय संघसंस्था तथा औयवसायीलाई प्रोत्साहन तथा सम्मान कार्यक्रम, सामािँक सुरक्षा सम्बन्धी कार्यक्रम, उद्धार, पुनर्स्थापना, पुनर्मिलन सम्बन्धी कार्यक्रम, शैक्षिक विकास सम्बन्धी कार्यक्रम, बालश्रम निवारण सम्बन्धी कार्यक्रम सञ्चालनका लागि बौँटविनियोँन, बालबालिकाको क्षेत्र हेर्ने गरी कर्मचारी वा शाखाको औयवस्था, बालक्लब र अन्य सञ्चालको विकास, बाल अधिकार समितिको औयवस्था, बालश्रमको अवस्थाअनुगमन तथा कारवाहीका लागि संयन्त्र, बाल कल्याण गृह वा अन्य कुनै हेरचाह गर्ने संस्थाको औयवस्था, विद्यालय भर्ना दर ९९ प्रतिशत भएको नभएको, विद्यालय छाड्नेदर घट्दो भएको नभएको, सहयोग, समन्वय र सहकार्यको अवस्था भए नभएको)
- अनुगमन तथा मूल्याङ्कन संयन्त्र:- राष्ट्रिय स्तरमा बालश्रम (निषेध र नियमित गर्ने) ऐन, २०७६ बमोिँम बालश्रम निवारण समिति, प्रदेश स्तरमा सामािँक विकास मन्त्रालयको सचिवको संयोँकत्वमा प्रदेश समन्वय समिति, स्थानीय तहमा अँयक्ष/प्रमुख वा निँले तोकेको निर्वाचित प्रतिनिधि वा कर्मचारीको संयोँकत्वमा स्थानीय समन्वय समिति गठन हुने,
- घोषणा प्रक्रिया:- वडा घोषणाको हकमा- स्थानीय तहको वडा समितिले सूचकहरू पूरा गरी स्थानीय तहको अँयक्ष वा प्रमुख समक्ष बालश्रममुक्त वडा घोषणा गर्न निर्णय सहित सिफारिस गर्ने, स्थानीय समन्वय समितिले वडाको अनुगमन गर्ने र भल दिनभित्र अनुगमन प्रतिवेदन अँयक्ष वा प्रमुख समक्ष पेश गर्ने, कार्यस्थानीय तह बैठकको निर्णयबाट बालश्रममुक्त वडा घोषणा गर्ने, स्थानीय तह घोषणाको हकमा- स्थानीय तहका सबै वडा घोषित भैसकेपछि सूचकका आधारमा कार्य स्थानीय तहको प्रस्तावमा गाउँ/नगरसभाले बालश्रममुक्त स्थानीय तह घोषणा गर्ने, िँल्ला घोषणाको हकमा- िँल्ला स्थित सबै स्थानीय तह बालश्रममुक्त घोषणा भएमा िँल्ला समन्वय समितिको प्रस्तावमा िँल्ला सभाले बालश्रममुक्त िँल्ला घोषणा गर्ने ।

अतः बाल विवाह न्यूनीकरण

प्रश्न नं. (द२) नेपालको संविधानमा बाल विवाह सम्बन्धी के-कस्ता प्रावधानहरू रहेका छन् ? उत्तर: नेपालको संविधानको धारा ३९ को उपधारा (ल) मा कुनै पनि बालबालिकालाई बालविवाह गर्न गराउन नपाइने औवस्था उल्लेख भएको छ । साथै, उपधारा (भ०) मा बालविवाहगर्ने गराउने कार्य कानून बमोर्षिम दण्डनीय हुने र पीडित बालबालिकालाई पीडकबाट कानूनबमोर्षिम ढातिपूर्ति पाउने हक सुनिश्चित गरिएको छ ।

प्रश्न नं. (द३) बालविवाह सम्बन्धी विद्यमान कानूनी व्यवस्थाहरू के-कस्ता रहेका छन् ?

उत्तर: बाल विवाह न्यूनीकरण तथा अन्त्य सम्बन्धमा बनेका कानूनी औवस्थाहरूमा बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७ल, मुलुकी देवानी संहिता ऐन, २०७४, मुलुकी अपराध संहिता २०७४, स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ तथा नीतिगत, औवस्थामा बालबालिका सम्बन्धी राष्ट्रिय नीति २०६९, बाल विवाह अन्त्यका लागि राष्ट्रिय रणनीति २०७२ प्रमुख रूपमा रहेका छन् । यसका साथै चालु पन्ध्रौं योर्षना, दिगो विकास लढ्यमा समेत बालविवाहका सवालहरू उचित रूपमा सम्बोधन भएका छन् ।

मुलुकी देवानी संहिता ऐन, २०७४, मुलुकी अपराध संहिता, २०७४ ले २० वर्ष नपुगी गरिएको विवाहलाई बाल विवाहका रूपमा परिभाषित गरेको छ भने २० वर्ष नपुगी गरिएका विवाह

स्वतः बदर हुने र दण्डनीय समेत हुने औवस्था गरेको छ । बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७ल को दफा ४द अनुसार बालविवाह ष्टा कसूरबाट पीडित भएका वा त्यस्तो षोखिममा रहेका बालबालिका विशेष संरढाणको आवश्यकता भएका बालबालिका हुन् भनेर परिभाषित गरेको छ भने त्यस्ता बालबालिकालाई विशेष संरढाण तथा सेवा प्रवाहको प्रबन्ध मिलाईने समेत औवस्थाछ ।

बाल विवाह अन्त्यको लागि राष्ट्रिय रणनीति, २०७२ ले सन् २०३० सम्म बाल विवाह अन्त्य गर्ने लढ्य लिएको छ । रणनीतिमा ७ वटा उद्देश्य र ६ वटा राणनीतिक कार्यादेश समावेश भएको छ । रणनीतिले बालविवाह अन्त्यका लागि बालिका र किशोरीको लागि गुणस्तरीय शिक्षाको औवस्थापन र सशक्तीकरण गर्नुपर्ने, बालक, किशोर र पुरुषको सहभागिता सुनिश्चित गर्नुपर्ने, परिवार र समुदायको परिचालन गर्नुपर्ने, प्रभावकारी सेवा प्रवाह गर्नुपर्नेमा षोड दिएको छ ।

रणनीतिले बालविवाहमुक्त स्थानीय निकायको अभियान सञ्चालन गर्ने योर्षना अधि बढाएको छ । पन्ध्रौं योर्षनाले बालबालिका तथा किशोरकिशोरी विखद्ध हुने सबै प्रकारका हिंसा अन्त्य गरी उनीहरूको षोवनलाई सुरढात बनाउने रणनीति अवलम्बन गरेको छ ।

प्रश्न नं. (८४) बालविवाह अन्त्यका लागि स्थानीय तहले के-कस्ता प्रयासहरू गर्न सक्दछ ?

उत्तर: संविधान, कानून तथा नीतिहरूले सम्बोधन गरेको बाल विवाहको अन्त्यका लागि स्थानीय तहले देहाय बमोर्पिका प्रयासहरू गर्न सक्दछ:-

- स्थानीय तहले तर्पुमा गर्ने बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधि/स्थानीय कानून, नीति तथा कार्यक्रम र बर्पुटमा बाल विवाह अन्त्यका विषय अनिवार्य रूपमा समावेश गर्ने,
- बालविवाह अन्त्यका लागि समुदायमा आधारित बाल संरक्षण प्रणालीको सुदृढीकरण गर्ने, तथा आवश्यकतानुखप पीडित बालबालिकाको उद्धार संरक्षण तथा पुनर्स्थापना र्पुविकोपार्पुनका लागि सहयोग गर्ने,
- स्थानीय तहको अगुवाईमा आमा समूह, बालक्लव, युवा समूह, धार्मिक अगुवा, रार्पुनैतिक नेता तथा कार्यकर्ता आदिसंगको समन्वय तथा परिचालनमा सचेतना कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने,
- परम्परागत हानिकारक अभ्यासको अन्त्य गर्न र्पुयापक सचेतना अभियान सञ्चालन गर्ने र र्पुनप्रतिनिधि लगायत समार्पुका गन्यमान्य र्पुयक्तिहरूबाटै र्पुयवहारिक परिवर्तनको शुखवात गर्ने,
- बालिका तथा किशोरीहरूको सशक्तीकरण तथा बालक, किशोर र पुरुषको सहभागिता अभिवद्धि गर्ने,
- विद्यालय बाहिर रहेका बालबालिकाको पहिचान गरी विद्यालयमा निरन्तरताका लागि प्रोत्साहनमूलक कार्यक्रम सञ्चालन,
- बाल विवाहका कारण तथा न्यूनीकरण सम्बन्धी अर्पुययन र अनुसन्धान गर्ने तथा असल अभ्यासहरूको प्रचारप्रसार गर्ने,
- बालविवाह गरेका बालक तथा बालिकामाथि आउन सक्ने सम्भार्पुय हानि तथा र्पुखिम लक्षित शिक्षा, स्वास्थ्य तथा संरक्षण सेवाको प्रवाहका लागि सहर्पुीकरण गर्ने,
- बालविवाहले शिक्षा स्वास्थ्य तथा कम उमेरका आमाबाट र्पुन्मेका शिशुको स्वास्थ्यमा पर्ने असर र तिनको मृत्युदर लगायत सिंगो र्पुीवन वृत्तिमा पर्ने नकारात्मक असरबारे किशोरकिशोरी केन्द्रित सचेतना कार्यक्रम गर्ने,
- बालविवाहले र्पुीवनमा पारेका नकारात्मक असरहरूबारेका सत्य घटनाहरू संकलन गरी सो प्रमाण सहितका आधारमा अभिभावक तथा किशोरकिशोरी केन्द्रित सचेतना कार्यक्रम गर्ने,

- स्थानीय तहमा घटने बालविवाहका घटनालाई उर्पूरी गर्ने परिपाटीको विकास गर्ने रकानूनी कारवाहीका लागि सहर्षीकरण गर्ने,
- निश्चित कार्यविधिको आधारमा बालविवाहमुक्त स्थानीय तह घोषणा कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने ।

अथ) सामाजिक सुरक्षाको अधिकार कार्यान्वयन

प्रश्न नं. (८५) नेपालको संविधानमा बालबालिकाको सामाजिक सुरक्षाको अधिकार सम्बन्धी के-कस्ता प्रावधानहरू रहेका छन् ?

उत्तर: नेपालको संविधानको धारा ४३ सामाजिक सुरक्षाको हक अन्तर्गत आर्थिक रूपले विपन्न, अशक्त र असहाय अवस्थामा रहेका, असहाय एकल महिला, अपाङ्गता भएका, बालबालिका, आफ्नो हेरचाह आफै गर्न नसक्ने तथा लोपोन्मुख जातिका नागरिकलाई कानून बमोजिम सामाजिक सुरक्षाको हक सुनिश्चित गरिएको छ ।

प्रश्न नं. (८६) बालबालिकाको सामाजिक सुरक्षाको अधिकार सम्बन्धी कानूनी तथा नीतिगतव्यवस्था के-कस्ता रहेका छन् ?

उत्तर: बालबालिकाको सामाजिक सुरक्षाको अधिकार सम्बन्धी औवस्था विशेषगरी सामाजिक सुरक्षा ऐन, २०७७, बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७, अपाङ्गता भएका औयक्तिको अधिकार सम्बन्धी (पहिलो संसोधन) ऐन, २०७७, बालबालिका सम्बन्धी राष्ट्रिय नीति २०६९ मा भएका छन् । सामाजिक सुरक्षा ऐन, २०७७ को दफा ३ को उपदफा (भच) मा बालबालिकालाई सामाजिक सुरक्षा भत्ता पाउने अधिकार सुनिश्चित गरेको छ । यसैगरी दफा २७ मा अनाथ बालबालिकाको हेरचाहका लागि नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहले हेरचाह केन्द्र स्थापना गरी सञ्चालन गर्न सक्ने औवस्था रहेको छ ।

बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ को दफा ७ को उपदफा (४) मा अपाङ्गता भएका, द्वन्द्वपीडित, विस्थापित, औखिममा परेका वा सडकमा बस्ने बालबालिका तथा दफा ४८ को उपदफा (भ) बमोजिमको बालबालिकालाई सामाजिक सुरक्षा लगायत अन्य संरक्षण सेवा पाउने अधिकार सुनिश्चित गरेको छ ।

अपाङ्गता भएका औयक्तिको अधिकार सम्बन्धी (पहिलो संसोधन) ऐन, २०७७ को दफा भ६ मा अपाङ्गता भएका औयक्ति (बालबालिकासमेत)लाई सामाजिक सुरक्षाको हकको औवस्था गरिएको छ । बालबालिका सम्बन्धी राष्ट्रिय नीति, २०६९ मा विशेष रूपमा स्वास्थ्य, शिक्षा र पुनर्स्थापनका

ऐत्रहरूमा शारीरिक दुर्बलता र विशेष कठिन परिस्थितिमा रहेका तथा आकस्मिकतामा परेका बालबालिकालाई समेत समावेश गरी क्रमशः सामाजिक सुरक्षा योजनालाई लागू गर्दै लगिने तथा सामाजिक सुरक्षामा बालबालिकाको पहुँच अभिवृद्धि गरिने नीति अवलम्बन गरिएको छ ।

प्रश्न नं. (८७) बालबालिकाको सामाजिक सुरक्षाको अधिकार कार्यान्वयन स्थानीय तहले कसरी गर्न सक्दछ ?

उत्तर: नेपालको संविधान, कानून तथा नीतिहरूमा समेत सम्बोधन भएको बालबालिकाका सामाजिक सुरक्षाको अधिकार कार्यान्वयनका लागि स्थानीय तहले देहाय बमोजिम गर्न सक्दछ:-

- स्थानीय तहले तर्जुमा गर्ने बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी स्थानीयकानून, नीति तथा कार्यक्रम र बजेटमा बालबालिकाको सामाजिक सुरक्षाको अधिकार सम्बन्धी औवस्था अनिवार्य रूपमा समावेश गर्ने,
- स्थानीय तहभित्र सामाजिक सुरक्षाका लाभग्राहीको तर्जुयाङ्क नियमित रूपमा अर्थावधिक गर्ने र सामाजिक सुरक्षाको दायरामा ल्याउने,
- बाबुआमा विहीन, एचआइभी संक्रमित, यौन शोषण, मानव बेचबिखन, औवरऔस्ती करणीबाट गर्भ रही औन्मेका बालबालिका, औखिममा रहेका तथा विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका, लैङ्गिक तथा यौनिक अल्पसंख्यक बालबालिका केन्द्रित सामाजिक सुरक्षाको लागि नीतिगत पहल गर्ने,
- औखिममा परेका बालबालिकाको सामाजिक सुरक्षाका औवस्थाहरूमा पहुँच थप प्रभावकारी बनाउन सूचना औवस्थापन प्रणालीको स्थापना गर्ने,
- बालबालिका सम्बन्धी ऐन,ले औवस्था गरे अनुखप बाल कोषको स्थापना गरी वार्षिक रूपमा न्यायोचित बजेटको विनियोऔन गर्ने,
- सवै बालबालिकाको अनिवार्य औन्मदर्ताको औवस्था गर्ने र यस सन्दर्भमा आवधिक रूपमा बालबालिकाको औन्मदर्ता शिविर सञ्चालन गर्ने ।

अद) बालबालिकाको वैकल्पिक हेरचाहको अधिकार कार्यान्वयन

प्रश्न नं. (८८) नेपालको संविधानमा बालबालिकाको वैकल्पिक हेरचाहको अधिकार सम्बन्धी कस्तो व्यवस्था उल्लेख भएको छ ?

उत्तर: नेपालको संविधानको धारा ३९ मा प्रत्येक बालबालिकालाई परिवार तथा राज्यबाट

शिक्षा, स्वास्थ्य, पालनपोषण, उचित स्याहार, खेलकुद, मनोरञ्जन तथा सर्वाङ्गीण औयक्तित्व विकासको हक हुने औयवस्था सुनिश्चित गरेको छ । यो प्रावधानले परिवारविहीन बालबालिकाको लागि आवश्यक माथि उल्लिखित सेवाको सुनिश्चितताका लागि वैकल्पिक हेरचाहको प्रबन्ध मिलाउनु राज्यको दायित्व हुने प्रष्ट पारेको छ ।

प्रश्न नं. (८९) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बालबालिकाको स्याहार तथा संरक्षण सम्बन्धीके-कस्ता व्यवस्थाहरू भएका छन् ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा बालबालिकाको स्याहार तथा संरक्षण सम्बन्धीदेहाय बमोर्षिम औयवस्था रहेका छन्:-

- बालबालिकाको पालनपोषण, शिक्षा, स्वास्थ्य उपचारमा छोराल्छोरी बीचमा भेदभाव गर्न नहुने,
- प्रत्येक बालबालिकालाई आफ्नो बाबु आमा, परिवारका अन्य सदस्य वा संरक्षकबाट उचित हेरचाह, संरक्षण, पालनपोषण र माया प्राप्त गर्ने, कुनै पनि हिंसा वा दुर्घटवहारबाट संरक्षण पाउने अधिकार हुने,
- प्रत्येक बालबालिकालाई उचित पोषण, सफा खानेपानी, स्तनपान, आधारभूत स्वास्थ्यउपचार निःशुल्क पाउने अधिकार हुने,
- प्रत्येक बालबालिकालाई शिक्षा, खेलकुद, बालमैत्री मनोरञ्जन, सांस्कृतिक कार्यकलापमा सहभागी हुने अधिकार हुने,
- विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका बालबालिकाको स्याहार तथा संरक्षण गर्नु राज्यको दायित्व हुने ।

प्रश्न नं. (९०) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ बमोजिम विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका बालबालिका भन्नाले कस्ता बालबालिकालाई बुझिन्छ ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा ७ को उपदफा (४) र दफा ४८ बमोर्षिमदेहायका बालबालिकालाई विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका बालबालिका मानिन्छ:-

- अनाथ बालबालिका,
- अस्पताल वा अन्य कुनै सार्वजनिक स्थानमा अलपत्र अवस्थामा छाडिएका वा फेला परेका, बाबुआमाबाट अलगिएका वा बाबुआमा पत्ता नलागी बेवारिस भएका बालबालिका,
- बाबुआमालाई गम्भीर शारीरिक वा मानसिक अपाङ्गता वा अशक्तता भएको कारण उचित हेरचाह नपाएका,
- कानूनी विवादमा परेका,
- थुनामा रहेका वा बन्दी बाबु वा आमासँग आश्रित भई कारागारमा रहेका बालबालिका,
- पुरोपेक्षी करणीबाट पुनिमएको शिशु,
- विभिन्न हिंसा वा दुर्घटनकारणले परिवारबाट अलग भएका,
- पुरोपेक्षी वा बँधुवा प्रकृतिका वा पुखिमपूर्ण वा निकृष्ट प्रकृतिको श्रममा संलग्न रहेका,
- विभिन्न लागूऔषधको कूलतमा फसेका,
- एचआईभी संक्रमण भएका,
- गम्भीर अपाङ्गताको पुखिममा रहेका,
- विपद् वा सशस्त्र द्वन्द्वका कारणले बाबुआमा दुवै वा आमाबाबुमध्ये एक गुमाएका, वेपत्ता भएका वा आफू नै शारीरिक वा मानसिक रूपमा घाइते भएका वा अपाङ्गता भएका,
- विपन्न दलित लगायतका बालबालिका,
- द्वन्द्वपीडित, विस्थापित, पुखिममा परेका वा सडकमा बस्ने बालबालिका ।

प्रश्न नं. (९१) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ बमोजिम बैकल्पिक हेरचाहको आवश्यकता भएका बालबालिका भन्नाले कस्ता बालबालिकालाई बुझाउँदछ ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ बमोजिम बैकल्पिक हेरचाहको आवश्यकता भएका बालबालिका भन्नाले देहाय बमोजिमका बालबालिका सम्भन्नुपर्छ:-

- अनाथ बालबालिका,
- अस्पताल वा अन्य कुनै सार्वजनिक स्थानमा अलपत्र अवस्थामा छाडिएका वा फेला परेका, बाबुआमाबाट अलगिएका वा बाबुआमा पत्ता नलागी बेवारिस भएका बालबालिका,

- बाबुआमालाई गम्भीर शारीरिक वा मानसिक अपाङ्गता वा अशक्तता भएको कारण उचित हेरचाह नपाएका,
- कानूनी विवादमा परेका मध्ये दिशान्तर प्रक्रिया अन्तर्गत वैकल्पिक हेरचाहको लागि सिफारिस भएका बालबालिका,
- थुनामा रहेका वा बन्दी बाबु वा आमासँग आश्रित भई कारागारमा रहेका बालबालिका,
- पुँवरपुँस्ती करणी वा कानून बमोपुँम सपुँय हुने हाडनाताबाट पुँन्मिएको शिशुलाई आफूले पालनपोषण गर्न नसक्ने भनी बाल कल्याण अधिकारी समपुँ निवेदन परेका बालबालिका,
- बाबु, आमा वा अभिभावकबाट विभिन्न हिंसा, दुपुँर्यवहार वा वेवास्ताका कारण उपुँचतम हितको लागि परिवारबाट अलग भएका,

प्रश्न नं. (९२) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ मा वैकल्पिक हेरचाहका आवश्यकता भएका बालबालिकाको लागि के-कस्ता वैकल्पिक हेरचाहको प्रबन्ध मिलाईएको छ ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ बमोपुँम वैकल्पिक हेरचाहका आवश्यकता भएका बालबालिकाको लागि बाल कल्याण अधिकारीले देहाय बमोपुँमको वैकल्पिक हेरचाहको प्रबन्ध मिलाउनु पर्छ-

- बालबालिकाको आमा वा बाबु तर्फको नातेदार
- बालबालिकालाई हेरचाह गर्न ईपुँछुक परिवार वा ँयक्ति
- बालबालिकालाई परिवारमा आधारित हेरचाह गर्ने संस्था
- बालगृह

प्रश्न नं. (९३) बालबालिकाको वैकल्पिक हेरचाह अन्तर्गत बालबालिकाको आमा वा बाबु तर्फको नातेदारमार्फत कसरी वैकल्पिक हेरचाहको प्रबन्ध मिलाउन सकिन्छ ?

उत्तर: वैकल्पिक हेरचाहको आवश्यकता भएका बालबालिकालाई निपुँको शिएा, स्वास्थ्य, पोषण, संरुण तथा बालबालिकाको उपुँचतम हित सुनिश्चित हुने गरी बालकल्याण अधिकारीको सिफारिसमा सम्बन्धित स्थानीय बाल अधिकार समितिले वैकल्पिक हेरचाहको ँयवस्था मिलाउनु पर्नेछ । बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५को दफा ४९ को उपदफा (२) को खण्ड (क) बमोपुँमका नातेदारलाई प्राथमिकता तोक्दा बाल कल्याण अधिकारीले देहाय बमोपुँमको आधारमा विश्लेषण गरी नातेदार तोक्नु पर्नेछ:-

- (क) त्यस्ता नातेदारको इच्छा,
- (ख) आर्थिक क्षमता,
- (ग) पारिवारिक सौहार्दता,
- (घ) पारिवारिक अवस्था ।

- यसरी विश्लेषण गर्दा उपयुक्त देखिएमा बाल कल्याण अधिकारीले बालबालिकाको इच्छा बमोजिम सम्बन्धित नातेदारकोमा वैकल्पिक हेरचाहको व्यवस्था मिलाउनुपर्नेछ ।

प्रश्न नं. (१४) बालबालिकाको वैकल्पिक हेरचाह अन्तर्गत बालबालिकालाई हेरचाह गर्न ईच्छुक परिवार वा व्यक्तिमार्फत कसरी वैकल्पिक हेरचाहको प्रबन्ध मिलाउन सकिन्छ ?

उत्तर: बालबालिकाको वैकल्पिक हेरचाहका लागि कुनै नातेदार नभएमा वा नातेदार भए तापनि त्यस्ता नातेदार उपयुक्त नभएमा वा सम्बन्धित बालबालिकाले त्यस्ता नातेदारको हेरचाहमा बस्न इच्छा नगरेमा बाल कल्याण अधिकारीले बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७२ को दफा ४९ को उपदफा (२) को खण्ड (ख) बमोजिमका परिवार वा व्यक्तिकोमा देहाय बमोजिम हेरचाहको व्यवस्था मिलाउनु पर्नेछ र परिवारका सदस्य वा व्यक्तिको योग्यता देहाय बमोजिम हुनु पर्नेछ:-

- (क) घरेलु हिंसा, बालबालिका विखड्डको कसूर तथा नैतिकपतन देखिने फौजदारी अभियोगमा अदालतबाट दोषी नठहरिएको,
- (ख) मान्यता प्राप्त चिकित्सकबाट देहायको सिफारिस प्राप्त गरेको:-
  - (भ) शारीरिक र मानसिक रूपमा बालबालिकालाई हेरचाह गर्न सक्षम भएको,
  - (२) दीर्घकालीन उपचार गर्नुपर्ने वा सरुवा रोगबाट संक्रमित नभएको,
  - (३) लागू पदार्थ दुर्व्यसन वा अन्य कुनै कुलतमा नफसेको,
  - (४) ऐनको दफा ६२ बमोजिम नियुक्त समाप्तिसेवीको सामाजिक लेखापुस्तकप्रतिवेदनबाट उपयुक्त ठहर्‍याएको ।
- (ग) वैकल्पिक हेरचाह गर्न इच्छुक परिवार वा व्यक्ति सम्बन्धित स्थानीय तहमा स्थानीय कानून बमोजिम सूचीकृत हुनु पर्नेछ ।
- (घ) बालबालिकाको हेरचाह गर्न इच्छुक परिवार तथा व्यक्तिलाई स्थानीय तहले सूचीकृत गर्दा त्यस्ता व्यक्ति तथा परिवारको स्थानीय कानूनले तोकेका अन्य आधारमा समेत मूल्याङ्कन गर्न सक्नेछ ।

(ल.) स्थानीय तहमा सूचीकृत वैकल्पिक हेरचाह गर्ने परिवार वा ॐयक्तिको छनौट गर्दा बालबालिकाको चाहना बमोर्षिम गर्नु पर्नेछ ।

प्रश्न नं. (९५) बालबालिकाको वैकल्पिक हेरचाह अन्तर्गत बालबालिकालाई परिवारमा आधारित हेरचाह गर्ने संस्थामार्फत कसरी वैकल्पिक हेरचाहको प्रबन्ध मिलाउन सकिन्छ ?

उत्तर: बालबालिकाको वैकल्पिक हेरचाह अन्तर्गत बालबालिकालाई परिवारमा आधारित हेरचाह गर्ने संस्थामार्फत स्थानीय तहमा वैकल्पिक हेरचाहको प्रबन्ध देहाय बमोर्षिम मिलाउन सकिन्छ:-

- सम्बन्धित स्थानीय तहमा कुनै परिवार वा ॐयक्ति सूचीकृत नभएको अवस्थामा वा बालबालिकाले त्यस्तो परिवार वा ॐयक्तिको हेरचाहमा बस्ने इर्ष्या नगरेमा बाल कल्याण अधिकारीले सम्बन्धित स्थानीय तहमा सूचीकृत परिषद्वाट सञ्चालन अनुमति प्राप्त गरेको परिवारमा आधारित हेरचाह गर्ने संस्थामा त्यस्तो बालबालिकाको हेरचाहको ॐयवस्था गर्नु पर्नेछ ।
- परिवारमा आधारित हेरचाह गर्ने संस्था सूचीकृत हुने सम्बन्धी अन्य ॐयवस्था सम्बन्धित स्थानीय कानून बमोर्षिम हुनेछ ।
- सम्बन्धित स्थानीय तहमा परिवारमा आधारित हेरचाह गर्ने संस्था सूचीकृत नभएको अवस्थामा अर्को नर्षिकैको स्थानीय तहमा परिवारमा आधारित हेरचाह गर्ने संस्था सूचीकृत भएमा सो स्थानीय तहमा सम्बन्धित स्थानीय तहले वैकल्पिक हेरचाह सम्बन्धी ॐयवस्था मिलाउनु पर्नेछ ।

प्रश्न नं. (९६) बालबालिकाको वैकल्पिक हेरचाह अन्तर्गत बालबालिकालाई बालगृहमार्फत कसरी वैकल्पिक हेरचाहको प्रबन्ध मिलाउन सकिन्छ ?

उत्तर: बालबालिकाको वैकल्पिक हेरचाह अन्तर्गत बालबालिकालाई बालगृहमार्फत स्थानीय तहमा वैकल्पिक हेरचाहको प्रबन्ध देहाय बमोर्षिम मिलाउन सकिन्छ-

- बाल कल्याण अधिकारीले बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ को दफा ४९ को उपदफा (२) को खण्ड (क), (ख) र (ग) बमोर्षिमको प्राथमिकताका आधारमा वैकल्पिक हेरचाहको ॐयवस्था हुन नसकेमा वैकल्पिक हेरचाहको आवश्यकता भएका बालबालिकालाई सम्भव भएसम्म सबैभन्दा नर्षिकैको बाल गृहमा हेरचाहको लागि पठाउने ॐयवस्था मिलाउनु पर्नेछ,

- बाल कल्याण अधिकारीले वैकल्पिक हेरचाहमा राख्नु पूर्व सम्बन्धित बालबालिकाले बुझ्ने गरी निर्णय पुर्याइने सेवा, सुविधा तथा हेरचाहको बारेमा बालमैत्री वातावरणमा जानकारी दिनु पर्नेछ,
- बालकल्याण अधिकारीले बालबालिकालाई वैकल्पिक हेरचाहमा राख्ने निर्णय गर्नु पूर्व ऐन,को दफा ६२ बमोजिम नियुक्त समाप्तिसेवीको राय लिनु पर्नेछ । समाप्तिसेवीले राय दिँदा वैकल्पिक हेरचाहको आवश्यकता भएका बालबालिकाको उत्तम हित हुने गरी राय दिनु पर्नेछ,
- बाल कल्याण अधिकारीले वैकल्पिक हेरचाहको आवश्यकता भएका बालबालिकासँग सम्बन्धित सम्पूर्ण कागजात तथा विवरण अभिलेख गरी निर्णयको अतिरिक्त फाइलमा राख्नु पर्नेछ,
- बाल कल्याण अधिकारीले ऐन,को दफा ४९ को उपदफा (२) को खण्ड (क), (ख) र (ग) बमोजिम वैकल्पिक हेरचाहका लागि पठाइएका बालबालिकाको अनुगमन प्रत्येक चार/चार महिनामा गरी बालबालिकाको हेरचाह, शिक्षा, स्वास्थ्य, संरक्षण लगायतका विषय सहितको प्रतिवेदन सम्बन्धित स्थानीय बाल अधिकार समिति, प्रदेश बाल अधिकार समिति, परिषद् र मन्त्रालयमा पठाउनु पर्नेछ ।

प्रश्न नं. (९७) स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ मा बालबालिकाको वैकल्पिक हेरचाह

सम्बन्धी के-कस्तो व्यवस्था रहेको छ ?

उत्तर: स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा भम को उपदफा (२) (तल) मा सडक बालबालिका, अनाथ, असहाय, अशक्त र मानसिक असन्तुलन भएका अतिरिक्तहरूको लागि पुनर्स्थापना केन्द्रको सञ्चालन, अतिरिक्तस्थापन, अनुगमन र नियमनको अतिरिक्त स्थानीय तहलाई दिइएको छ ।

अन्य अतिरिक्तस्थाहरूमा, बालबालिका सम्बन्धी राष्ट्रिय नीतिमा पारिवारिक वातावरणमा स्थायी वा अस्थायी रूपमा वञ्चित भएका बालबालिका वा तहाँ तिनीहरूको सर्वोत्तम हित हुन नसक्ने बालबालिकालाई वैकल्पिक हेरचाहको अन्तिम विकल्पको रूपमा धर्मपुत्र वा धर्मपुत्रीको रूपमा दिइने अतिरिक्तस्था गरेको छ । यसैगरी चालु पन्ध्रौं योजनामा विद्यमान बालगृहको संस्थागत आवासीय

संरक्षणलाई निखत्साहित तथा निःसंस्थाकरण गर्दै अन्तिम विकल्पको रूपमा मात्र संरक्षण गर्ने गरी अन्य वैकल्पिक हेरचाहलाई प्रवर्धन गर्ने रणनीति अवलम्बन गरिएको छ भने विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका बालबालिकाको लागि वैकल्पिक हेरचाहको अतिरिक्तस्था गर्ने प्रणाली स्थापना गर्ने कार्यनीति लिइएको छ ।

प्रश्न नं. (१८) स्थानीय तहमा बालबालिकाको वैकल्पिक हेरचाहको प्रबन्धका लागि स्थानीय तहलेके गर्न सक्दछ ?

उत्तर: स्थानीय तहमा बालबालिकाको वैकल्पिक हेरचाहको प्रबन्धका लागि देहायका कार्यहरू गर्न सकिन्छ:-

- स्थानीय तहले तर्पुमा गर्ने बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधि/स्थानीय कानूनमा बालबालिकाको वैकल्पिक हेरचाह सम्बन्धी औयवस्थाअनिवार्य रूपमा समावेश गर्ने,
- वैकल्पिक हेरचाहको आवश्यकता भएका बालबालिकालाई निँको शिँ, स्वास्थ्य, पोषण, संरक्षण तथा बालबालिकाको उँचतम हित सुनिश्चित हुने गरी बाल कल्याण अधिकारीको सिफारिसमा स्थानीय बाल अधिकार समितिमार्फत वैकल्पिक हेरचाहको औयवस्था मिलाउने,
- स्थानीय बाल अधिकार समितिमार्फत वैकल्पिक हेरचाहको प्रबन्ध मिलाउँदा क्रमशः स्थानीय बाल अधिकार समितिमा सूचीकृत आमा वा बुबातर्फको नातेदार, बालबालिकालाई हेरचाह गर्न इँछुक परिवार वा औयक्ति, परिवारमा आधारित हेरचाह गर्ने संस्था र अन्तिम विकल्पको रूपमा बालगृहमा बाल कल्याण अधिकारी मार्फत विस्तृत लेखाँखा पश्चात सिफारिस गर्ने औयवस्था मिलाउने,
- बाल कल्याण अधिकारीले वैकल्पिक हेरचाहको आवश्यकता भएका बालबालिकासँग सम्बन्धित विवरण अभिलेख गरी निँको औयक्तिगत फाइलमा राख्ने,
- वैकल्पिक हेरचाहको आवश्यकता भएका बालबालिकालाई अदालतले संरक तोकेंमा अदालतले तोकेंको संरकलाई बाल कल्याण अधिकारीले बालबालिका हस्तान्तरण गर्ने,
- बाल कल्याण अधिकारीको सिफारिसमा स्थानीय बाल अधिकार समितिमार्फत वैकल्पिक हेरचाहको प्रबन्ध मिलाईएको बालबालिकाको शिँ, स्वास्थ्य, हेरचाह र संरकको अवस्थाको अनुगमन गर्ने र अनुगमनबाट सन्तोषँनक अवस्था नपाइएमा पुन वैकल्पिक हेरचाहका अन्य औयवस्था मिलाउने,
- परिवारसँग बालबालिकाको अनावश्यक विछोड हुनबाट रोक्न परिवार सवलीकरण, गुणस्तरीय एवं औयावहारिक शिँमार्फत पारिवारिक वातावरणमा हेरचाह पाउने बालबालिकाको अधिकार सुनिश्चित गर्ने,

- सबै स्वरूपका वैकल्पिक हेरचाह प्रदान गर्ने सेवा प्रदायकको स्थानीय तहको तर्फबाट अनुगमन, नियमन, स्रोत विनियोजन, सहमता अभिवृद्धि गरिनुको साथै पूर्वाफदेही बनाउने,
- वैकल्पिक हेरचाहमा पर्ने बालबालिकाको सिफारिस तथा अभिलेखका लागि एकद्वार प्रणाली कायम गर्न बालगृहको अनुमति तथा अनुगमनलाई औयवस्थित बनाउने,
- एक स्थानबाट अर्को स्थानमा शिष्टा, काम, बसोबास लगायतका लागि गएका बालबालिकाका बारेमा उत्पति स्थान र गन्तव्य स्थानको स्थानीय तहमा अभिलेख राखी बालबालिका पछ्याउने प्रणाली स्थापना गर्ने ।

प्रश्न नं. (९९) विपद्को समयमा स्थानीय तहमा बालबालिकाको संरक्षण कसरी गर्न सकिन्छ ? उत्तर: कुनै पनि प्राकृतिक तथा मानवीय विपद्को समयमा बालबालिकाको संरक्षणका लागि स्थानीय तहमा देहायका कार्यहरू गर्न सकिन्छ:-

- **विपद् प्रतिकार्य योजना:** विपद्का समयमा बालबालिकाको संरक्षण तथा बालबालिकालाई सेवा प्रवाहका सुनिश्चितताका लागि स्थानीय तहमा बजेट, मानव संसाधनसहित स्पष्ट विपद् प्रतिकार्य योजना तयार गर्ने ।
- **हेल्पडेस्कको स्थापना:** कुनै पनि विपद्बाट पीडित तथा प्रभावित बालबालिका सम्बन्धी सूचना सङ्कलन, औयवस्थापन, परिचालनमा रहेका बालबालिकाको पहिचान तथा सहायता एवम् प्रेषणका लागि २४ सै घण्टा सम्पर्क गर्न सकिने फोन सहित हेल्पडेस्कको स्थापना र सञ्चालन गर्ने ।
- **सूचीकरण तथा सेवा प्रवाह:** प्रत्येक स्थानीय तहमा बालबालिका सम्बन्धी सेवा, सेवा प्रदायक निकाय, अस्थायी संरक्षण सेवा केन्द्रको नक्शाङ्कन, सामाजिक कार्यकर्ता, मनोविज्ञको सूचीकरण तथा आवश्यकतानुसार परिचालन गरी सेवा प्रवाह गर्ने ।
- **वैकल्पिक शिक्षाको व्यवस्था:** शिष्टा शाखासँगको समन्वय तथा सहकार्यमा कुनै पनि विपद्को समयमा बालबालिकाको समुदायमा आधारित वैकल्पिक शिक्षण सिकाईको औयवस्था गर्ने ।
- **नियमित स्वास्थ्य सेवाको सुनिश्चितता:** स्वास्थ्य शाखासँगको समन्वय तथा सहकार्यमा बालबालिकाको नियमित खोप, पोषण तथा स्वास्थ्य उपचार सम्बन्धी सेवा प्रवाहको औयवस्था गर्ने ।

- **बाल सहभागिताको सुनिश्चितता:** स्थानीय तहमा उपलब्ध एफएम, रेडियोबाट बालबालिकाको सहभागितामा बालबालिकाको रचनात्मक, बौद्धिक, सिँनात्मक षमता अभिवद्धि हुने खालका गतिविधिहरूको सञ्चालन ।
- **समन्वय तथा सहकार्य:** विपद्बाट पीडित तथा प्रभावित बालबालिका तथा उनीहरूको परिवारका लागि तत्काल राहत, उपचार लगायतका सेवा प्रवाहका लागि सम्बन्धित स्थानीय तहमा रहेका बाल अधिकार तथा बाल संरक्षण संयन्त्रहरूको परिचालन, समन्वय तथा सहकार्य गर्ने ।
- **सूचना सम्प्रेषण तथा सचेतीकरण:** कुनै पनि विपदले बालबालिकामा परेको तथा पर्न सक्ने नकारात्मक असरहरूको न्यूनीकरणका लागि, स्थानीय तहबाट प्रवाह हुने बालबालिका लक्षित सेवाहरूको बारेमा षानकारी गराउनका लागि बालबालिका लक्षित तथा अभिभावक लक्षित सार्वषनिक सन्देश तथा सूचना सम्प्रेषण गर्ने, अनलाईन एडिक्सन, दुषर्यसन तथा दुषर्यवहारबाट बालबालिकाको संरक्षणका लागि अभिभावकलक्षित सूचना सम्प्रेषण ।

प्रश्न नं. (१००) बाल हेल्पलाईन १०९८ र बाल हेल्पलाईन सेवा भनेको के हो ? बाल हेल्पलाईनबाट कस्ता-कस्ता सेवाहरू प्रवाह हुन्छन् ?

उत्तर: बाल हेल्पलाईन" भन्नाले बालबालिका विखड्डको हिंसाबाट पीडित तथा षोखिमपूर्ण अवस्थामा रहेका बालबालिकाको आपत्कालीन उद्धार, राहत तथा संरक्षणका लागि निःशुल्क रूपमा सम्पर्क गर्न सकिने तथा पैसा नलाग्ने बाल हेल्पलाईन नम्बर १०९८ (दश, नौ, आठ) बुझिन्छ ।

बाल हेल्पलाईन सेवा भनेको बालबालिका विखड्डको हिंसाबाट पीडित तथा षोखिमपूर्ण अवस्थामा रहेका बालबालिकाको आपत्कालीन उद्धार, राहत, मनोविमर्श, परामर्श, अल्पकालीन आश्रय तथा संरक्षण, पारिवारिक पुनर्मिलन, सामाषिक तथा संस्थागत पुनस्थापना सम्बन्धी बाल संरक्षणका कार्यहरू सम्बन्धित सरोकारवाला निकाय तथा संस्थासंगको समन्वय, सहयोग, सहकार्य र सह- अस्तित्वमा सञ्चालन तथा षयवस्थापनका लागि चौबीसै घण्टा बाल संरक्षण सेवा उपलब्ध गराउने बाल संरक्षण संयन्त्र भन्ने बुझिन्छ । हाल यो सेवा देशभरका भड वटा स्थानबाट प्रवाह भै रहेको छन । चालु आ.व.मा यो सेवा २ल स्थानमा विस्तार गरिनेछ । बाल हेल्पलाईनबाट देहाय बमोषिमका सेवाहरू प्रवाह हुने गर्दछन:-

- चौबीसै घण्टा आकस्मिक उद्धार तथा एम्बुलेन्स सेवा,

- राहत,
- मनोविमर्श,
- कम्तीमा दश ॐना बालबालिका लागि बढीमा एक महिनासम्म अस्थायी बाल संरक्षण सेवा केन्द्र मार्फत अल्पकालीन आश्रय,
- स्वास्थ्य उपचार,
- पारिवारिक परामर्श तथा सहयोग,
- कानूनी परामर्श तथा सहयोग,
- समन्वय, सहयोग, सहकार्य र सहॐकरण,
- पारिवारिक पुनर्मिलन तथा सामाॐिक वा संस्थागत पुनर्स्थापना,
- नियमित अनुगमन, सहॐकरण तथा पृष्ठपोषण,
- नियमित प्रतिवेदन,
- बाल अधिकार सचेतना अभिवृद्धि ।

प्रश्न नं. (१०१) बाल हेल्पलाईन सेवाको सञ्चालन तथा विस्तारमा स्थानीय तहको भूमिका के हुन सक्दछ ?

उत्तर: बाल हेल्पलाईन सेवाको सञ्चालन तथा विस्तारमा स्थानीय तहको भूमिका देहाय बमोॐम हुन सक्दछ:-

- स्थानीय तहको आवश्यकतानुसार स्थानीय तहले प्रचलित बाल हेल्पलाईन सञ्चालन कार्यविधि अनुरूप छुट्टै थप कार्यविधि वा ॐयवस्था निर्धारण गरी बाल हेल्पलाईन सञ्चालन गर्न तथा गराउन सक्नेछ ।
- बालबालिका विखड्डको कसूरबाट पीडित तथा ॐखिमपूर्ण अवस्थामा रहेका बालबालिकाको आपत्कालीन उद्धार, राहत, मनोविमर्श तथा संरक्षण सहयोग र पारिवारिक पुनर्मिलन तथा पुनर्स्थापना कार्यका लागि स्थानीय तहले वार्षिक कार्यक्रममा बॐट विनियोॐन गरी सहयोग उपलब्ध गराउन सक्नेछन् ।
- बाल हेल्पलाईन सम्बन्धी सेवाको प्रचारप्रसार तथा प्रवर्धनात्मक कार्यहरू गर्ने,
- बालबालिका विखड्डको हिंसाबाट पीडित तथा ॐखिममा रहेका बालबालिकाको घटना ॐयवस्थापन गर्दा बाल संरक्षण घटना ॐयवस्थापन प्रक्रियाबाट मात्र गर्ने गराउने,
- स्थानीय तहका ॐम्मेवार तथा सरोकारवाला निकायबीच बाल हेल्पलाईन सेवाको प्रभावकारी सञ्चालनका बारेमा नियमित रूपमा छलफल चलाउने,

- स्थानीय तहमा बालबालिकाको संरक्षणको क्षेत्रमा क्रियाशील सरोकारवाला (शिक्षा, स्वास्थ्य, प्रहरी, वकिल, बालन्याय, वैकल्पिक हेरचाह प्रबन्धक) बीच बहुपक्षीय समन्वय तथा सहकार्य गर्ने ।

प्रश्न नं. (१०२) बालबालिका खोजतलास नम्बर १०४ र बालबालिका खोजतलास सेवा भनेको के हो ? यसबाट के-कस्ता सेवाहरू प्रवाह हुन्छन् ?

उत्तर: “बालबालिका खोजतलास नम्बर १०४” भन्नाले हराएका बालबालिका खोजतलास गर्न, बेवारिस भेटिएका बालबालिकाको उद्धार गर्न, अपहरणमा परेका बालबालिकाको सकुशल उद्धार गर्न, बेचबिखन तथा ओसारपसार, हिंसा र यौन दुर्व्यवहारमा परेका बालबालिकाको तत्काल उद्धार, संरक्षण तथा कानूनी कारवाही गर्नका लागि जो कसैले पनि केन्द्र तथा सेवा केन्द्रमा सम्पर्क गर्न सक्ने निःशुल्क टेलिफोन नम्बर १०४ सम्झनु पर्छ ।

बालबालिका हराउने वा बेपत्ता हुने, अपहरणमा पर्ने, बेचबिखन तथा ओसारपसारमा पर्ने, बाल हिंसा हुने र बाल यौन दुर्व्यवहार हुने, सडकमा जीवन रोकथाम, नियन्त्रण तथा निषेध गर्न सम्बन्धित सरकारी निकाय तथा सामाजिक संघ संस्थाहरू बीचको

समन्वय, सहकार्य र सहयोगमा बालबालिकाको खोजतलास तथा सकुशल उद्धार, संरक्षण, पारिवारिक पुनर्मिलन तथा संस्थागत पुनर्स्थापना, बालमैत्री अनुसन्धान तथा अभियोक्तन गर्दै बाल अधिकारको संरक्षण र प्रवर्धन गर्ने बाल संरक्षण संयन्त्र नै बालबालिका खोजतलास सेवा हो । यो महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालय/राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्, नेपाल प्रहरी र नेपाल दूर सञ्चार प्राधिकरणको संयुक्त अभियानको रूपमा सञ्चालन भै रहेको छ । हाल यो सेवा संघीय तहमा प्रभावकारी रूपमा सञ्चालन भै रहेको छ भने प्रदेश नं. १, प्रदेश नं. २ र लुम्बिनी प्रदेशमा विस्तार गरिएको छ । यस आ.व.मा यो सेवा देशभर विस्तार गरिने छ ।

बालबालिका खोजतलास सेवाबाट देहाय बमोजिमका सेवाहरू प्रवाह हुनेछन्:-

- (क) निःशुल्क टेलिफोन नम्बर १०४ मा सम्पर्क तथा जानकारी र सूचना दर्ता,
- (ख) हराएका र अपहरणमा परेका बालबालिकाको खोजतलास,
- (ग) अपहरणमा परेका, बेवारिस फेला परेका, बेचबिखन तथा ओसारपसारमा परेका, हिंसामा परेका, यौन दुर्व्यवहारमा परेका, सडक बालबालिकाको तत्काल उद्धार,
- (घ) तत्काल अल्पकालीन आश्रयको व्यवस्था,
- (ङ) स्वास्थ्य उपचार, मनोविमर्श तथा पारिवारिक परामर्श,

- (च) कानूनी परामर्श तथा कानूनी कारवाही,
- (छ) पारिवारिक पुनर्मिलन तथा पुनर्एकीकरण,
- (ई) अल्पकालीन तथा दीर्घकालीन पुनर्स्थापना औयवस्थापन,
- (भ) बाल अधिकार तथा बालमैत्री सचेतना अभिवृद्धि,
- (ज) समन्वय, सहकार्य, सहर्षीकरण र सहयोग ।

प्रश्न नं. (१०२) बालबालिका खोजतलास सेवाको सञ्चालन तथा विस्तारमा स्थानीय तहको भूमिकाके हुन सक्दछ ?

उत्तर: बालबालिका खोजतलास सेवाको सञ्चालन तथा विस्तारमा स्थानीय तहको भूमिका देहाय बमोर्षिम हुन सक्दछ:-

- आफ्नो स्थानीय तहबाट हराएका बालबालिका खोजतलास गर्न, बेवारिस भेटिएका बालबालिकाको उद्धार गर्न, अपहरणमा परेका बालबालिकाको सकुशल उद्धार गर्न, बेचबिखन तथा ओसारपसार, हिंसा र यौन दुर्घटवहारमा परेका, सडक बालबालिकाको तत्काल उद्धार, संरक्षण तथा कानूनी कारवाहीका लागि प्रदेश तथा राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषदसंग सम्पर्क तथा समन्वय गर्ने,
- आफ्नो स्थानीय तहबाट हराएका बालबालिका खोजतलास गर्न, बेवारिस भेटिएका बालबालिकाको उद्धार गर्न, अपहरणमा परेका बालबालिकाको सकुशल उद्धार गर्न, बेचबिखन तथा ओसारपसार, हिंसा र यौन दुर्घटवहारमा परेका, सडक बालबालिकाको तत्काल उद्धार, संरक्षण तथा कानूनी कारवाहीका लागि स्थानीय तहले वार्षिक कार्यक्रममा बर्षट विनियोर्षन गरी सहयोग उपलब्ध गराउने,
- बालबालिका खोजतलास सेवाको प्रचारप्रसार तथा प्रवर्धनात्मक कार्यहरू गर्ने,
- बालबालिका विखदको हिंसाबाट पीडित तथा औखिममा रहेका बालबालिकाको घटना औयवस्थापन गर्दा बाल संरक्षण घटना औयवस्थापन प्रक्रियाबाट मात्र गर्ने गराउने,
- स्थानीय तहका औम्मेवार तथा सरोकारवाला निकायबीच बालबालिका खोजतलास सेवाको प्रभावकारी सञ्चालनका बारेमा नियमित रूपमा छलफल चलाउने,
- स्थानीय तहमा बालबालिकाको संरक्षणको क्षेत्रमा क्रियाशील सरोकारवाला (शिषा, स्वास्थ्य, प्रहरी, वकिल, बालन्याय, वैकल्पिक हेरचाह प्रबन्धक) बीच बहुपक्षीय समन्वय तथा सहकार्य गर्ने,

प्रश्न नं. (१०३) अस्थायी संरक्षण सेवा केन्द्र भनेको के हो ? यसबाट के-कस्ता सेवाहरू प्रवाह हुन्छन् ? उत्तर: प्रौखिमपूर्ण अवस्थाबाट तत्काल उद्धार तथा संरक्षण गर्न आवश्यक देखिएका बालबालिकालाई सुरक्षित बसोबासको औयवस्था मिलाउन बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ को दफा ६९ बमोर्षिम नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार तथा स्थानीय तहको आपसी समन्वयमा औयवस्था गर्न सकिने सेवा अस्थायी संरक्षण सेवा हो । यस्तो सेवा प्रवाहका लागि स्थानीय तहले सामाप्िक संघसंस्थासँग समन्वय तथा सहकार्य गर्न सक्दछ । आफ्नो भौगोलिक क्षेत्रमा फेला परेका बालबालिका पुनसुकै स्थानको भए तापनि सम्बन्धित स्थानीय तहले अस्थायी संरक्षण प्रदान गर्नु पर्नेछ । अस्थायी संरक्षण सेवा केन्द्रबाट सुरक्षित बसोबासका अलावा देहाय बमोर्षिमका सेवाहरू प्रवाह हुनेछ-

- बाल मनोविमर्श तथा कानूनी परामर्श सेवा,
- बालबालिकाको सुरक्षा, संरक्षण तथा नगद वा पिन्सी राहत सेवा,
- स्वास्थ्य उपचार सेवा,
- लागू पदार्थ दुर्घसनी उपचार तथा पुनर्स्थापना सेवा,
- परिवारको खोपी,
- पारिवारिक परामर्श सेवा,
- सामाप्िकीकरण सेवा,
- रोर्षगारमूलक प्राविधिक तथा औयवसायिक सीप र क्षमता अभिवृद्धि तालीम,
- पारिवारिक आर्थिक विकास सहयोग (आय-आर्जन अभिवृद्धि तथा स-साना औयवसाय सञ्चालनका लागि),
- पारिवारिक पुनर्मिलन तथा पुनर्स्थापना सेवा,
- सेवा प्राप्त गरेका बालबालिकाको नियमित अनुगमन, सहर्षीकरण तथा पृष्ठपोषण ।

अस्थायी संरक्षण सेवामा रहेका पीडित बालबालिकाको सुरक्षा गर्नु पर्ने भएमा अस्थायी संरक्षण सेवा प्रदान गर्ने संस्थाको समन्वयमा सम्बन्धित प्रहरी कार्यालयले सुरक्षा उपलब्ध गराउनु पर्नेछ ।

प्रश्न नं. (१०४) पुनर्स्थापना केन्द्र भनेको के हो ? यसबाट के-कस्ता सेवाहरू प्रवाह हुन सक्दछन् ? उत्तर: बालबालिका विखड्डको कसूरबाट पीडित बालबालिकालाई शारीरिक वा मानसिक उपचारगराउन वा सामाप्िक रूपमा पुनर्स्थापना गराउनका लागि बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ कोदफा ७७ बमोर्षिम नेपाल सरकारले स्थापना तथा सञ्चालन गर्ने केन्द्र नै पुनर्स्थापना केन्द्र हो ।

स्थानीय तहमा रही पुनर्स्थापना केन्द्र सञ्चालन गर्न चाहने न्यूनतम योग्यता पुगेका सामाप्िक

संघसंस्थाले राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्मा निवेदन दिनुपर्नेछ र तोकेको मापदण्ड पुरा गरेका संस्थाको अनुमतिका लागि मन्त्रालयमा परिषद्ले पेश गर्नेछ र मन्त्रालयले नेपाल सरकार समक्ष स्वीकृतिका लागि पेश गर्नेछ । स्थानीय तहले पुनर्स्थापना केन्द्र सञ्चालन गर्न चाहेमा प्राविधिक सहयोग, समन्वय तथा सहपुर्णकरणका लागि राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्सँग सम्पर्क गर्न सक्नेछ । यस केन्द्रबाट देहाय बमोपुर्णका सेवाहरू प्रवाह हुन सक्दछ:-

- आवधिक आवास, खाना तथा कपडा र तत्कालीन राहत,
- स्वास्थ्य उपचार,
- मनोविमर्श तथा मनोसामापुर्णक विमर्श,
- औपचारिक तथा अनौपचारिक शिक्षा तथा औयावसायिक तालीम,
- परिवार तथा अभिभावकको खोपुर्णतलास,
- पारिवारिक परामर्श,
- कानूनी परामर्श तथा सहायता,
- पारिवारिक पुनर्मिलन तथा पुनर्एकीकरण,
- सामापुर्णक दीर्घकालीन पुनर्स्थापना ।

प्रश्न नं. (१०५) बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ बमोजिम बाल कल्याण अधिकारीले बालबालिकाको संरक्षण कसरी गर्न सक्दछ ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा ल० तथा दफा ६९ अनुसार विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका बालबालिकालाई बाल कल्याण अधिकारीले देहाय बमोपुर्णको संरक्षण गर्न सक्दछ ।

- कुनै ठाउँमा विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका बालबालिका रहे भएको थाहा पाउने औयक्तिले सो कुराको सूचना स्थानीय तहमा रहेका बाल कल्याण अधिकारीलाई दिनुपर्दछ ।
- सूचना प्राप्त भएपछि बाल कल्याण अधिकारीले त्यस्तो बालबालिकालाई तत्काल उद्धार गरी नेपाल सरकारको तर्फबाट स्थापना गरिएका अस्थायी संरक्षण सेवा केन्द्रमा राख्ने औयवस्था गर्नुपर्नेछ ।
- सूचनाका आधारमा बाल कल्याण अधिकारीले पुँचवुभ तथा छानवीन गरी आवश्यक सेवाको औयवस्था गर्न सक्नेछ ।
- आवश्यक सेवा प्रदान गर्नको लागि स्थानीय बाल अधिकार समितिले तोकको समापुँसेवीलाई बाल कल्याण अधिकारीले पुँम्मेवारी दिन सक्नेछ ।

- पूँच बुभ तथा छानवीन गर्दा विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका बालबालिकाकोलागि आवश्यक अन्य सेवासमेत सुनिश्चित गर्नु पर्नेछ । लेखापुँखा पश्चात विशेष संरक्षण गर्न आवश्यक नदेखिएमा र निपुँको बाबुआमा, परिवारको अन्य सदस्य वा संरक्षक फेला परेमा बालकल्याण अधिकारीले त्यस्तो बालबालिकालाई निपुँकोपुँम्मा लगाउनु पर्दछ ।
- बाल कल्याण अधिकारीले बालबालिकालाई निपुँका बाबु, आमा, परिवारका अन्य सदस्य वा संरक्षकलाई पुँम्मा लगाउनको लागि कुनै सहयोग गर्नुपर्ने देखेमा सम्बद्ध निकायसँग समन्वय गरी सहयोग प्रयोपुँनको वा परिवार सहयोग पुँस्ता आवश्यक सेवाको औवस्था मिलाउनु पर्दछ ।
- पूँचबुभ तथा छानवीन गर्दा वैकल्पिक हेरचाहको आवश्यकता भएको देखिएमा बाल कल्याण अधिकारीले वैकल्पिक हेरचाहको औवस्था गर्नुपर्दछ ।
- बालबालिका पीडित भएको मुद्दामा पीडित बालबालिकाले चाहेमा वा बाबुआमा, अभिभावक नै पीडक भएमा वा पीडकसँग मिली बालबालिका थप पुँखिममा पर्ने सम्भावना देखिएमा वा घटनाको छानविन, कारवाही तथा सत्य बुभन बाधा पर्ने देखिएमा बाल कल्याण अधिकारीले त्यस्ता पीडित बालबालिकालाई बाबुआमा वा परिवारबाट समेत निश्चित अवधिका लागि अलग गराइ अस्थायी संरक्षण सेवामा राख्नुपर्दछ ।
- पूँचबुभ तथा छानवीन गर्दा बालबालिकाको पितृत्व र मातृत्वको ठेगान नलागेको पाइएमा बाल कल्याण अधिकारीले निपुँको पुँन्म दर्ता तथा पहिचान खुल्ने सरकारी परिचयपत्रको लागि सिफारिस गरिदिनु पर्नेछ ।
- विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका बालबालिका लगायतका बालबालिका सम्बन्धी तरेयाङ्क विवरण दुखस्त राखी आवश्यक सेवा प्रदान गर्ने ।

प्रश्न नं. (१०६) स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ बमोजिम स्थानीय तहले बालबालिका सम्बन्धमा के-कस्ता काम गर्न सक्दछ ?

उत्तर: स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा भभ तथा दफा भ२ बमोपुँम स्थानीयतहले बालबालिका संरक्षणको सन्दर्भमा देहाय बमोपुँमको काम गर्न सक्दछ:

- सडक बालबालिका, अनाथ, अशक्त, असहाय मानसिक असन्तुलन भएका औयक्तिहरूको पुनर्स्थापन केन्द्रको सञ्चालन, औवस्थापन, अनुगमन र नियमन गर्ने,

- ॐयक्तिगत घटना- ॐन्म, मृत्यु, धर्मपुत्र र धर्मपुत्रीको दर्ता गर्ने,
- बालविवाह, बहुविवाह, लैङ्गिक हिंसा, छुवाछुत, दहेॐ, तथा दाइॐो हलिया प्रथा, छाउपडी, कमलरी प्रथा, बालश्रम, मानव बेचबिखन ॐस्ता सामाॐिक कुरीति र अन्धविश्वास अन्त्य गर्ने गराउने,
- बालबालिकालाई पोषण कार्यक्रम तथा खोप सेवा सञ्चालन गर्ने,
- वडाभिन्न आर्थिक तथा सामाॐिक रूपमा पछि परेका बालबालिकाको अभिलेख राखि सामाॐिक र आर्थिक उत्थान सम्बन्धी काम गर्ने,
- अशक्त, असहाय तथा अनाथ बालबालिकाको पालन पोषणको लागि सिफारिस गर्ने,
- सडक बालबालिकाको उद्धार र पुनर्स्थापना गरी तॆयाङ्क राख्ने,
- अनौपचारिक शिॆा कार्यक्रम, शिशु स्याहार तथा प्रारम्भिक बाल विकास केन्द्रको स्थापना सञ्चालन र ॐयवस्थापन गर्ने ।

प्रश्न नं. (१०७) बालबालिकाको अधिकार उल्लंघन गरेमा बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ बमोजिमके-कस्तो संजाय हुन सक्छ ?

उत्तर: बालबालिकाको अधिकार उल्लंघन गरेमा बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा७२ को उपदफा (भ) र (२) बमोजिम देहाय बमोजिम संजाय हुन सक्छ ।

- बालबालिकाको अधिकार उल्लंघन गरेमा वा बालबालिकाप्रतिको दायित्व पालनानगरेमा त्यस्तो ॐयक्ति वा संस्थालाई पचासहॐार खपैयांसम्म ॐरिवाना हुनेछ ।
- संरॆाक वा परिवारका सदस्यले आफ्नो दायित्व पालना नगरेमा वा आमाबाबु वा संरॆाकले अनुचित लाभ लिने मनसायले बालबालिकाको पहिचान लुकाउने गरी नाम, थर, परिवर्तन गरेमा वा बालबालिकाको सम्पत्ति दुखपयोग गरेमा एकलाख खपैयांसम्म ॐरिवाना हुनेछ ।
- बालबालिका विखड्कको कसूर गरेमा कसूरको गम्भीरता अनुसार एक वर्षदेखि भल वर्षसम्म संजाय तथा पचास हॐारदेखि एकलाख खपैयांसम्म ॐरिवाना हुनेछ ।

प्रश्न नं. (१०८) बालबालिकाका अधिकार उल्लंघन गर्ने व्यक्ति कति अवधिसम्म बालबालिकाकोक्षेत्रमा काम गर्न अयोग्य मानिने छ ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को दफा ६७ अनुसार सार्वॐनिक वा निॐी संस्थामा काम गर्ने ॐयक्तिले बालबालिका विखड्क कसूर गरेको प्रमाणित भएमा निॐलाई कानून बमोजिम वरखास्त गरी कसूरको गम्भीरता र प्रकृतिको आधारमा भविष्यमा त्यस्ता बालबालिकासंग प्रत्यॆ

सम्बन्ध राखी गर्नुपर्ने कार्यका लागि वा त्यस्तो निर्णय संस्थामा नियुक्त, मनोनित वा निर्वाचित हुन

e) वर्षसम्म योग्य हुने छैन ।

प्रश्न नं. (१०९) बालबालिकाको अधिकार उल्लंघन भएमा के-कस्तो क्षतिपूर्ति पाउने व्यवस्था रहेकोछ ?

उत्तर: बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ को दफा ७३ बमोजिम बालबालिका विखड्डको कसूर गर्ने कसूरदारलाई भएको परिबानाको रकमभन्दा कम नहुनेगरी पीडित बालबालिकाको शिष्टा, शारीरिक तथा मानसिक स्वास्थ्य, विकास र परिवारमा पुगेको हानी समेतको विचार गरी मनासिब माफीको क्षतिपूर्ति कसूरदारबाट भराउन सक्दछ यदि कसूरदारको आर्थिक हैसियत रहेनछ भने बाल कोषबाट भराउन सक्दछ ।

प्रश्न नं. (११०) स्थानीय तहमा बाल अधिकार तथा बाल संरक्षण प्रणाली कसरी सुदृढ गर्न सकिन्छ ? उत्तर: स्थानीय तहमा बाल अधिकार तथा बाल संरक्षण प्रणाली सुदृढीकरणका लागि देहायका कार्यहरू गर्न सकिन्छ:

- बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ बमोजिम स्थानीय तहमा अनिवार्य रूपमा कार्यान्वयन गर्नुपर्ने प्रावधान अनुसार बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी स्थानीय कानूनको तर्जुमा गरी स्थानीय बाल अधिकार समितिको गठन, बाल कल्याण अधिकारीको नियुक्ति, समाप्सेवी तथा बालमनोविज्ञको सूचीकरण गर्ने,
- ढुंखिममा परेका तथा विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका बालबालिकाको उद्धार, संरक्षण, औयवस्थापनका लागि बाल हेल्पलाईन सेवा भ०९८ को विस्तार तथा सवलीकरण गर्ने,
- हराएका, अपहरणमा परेका, वेवारिसे फेला परेका, बेचबिखन तथा ओसारपसारमा परेका, सडक बालबालिकाको उद्धार, संरक्षण तथा औयवस्थापनका लागि बालबालिका खोतलास सेवा भ०४ को विस्तार तथा सवलीकरण गर्ने,
- अनाथ बालबालिकाको सामाजिक सुरक्षा सम्बन्धी विशेष कार्यक्रम तर्जुमा गर्ने,
- बालगृहलाई वैकल्पिक हेरचाहको अन्तिम विकल्पको रूपमा मात्र लिई परिवारमा आधारित स्याहारको प्रवर्द्धन गर्ने,
- बाल अधिकारको संरक्षण तथा संवर्द्धनका लागि स्थानीय तहका ढुंम्वेवार तथा सरोकारवाला निकायमा कार्यरत कर्मचारीहरूको क्षमता विकास, आर्थिक तथा मानवीय स्रोतको सुनिश्चितता, पूर्वाधार तयारी गर्ने,

- स्थानीय तहको योँना तँुमा तथा नीति निर्माणमा अर्थपूर्ण बाल सहभागिता सुनिश्चित गर्ने,
- बालमैत्री स्थानीय शासनको प्रवर्धन गर्ने,
- वार्षिक बँुट तथा कार्यक्रममा पारित नीति अनुखप कार्यक्रमहरू तय गर्ने तथा बँुटविनियोँन गर्ने,
- अर्ध वार्षिक तथा वार्षिक रूपमा स्थानीय बाल सभाको आयोँना गर्ने ।
- बाल संरक्षणका लागि सेवा प्रदायकहरूको विवरण तयार गरी नक्शाङ्कन गर्ने र आवश्यकता अनुसार सहयोग लिने, समन्वय गर्ने ।

प्रश्न नं. (१११) स्थानीय न्यायिक समितिले बालबालिकाको हक प्रचलन गराउन कसरी सक्दछ ? उत्तर: स्थानीय तहमा बालबालिकाको हक प्रचलन गराउनका लागि स्थानीय न्यायिक समितिलेदेहायका कार्यहरू गर्न सक्दछन्:-

- स्थानीय न्यायिक समितिले प्रचलित कानूनमा तोकिएको कार्यविधि अनुखप बालबालिकाको हक प्रचलनका लागि सुनवाइ गर्न सक्नेछ ।
- स्थानीय न्यायिक समितिमा बालबालिकाको हक अधिकारका सवालमा स्वयं बालबालिकाले वा बालबालिकाको तर्फबाट षुँसुकै औयक्तिले आफ्नो परिचय र सम्बन्धित बालबालिकासँगको सम्बन्ध खुलाई निवेदन दिन सक्नेछ ।
- स्थानीय न्यायिक समितिले बाल अधिकार हनन् वा उल्लंघनका विषयमा कुनै पनि श्रोत वा माँयमबाट आफ्नो षुँनकारीमा आएका, अँययन अनुसन्धान प्रतिवेदन तथा नागरिक संस्थाहरूबाट प्राप्त प्रतिवेदन वा सूचनाका आधारमा स्वतस्फुर्त अनुसन्धान तथा सुनुवाई गर्न सक्नेछ ।

1

सन्दर्भ सामग्रीहरू

१. नेपालको संविधान, (२०७२)
२. बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७,
३. अनिवार्य तथा निःशुल्क शिक्षा सम्बन्धी ऐन, २०७७
४. सुरक्षित मातृत्व तथा प्रँनन् स्वास्थ्य सम्बन्धी ऐन, २०७७लल.
सामाँषिक सुरक्षा ऐन, २०७७
६. अपाङ्गता भएका औयक्तिको अधिकार सम्बन्धी ऐन, २०७७

७. स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४
८. मुलुकी अपराध संहिता, २०७४९.
मुलुकी देवानी संहिता, २०७४
- भ०. शिष्टा सम्बन्धी ऐन, २०२८ (केही नेपाल ऐन, संसोधन २०७७) भभ. पुँन्म, मृत्यु तथा
ऑर्यक्तिगत घटना दर्ता ऐन, २०३३
- भ२. बालबालिका सम्बन्धी नियमावली, २०लभ भ३. बालबालिका
सम्बन्धी राष्ट्रिय नीति, २०६९भ४. पुँनस्वास्थ सेवा ऐन,
२०७ल,
भल. राष्ट्रिय स्वास्थ्य नीति, २०७६,
भ६. बाल विवाह अन्त्यको लागि राष्ट्रिय रणनीति, २०७२ भ७. बालमैत्री
स्थानीय शासन कार्यान्वयन कार्यविधि, २०६८भ८. बालसमूह गठन तथा
सहपुँीकरण निर्देशिका, २०७४
- भ९. सडक बालबालिका उद्धार, संरक्षण तथा ऑयवस्थापन सम्बन्धी एकीकृत कार्यविधि, २०७६ २०. स्थानीय तहमा
बाल संरक्षण (२०७४), केन्द्रीय बाल कल्याण समिति, हरिहरभवन,
ललितपुर १
- २भ. बाल सहभागिता प्रवर्द्धनमा स्थानीय तहको भूमिका, (२०७४) केन्द्रीय बाल कल्याण
समिति, हरिहरभवन, ललितपुर १
२२. बालबालिकाको शिष्टा तथा स्वास्थ्य अधिकारको स्थानीय तहको भूमिका, (२०७४)केन्द्रीय बाल
कल्याण समिति, हरिहरभवन, ललितपुर १
२३. पन्नाँ योपुँना
२४. दीगो विकास लक्ष्य
- २ल. बालबालिकाका अधिकार हामी सबै नै पुँम्मेवार (२०७७), एसोएस बालग्राम नेपाल १२६. बालमैत्री स्थानीय
शासन कार्यान्वयन निर्देशिका, २०७८
२७. बालश्रममुक्त स्थानीय तह घोषणा कार्यविधि, २०७७

अनुसूची-१

स्थानीय तहमा बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधि (नमुनाका लागि)

स्थानीय तहमा बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन सम्बन्धी कार्यविधि, २०७७

(नमुना)

प्रस्तावना: स्थानीय तहमा बालबालिकाको हक, हित र अधिकारको सम्मान, संरक्षण, परिपूर्ति, पालना र संवर्द्धनका लागि नेपालको संविधान तथा कानूनमा भएका औवस्थाहरूको कार्यान्वयन गर्न तथा बालबालिकाको बचावट, संरक्षण, विकास तथा सहभागिताको अधिकार लगायत सर्वोत्तम हितको सुनिश्चितताका साथै बालमैत्री स्थानीय शासनको प्रवर्द्धन गर्न स्थानीय तहमा बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन गर्न नमुना कार्यविधि निर्माण गर्न वाञ्छनीय भएकोले,

नेपालको संविधानको धारा २२६ ले दिएको अधिकार तथा स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा भ०२ ले दिएको अधिकार प्रयोग गरी यो कार्यविधि तयार गरिएको छ ।

परिच्छेद १

प्रारम्भिक

१. **संक्षिप्त नाम र प्रारम्भ:** (भ) या कार्यविधिको नाम “बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन कार्यविधि (नमुना), २०७७” रहका छ ।

या नमुना कार्यविधिलाई स्थानीय तहले आफ्ना क्षेत्र भित्रका सान्दर्भिकता अनुखप हुनगरी परिमार्जनसाथ स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ का दफा भ०२ अनुसार स्थानीय तहका कानून निर्माण विधिवमार्जन आफ्ना क्षेत्रभित्रका कानूनका रूपमा जारी गरे अनुसार लागू हुन्छ ।

२. **परिभाषा:** विषय वा प्रसंगले अर्को अर्थ नलागेमा यस कार्यविधिमा-

(क) “प्रमुख” भन्नाले महानगर/उपमहानगर/नगरपालिकाको प्रमुख सम्भन्तु पर्छ ।

(ख) “उप-प्रमुख” भन्नाले महानगर/उपमहानगर/नगरपालिकाको उप-प्रमुख सम्भन्तु पर्छ ।

(ग) “अर्थात्” भन्नाले गाउँपालिकाको अर्थात् सम्भन्तु पर्छ ।

- (घ) “उपाययज्ञ” भन्नाले गाउँपालिकाको उपाययज्ञ सम्झनु पर्छ 1
- ल) “गाउँपालिका” भन्नाले संविधान बमोजिम स्थापना भएका गाउँपालिका सम्झनु पर्छ 1 च) “गाउँ सभा” भन्नाले संविधानको धारा २२२ को उपधारा (भ) बमोजिमको गाउँ सभा सम्झनु पर्छ 1
- छ) “नगरपालिका” भन्नाले संविधान बमोजिम स्थापना भएको नगरपालिका सम्झनु पर्छ र सो शब्दले महानगरपालिका र उपमहानगरपालिकालाई समेत षुनाउँछ 1
- ड) “नगर सभा” भन्नाले संविधानको धारा २२३ को उपधारा (भ) बमोजिमको नगरकसभा सम्झनु पर्छ 1
- (झ) “ऐन” भन्नाले बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ भन्ने सम्झनु पर्छ 1
- (ञ) “कार्यविधि” भन्नाले बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन कार्यविधि (नमुना), २०७७ सम्झनु पर्छ 1
- (ट) “परिषद्” भन्नाले ऐनको दफा ७९ बमोजिम गठित राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्भन्ने सम्झनु पर्छ 1
- (ठ) “प्रदेश मन्त्रालय” भन्नाले प्रदेश सामाजिक विकास मन्त्रालय भन्ने सम्झनु पर्छ 1
- (ड) “प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत” भन्नाले स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा ८४ बमोजिम स्थानीय तहको प्रशासकीय प्रमुखको रूपमा कार्यरत अधिकृत कर्मचारी भन्ने सम्झनु पर्छ 1
- (ढ) “बाल कल्याण अधिकारी” भन्नाले ऐनको दफा ६७ बमोजिमको अधिकारी सम्झनु पर्छ 1
- (ण) “बालगृह” भन्नाले ऐनको दफा ७२ बमोजिम स्थापना भएको बालगृह सम्झनु पर्छ 1
- (त) “बालक्लब वा बाल संस्था” भन्नाले बाल अधिकारको संरक्षण तथा प्रवर्धनका लागि भन् वर्षसम्मका बालबालिकाले ऐनको दफा ७० को आधारमा नियमावलीमा ष्यवस्था भए अनुसार वा यस कार्यविधि बमोजिम स्थानीय तहमा दर्ता गरेको बालक्लब वा बाल संस्था सम्झनु पर्छ 1
- (थ) “बाल कोष” भन्नाले षुखिममा परेका तथा विशेष संरक्षणका आवश्यकता भएका बालबालिकाको तत्काल उद्धार, राहत, पुनर्स्थापना, क्षतिपूर्ति प्रदान तथा छात्रवृत्तिका लागि कार्यविधिको दफा २८ बमोजिम स्थानीय तहमा स्थापना गरिएको बाल कोष भन्ने सम्झनु पर्छ 1
- (द) “बालबालिका” भन्नाले भन् वर्ष उमेर ननाघेका ष्यक्ति भन्ने सम्झनु पर्छ 1

- (ध) “बाल सञ्चाल” भन्नाले बालक्लब वा संस्थाको सञ्चाल सम्भन्तु पर्छ 1
- (न) “मन्त्रालय” भन्नाले नेपाल सरकार, महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालय भन्ने सम्भन्तु पर्छ 1
- (प) “विशेष संरक्षणका आवश्यकता भएका बालबालिका” भन्नाले ऐन,को दफा ४८ बमोर्पिमका बालबालिका भन्ने सम्भन्तु पर्छ 1
- (फ) “समाप्तिसेवी वा मनोविज्ञ” भन्नाले ऐन,को दफा ६२ बमोर्पिम स्थानीय तहमा नियुक्त समाप्तिसेवी, बाल मनोविज्ञ एवम् सामाप्तिक कार्य तथा मनोविज्ञान सम्बन्धमा तालीम प्राप्त गरी स्थानीय तहमा बालबालिकालाई सेवा दिने उद्देश्यले सूचीकृत औयक्ति एवम् सो सम्बन्धमा विशेषज्ञता प्राप्त सूचीकृत संस्थालाई समेत सम्भन्तु पर्छ 1
- (ब) “बाल अधिकार समिति” भन्नाले ऐन,को दफा ६० बमोर्पिम स्थानीय तहमा गठित बाल अधिकार समिति सम्भन्तु पर्छ 1
- (भ) “संस्था” भन्नाले बाल अधिकार संरक्षण र संवर्द्धनका लागि प्रचलित कानून बमोर्पिम दर्ता भई कार्यक्रम सञ्चालन गरिरहेका संघ/संस्था, संगठन तथा सामुदायिक संस्थाहरूलाई सम्भन्तु पर्छ 1
- (म) “सेवा प्रदायक निकाय” भन्नाले स्थानीय तहमा सेवा प्रवाह गरिरहेको सरकारी कार्यालय, स्वास्थ्य चौकी, विद्यालय स्रोत केन्द्र, प्रहरी चौकी तथा यस्ता अन्य निकायहरूलाई सम्भन्तु पर्छ 1

परिच्छेद २ उद्देश्य
तथा सिद्धान्त

३. **उद्देश्य:** यस कार्यविधिको उद्देश्य देहाय बमोर्पिम रहेका छन् -

- (क) नेपालको संविधानमा उल्लिखित बालबालिकाको अधिकार तथा बालबालिका सम्बन्धी संघीय ऐन, प्रदेश ऐन, एवम् स्थानीय तहमा भएका कानूनी र नीतिगत औवस्थाहरूलाई बाल अधिकारको संरक्षण र प्रवर्धनको क्रममा स्थानीय तहलाई सहर्षीकरण गर्ने ।
- (ख) स्थानीय तहमा बालमैत्री शासन, बालमैत्री संरचना, बालमैत्री प्रक्रियाको अवलम्बन तथा प्रवर्धन गर्ने ।
- (ग) बालबालिमाथि हुने सबै प्रकारका हिंसा, दुर्भवहार, शोषण, अवहेलना, वेवास्ताको अन्त्यका लागि बहुपक्षीय समन्वय तथा सहकार्य स्थापित गर्ने ।

४. **आधारभूत सिद्धान्त:** बालबालिकाका मूलभूत मानव अधिकार तथा संरक्षणका लागि देहायका सिद्धान्तहरूलाई अवलम्बन गरिनेछः-

- (क) **मर्यादापूर्ण जीवनको सम्मान:** बालबालिकालाई स्वतन्त्र औयक्तिको हैसियतको प्रतिष्ठा मर्यादामा आघात नपर्ने गरी औवहार गर्ने र तिनको स्वतन्त्र पहिचानलाई तिनका बाबुआमा, संरक्षक वा माथवर औयक्तिको औयक्तित्वसँग अन्तरभूत विषयको रूपमा औवहार नगर्ने ।
- (ख) **सर्वांगीण विकासको सुनिश्चितता:** प्रत्येक बालबालिकामा रहेका प्रतिभा, क्षमता र सम्भाव्यताको पूर्ण प्रस्फुटन हुन पाउने अवसर उपलब्ध गराउँदै तिनको विकासको अधिकारलाई प्रचलनमा ल्याउन हरसम्भव प्रयास गर्ने ।
- (ग) **सहभागिता र अभिमतको सम्मान:** बालबालिकासँग सम्बन्धित विषयहरूमा गरिने कुनै पनि कार्यक्रम वा क्रियाकलापमा मूलतः आवश्यकताको पहिचान, योर्षना तथा कार्यक्रम तर्षुमा, अनुगमन, मूल्याङ्कन लगायतका कार्यक्रममा बालबालिकाको सहभागितालाई प्रोत्साहन गरी उनीहरूका भावना, अभिमत र विचार प्रकट गर्ने अवसर दिई सोको सम्मान गर्ने ।
- (घ) **संरक्षणको सुनिश्चितता:** प्रत्येक बालबालिकालाई कुनै पनि प्रकारका हिंसा, आर्थिक, सामार्षिक, शारीरिक तथा यौनशोषण, भेदभाव, शारीरिक, मनोवैज्ञानिक, बौद्धिक तथा भावनात्मक दुर्भवहारबाट और्षगाई संरक्षण सुनिश्चित गर्ने ।

- (ल) **निर्विभेदता:** प्रत्येक बालबालिकालाई निउँ वा निउँका आमाबाबु वा संरक्षकको वर्ण, जात-जाति, लिङ्ग, यौनिकता, भाषा, धर्म, उत्पत्ति, वैचारिक आस्था, क्षेत्र, सम्पत्ति, फरक क्षमता वा अपाङ्गता, पुँम् वा यस्ता अन्य कुनै पनि आधारमा भेदभाव नगर्ने र भेदभावरहीत रूपमा तिनको उमेर सुहाउँदो औयवहार गर्ने ।
- (च) **बालबालिकाको सर्वोत्तम हित:** बालबालिकासँग सम्बन्धित कुनै निर्णय गर्नुपर्दा उसको सर्वोत्तम हितलाई प्राथमिकता दिने ।
- (छ) **गोपनीयता कायम गरिने:** बालबालिकाको भावी जीवनमा असर पर्ने कुनै पनि घटनामा बालबालिकाको नामसहित औयक्तिगत पहिचानसम्बन्धी विवरणमा सम्बन्धित बालबालिका, निउँका बाबुआमा, परिवारका सदस्य वा संरक्षक र कानूनबमोजिम अख्तियारप्राप्त अधिकारीबाहेक अन्यको पहुँचमा गोपनीयता कायम गरिनेछ । तर औयक्तिगत पहिचान नखुल्ने बालबालिकाको एकीकृत तथ्याङ्कको रूपमा बालबालिका सम्बन्धी विविधीकृत तथ्याङ्क सरोकारवालालाई स्थानीय तहबाट प्राप्त हुनेछ ।

परिच्छेद ३

बाल अधिकारका संरक्षण, प्रचलन तथा संवर्द्धन गर्न र दायित्व निर्वाहका व्यवस्था

४. बाल अधिकारका संरक्षण गर्नुपर्ने स्थानीय तहल आफ्ना क्षत्रभित्रका बालबालिकाका अधिकारहरूका संरक्षण, प्रचलन तथा संवर्द्धनका लागि ऐनका दफा ६४ र ६५ बमोजिम बालबालिकाप्रतिको दायित्व निर्वाह गर्न दफा ७५, ७६ र ७७ एवम बालबालिकाका कर्तव्य परिपालनाका लागि दफा ७७ बमोजिम गर्न गराउन सक्नेछ ।

५. बाल अधिकारका संरक्षण र संवर्द्धनमा आवश्यक सेवाप्रवाहका व्यवस्था गर्नुपर्ने

- (क) आफ्नो स्थानीय तहभित्रका सबै किसिमका बालबालिकाको पुनर्निर्माण तथा नागरिकता प्रमाणपत्र पाउने अधिकार सुनिश्चितताका लागि सरल र उपयुक्त उपायहरू अपनाइनेछ ।
- (ख) गभर्वती, सुत्केरी, नवजात शिशु, शिशु र बालबालिकाका लागि आवश्यक सबै किसिमका खोपहरू, स्वास्थ्य सेवा, पोषणसँग सम्बन्धित सबै किसिमका सेवासुविधा र आवश्यक भौतिक पूर्वाधारको व्यवस्था, उपकरण र औषधिहरू उपलब्ध गराउने, सेवा प्रवाह प्रभावकारी र बालमैत्री भएनभएको पटके वा आवधिक अनुगमन गर्ने गराउने कार्यहरू गरी कानून र नीति बमोजिम बालबालिकाको आधारभूत स्वास्थ्य सेवा पाउने अधिकार सुनिश्चित गर्ने व्यवस्था गर्नेछ ।
- (ग) स्थानीय तहभित्र सञ्चालनमा रहेका निजी स्वास्थ्य संस्थाहरूलाई बालबालिकाको स्वास्थ्य उपचारमा सहूलियतको व्यवस्थाका लागि पहल गर्नेछ ।
- (घ) प्रत्येक विद्यालयमा बालमैत्री भौतिक संरचनाको व्यवस्था (सुरक्षित पर्खाल वा घेरावार सहित), कुनै पनि किसिमका बालबालिका विखट्ट विभेद, अवहेलना, हेपाड, हिंसा, दुर्व्यवहाररहित कार्यहरू निषेध, पत्रुखाना निषेध, शैक्षिक गतिविधि बाहेकका क्रियाकलाप गर्न निषेध लगायत लैङ्गिकमैत्री शौचालय, पर्याप्त खानेपानी र सरसफाई, महिनावारी प्याड तथा प्रारम्भिक उपचार बाक्स, नियमित र बालमैत्री पठनपाठन, खेल मैदान र सबै किसिमका विद्यार्थीहरूमैत्री खेलकुद र सामानको व्यवस्था गर्ने गराउनेछ ।
- (ङ) स्थानीय तहभित्रका सबै किसिमका बालबालिकालाई प्रारम्भिक बालविकास केन्द्र र विद्यालयमा भर्ना गर्ने व्यवस्था गर्ने, गराइनेछ ।
- (च) प्रत्येक विद्यालयमा विद्यार्थीलाई प्रदान गरिने विविध किसिमका छात्रवृत्तीहरूको यथोचित वितरण र सोको अनुगमन गरिनेछ ।

- (छ) स्थानीय तह र वडामा एक बाल पुस्तकालय, बाल सिर्पना केन्द्र र खेलकुद स्थान वा मैदानको औयवस्था गरिनेछ ।
- (ड) कुनैपनि विद्यालयको २०० मिटरको दुरीभित्र मदिरा, चुरोट तथा सुर्तिर्पन्य लगायतका सामग्री विक्री वितरण र उपभोग गर्न तथा चलचित्र, मादक पदार्थ, चुरोट, रक्सी तथा अश्लील साहित्यसँग सम्बन्धित सामग्री प्रचारप्रसार गर्न लगायत भन् वर्षभन्दा कम उमेरका बालबालिकालाई उक्त सामग्रीको वितरण तथा प्रयोग गर्न निषेध गर्नेछ ।
- (भ) प्रत्येक विद्यालयमा विद्यार्थी, शिक्षक लगायत अन्य सरोकारवालाका लागि आचारसंहिता बनाई सहर्प देखिने गरी राख्ने र सोबमोर्पिम लागू गरिनेछ ।
- (त्र) बालबालिका विखट्ट हुने कुनै पनि किसिमका शोषण, हिंसा, दुर्प्यवहार, हेपाइ, अपहेलना लगायत बालविवाह, बालश्रमका घटनाहरू रोकथाम र अन्त्य गर्न, बाबुआमाविहीन र पर्पिखिम अवस्थामा परेका (आधारभूत अधिकारबाट बञ्चित, एचआइभी एड्सबाट संक्रमित र प्रभावित आदि) बालबालिकाको संरक्षण सुनिश्चित गर्न र उर्पूरीको तत्काल कार्वाहीको लागि संस्थागत तहमा बाल संरक्षण मापदण्ड निर्माण गरी लागू गर्ने अनिवार्य औयवस्थाको लागि स्थानीय तहले सहर्पूकरण गर्नेछ ।
- (ट) स्थानीय तहका पर्पनप्रतिनिधि तथा कर्मचारीहरूलाई अनिवार्य रूपमा बाल अधिकार तथा बालमैत्री औयवहार र बालमैत्री शासन अभ्यास सम्बन्धी प्रशिक्षण प्रदान गरिनेछ ।
- (ठ) स्थानीय तहको आवधिक तथा वार्षिक योर्पूना तर्पूमा प्रक्रियामा बाल सहभागितालाई प्रोत्साहन गरी उक्त योर्पूनामा बालबालिकासँग सम्बन्धित कार्यक्रमहरूलाई प्राथमिकताका साथ समावेश गरिनेछ ।
- (ड) पर्पिखिममा रहेका बालबालिकाको तत्काल उद्धार, संरक्षण तथा औयवस्थापनका लागि बाल हेल्पलाईन नं. भ०९८ तथा हराएका, वेवारिस फेला परेका बालबालिकाको सकुशल उद्धार तथा औयवस्थापनका लागि बालबालिका खोर्पूतलास समन्वय केन्द्र नं. भ०४ सँग समन्वय तथा सहकार्य गरिनेछ ।
- (ढ) बालबालिकालाई लिङ्ग, पर्पूतर्पूति, रङ्ग, पारिवारिक हैसियत तथा शारीरिक र यौनिक अवस्थाका आधारमा हुने भेदभावको अन्त्य गरिनेछ ।
- (ण) आफ्नो स्थानीय तह भित्रका सबै किसिमका बालबालिकाको पर्पनसांख्यिक, पर्पूतर्पूति, लैङ्गिक, अपाङ्गता, शैक्षिक, छात्रवृत्ति, सामार्पूक सुरक्षा सहयोग, बाबुआमा विहीन, पर्पिखिम अवस्थामा परेका, स्वास्थ्य र पोषण, एचआइभी प्रभावित लगायतको स्थितिबारे खण्डीकृत सूचना औयवस्थापन प्रणाली विकास गरिनेछ ।

(त) बालमैत्री स्थानीय शासन राष्ट्रिय रणनीति तथा कार्यान्वयन कार्यविधि, २०६८ बमोपिँम बालमैत्री स्थानीय तह घोषणा गर्न प्रयास गरिनेछ ।

६. **बालबालिकाका सर्वात्म हित कायम गर्नुपर्ने** स्थानीय तहका प्रत्येक निकाय, बाल कल्याण अधिकारी, समापिँसेवी, सामापिँक संघ संस्था तथा सेवा प्रदायक निकायहरूले बालबालिकाको निम्ति काम गर्दा बालबालिकाको सर्वोत्तम हितलाई प्राथमिकता दिनु पर्नेछ ।

७. **बालमैत्री संरचना तथा अभ्यासका सुनिश्चितता**: बालबालिका रहने वा बालबालिकालाई सेवा प्रदान गर्ने स्थानीय तह भित्रका सबै सार्वपिँनिक निकाय, सामापिँक संघसंस्था तथा निपिँ संस्थाले भौतिक संरचना निर्माण वा मर्मत सम्भार गर्दा बालमैत्री हुने गरी स्थानीय तहले आवश्यक ऒवस्था मिलाउनु र आवधिक अनुगमन गर्नु पर्नेछ ।

८. **बालबालिकाका वैकल्पिक हेरचाहका प्रबन्ध**: (भ) स्थानीय तहले आफ्नो भौगोलिक छेन्म फेला परेका विशेष संरृणका आवश्यकता भएका बालबालिकामेँये ऐन,को दफा ४८ को उपदफा (भ) को खण्ड (क), (ख), (ग), (घ), (ल), (च) र (छ) बमोपिँमका बालबालिकालाई वैकल्पिक हेरचाहको आवश्यकता भएमा उक्त बालबालिकालाई संरृण गर्ने प्रयोपिँनका लागि ऐन,को दफा ४९ (२) को खण्ड (क), (ख) र (ग) बमोपिँम वैकल्पिक हेरचाहको स्थापना तथा प्रवर्धनलाई प्राथमिकता दिनेछ । तर, यस बमोपिँम वैकल्पिक हेरचाहको ऒवस्था हुन नसकेमा खण्ड (घ) को प्रयोपिँनका लागि ऐन,को दफा ल२ बमोपिँम स्थानीय तहले बालगृह स्थापना तथा सञ्चालन गर्न सक्नेछ । तर, यस्तो ऒवस्था समेत हुन नसक्ने अवस्था भएमा हाल आफ्नो स्थानीय तहभित्र वा निपिँकको स्थानीय तह वा प्रदेशमा सञ्चालनमा रहेका बालगृहमा अल्पकालीन संरृणका लागि सिफारिस गर्न सक्नेछ ।

(२) हाल सञ्चालनमा रहेका र ऐन,को दफा ल२ बमोपिँम सञ्चालन गरिने बालगृहको अनुगमन स्थानीय तहले गर्नु पर्दछ । बालगृहले पालना गर्नुपर्ने न्यूनतम मापदण्ड (नमुना) अनुसूचीभ मा दिईएको छ ।

परिच्छेद ४

बाल सहभागिता तथा बालक्लब सञ्चालन

१. बाल सहभागिताका अभ्यास: (भ) स्थानीय तहले आफ्नो धारणा बनाउन सक्षम भएका बालबालिकालाई आफूलाई असर पार्ने विषयमा परिवार, समुदाय, विद्यालय, सार्वजनिक निकाय वा संस्था लगायतबाट आफ्ना कार्यहरू सम्पादनको प्रक्रियामा बाल सहभागिताको अभ्यासलाई प्रवर्धन गर्ने ऽवस्था गर्नेछ १ यसैगरी, स्थानीय तहको आवधिक र वार्षिक योजना तर्जुमा, बालबालिकासँग सम्बन्धित कार्यक्रमहरूमा र बालबालिका संलग्न हुने विद्यालय लगायत

सार्वजनिक निर्माण कार्यहरूमा सबै किसिमका बालबालिकाको (बालक, बालिका, सबै किसिमका अपाङ्गता, यौनिक अल्पसंख्यक आदि) सहभागितालाई प्रवर्धन गर्नेछ १

(२) बाल सहभागिता प्रवर्धनका लागि स्थानीय तहले देहायका उपायहरू समेत अवलम्बन गर्नेछ:-

(क) बालबालिकासँग सम्बन्धित सरोकारका विषयमा कानूनले निषेध गरेको बाहेक उनीहरूले माग गरेको सूचना निःशुल्क प्रदान गरिनेछ १

(ख) स्थानीय तहभित्र विद्यालयहरूबीच तथा वडाहरूबीच अतिरिक्त क्रियाकलापहरू (खेलकुद, साहित्य, गीत, सङ्गीत, वक्तृत्वकला, चित्रकला, आदि) विविध किसिमका अपाङ्गता भएका बालबालिका समेतलाई उपयुक्त हुनेगरी स्थानीय तह स्तरमा प्रतिस्पर्धात्मक कार्यक्रमको आयोजना गरी बाल सहभागितालाई प्रोत्साहन गरिनेछ १

(ग) बालक्लब, बाल संस्था तथा बालक्लब सञ्चाल दर्ता वा नवीकरणको लागि रीतपूर्वक परेका निवेदनका आधारमा दर्ता गरी दर्ताको प्रमाणपत्र निःशुल्क उपलब्ध गराउनेछ १

(घ) आवधिक रूपमा अद्यावधिक गरिएको बालक्लब सम्बन्धी तर्जुमा तथा सूचना पानकारी स्थानीय बाल अधिकार समिति, प्रदेश बाल अधिकार समिति, राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्मा पठाउनेछ १

(३) स्थानीय तहले बाल सहभागिता प्रवर्धनका नाममा ऽयक्ति, संस्था वा सार्वजनिक निकायले देहायका कार्यहरू गर्नमा रोक लगाउनेछ:-

(क) बालबालिकाको अर्थायनमा नियमित रूपमा बाधा तथा अवरोध पुग्ने गरी कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने वा सहभागी गराइनेछैन १

- (ख) बालबालिकाको शारीरिक, मानसिक, संवेगात्मक, आध्यात्मिक, सामाजिक विकासमा असर पुऱ्याउने खालका कुनै पनि गतिविधि वा कार्यमा बालबालिकालाई संलग्न गराउने कार्यमा रोक लगाउनेछ ।
- (ग) बालबालिकालाई अमाबाबु, संरक्षक, विद्यालय लगायत कुनै पनि सरकारी निकाय वा गैरसरकारी संस्थाले बालबालिकाको हित विपरित च्याली, ढुलुस, सभा आदिमा सहभागी गराउने कार्यलाई निखत्साहित गरिनेछ ।
- (घ) विद्यालय लगायतका सरकारी निकाय वा गैरसरकारी संस्थाले कानून वा विधान बमोडिम आफूले गर्नुपर्ने काम बालबालिका वा बालक्लब वा संस्था वा तिनको सञ्चाल मार्फत गराउने कार्यलाई निखत्साहित गरिनेछ ।
- (ल) परम्परागत हानिकारक अभ्यास गर्न वा सो अभ्यासमा सहभागी गराउने कार्यलाई निषेध गरिनेछ ।

1

१०. **बालक्लब वा संस्था दर्ता तथा नवीकरण:** (भ) ऐनको दफा भ० को उपदफा (भ) अनुसार प्रत्येक बालबालिकालाई आफ्नो हक, हित र अधिकारको संरक्षण तथा प्रवर्धनका लागि बालक्लब वा संस्था खोल्ने अधिकार सुनिश्चित गरिएको छ । उपदफा (२) मा बालक्लब वा संस्था खोल्ने सम्बन्धी ऒयवस्था तोकिए बमोडिम हुनेछ । यस सन्दर्भमा बालबालिकाले बाल अधिकार संरक्षण र प्रवर्धनका लागि बालक्लब वा संस्था दर्ता गर्न चाहेमा स्थानीय तहमा देहायका विवरण सहित अनुसूची २ बमोडिम निवेदन दिनु पर्नेछ ।

- (क) बालक्लब वा संस्था दर्ता गर्न चाहने बालबालिकाको नाम थर, उमेर, अधेययन गरिरहेको कक्षा, ठेगाना र ढुन्मदर्ताको प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि वा अधेययनरत विद्यालयवा आश्रित बाल गृहको सिफारिस पत्र,
- (ख) बालक्लब वा संस्थाको उद्देश्य तथा सो मार्फत गर्न चाहेका मुख्य कामको विवरण,
- (ग) बालक्लब वा संस्थाको सदस्यताको किसिम, सदस्यता लिने प्रक्रिया तथा कार्यसमितिमा रहने पदहरूको विवरण तथा निर्वाचित हुने प्रक्रिया र अवधि ।

(२) उपदफा (भ) बमोडिम निवेदन आएमा स्थानीय तहले बालक्लब वा संस्था दर्ता गरी दर्ता अनुसूची ३ बमोडिमको प्रमाणपत्र दिनेछ ।

(३) उपदफा (२) बमोडिम दर्ता भएको बालक्लब वा संस्थाले प्रत्येक वर्ष स्थानीय तहमा देहायको विवरण खुलाई नवीकरणको लागि निवेदन दिन सक्नेछन्:-

- (क) वर्षभरी आफूले गरेको मुख्य काम वा क्रियाकलापको संक्षिप्त विवरण,
- (ख) सदस्यहरू तथा कार्य समितिमा रहेका पदहरूको विवरण ।

- (४) उपदफा (३) बमोर्षुम निवेदन आएमा स्थानीय तहले बालक्लब वा संस्थाको नवीकरण गरिदिनेछ १
- (ल) बालक्लब वा संस्था दर्ता र नवीकरण गरे बापत कुनै शुल्क लिइने छैन १
- (६) प्रत्येक बालक्लब तथा संस्थाले प्रत्येक वर्ष सम्पादन गरेका कार्यहरूको संक्षिप्त ञानकारी प्रत्येक वर्षको फागुन महिनाको मसान्तसम्म स्थानीय तह तथा स्थानीय बाल अधिकार समितिमा पठाउनु पर्नेछ १
- (७) स्थानीय बाल अधिकार समितिले बालक्लब एवम् संस्थाको वार्षिक ञानकारीको संक्षिप्त विवरण प्रत्येक वर्षको वैशाख महिनाको मसान्तसम्म प्रदेश बाल अधिकार समितिमा पठाउनु पर्नेछ १
- (८) बालक्लब वा संस्थाले तीन वर्षसम्म स्थानीय तहमा नवीकरण नगरेमा उक्त बालक्लब वा संस्था स्वतः खारेर्षु हुनेछ १

११. बालक्लब सञ्जाल दर्ता तथा नवीकरण: (भ) स्थानीय तहमा दर्ता भएका बालक्लब वा संस्थाहरूले नगर स्तरीय बाल सञ्जाल दर्ता गर्न चाहेमा देहायका विवरण सहित स्थानीय तहमा निवेदन दिनु पर्दछ:

- (क) बालक्लब वा संस्थाहरूको दर्ता प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि,
- (ख) बालक्लब वा संस्थाहरूले सञ्जालको रूपमा दर्ता गर्ने सामूहिक निर्णयको प्रतिलिपि,
- (ग) बालक्लब वा संस्थाहरूको सञ्जालको उद्देश्य र मुख्य क्रियाकलापहरू,
- (घ) बालक्लब वा संस्थाको सञ्जालमा प्रत्येक बालक्लब वा संस्थाबाट समानुपातिकप्रतिनिधित्वको विधि,
- (ल) सञ्जालको सदस्य तथा कार्य समितिमा रहने पदाधिकारीको विवरण १
- (२) स्थानीय तहमा दर्ता भएका बालक्लब वा संस्थाहरूले उपदफा (भ) बमोर्षुम बाल सञ्जाल स्थापना गर्न निवेदन दिएमा स्थानीय तहले सञ्जालको दर्ता गरी प्रमाणपत्र दिनेछ १
- (३) स्थानीय तहमा दर्ता भएका बाल सञ्जालले आफूले गरेको कामको संक्षिप्त विवरण, सदस्यहरूको विवरण समेत खुलाई प्रत्येक दुई वर्षमा स्थानीय तहमा नवीकरणको लागि निवेदन दिनुपर्दछ १
- (४) उपदफा (३) बमोर्षुमको निवेदन आएमा स्थानीय तहले बाल सञ्जालको नवीकरण गरिदिनेछ १
- (ल) स्थानीय तहले बाल सञ्जाललाई औयवस्थित गर्न स्थानीय बाल अधिकार समितिकोसिफारिसमा वडा वा स्थानीय तह स्तरमा बाल सञ्जाल निर्माण गरी औयवस्थापन गर्न सक्नेछ १

(६) बाल सञ्चाल दर्ता र नवीकरण गरे वापत कुनै शुल्क लिइने छैन ।

(७) बाल सञ्चालले ल वर्षसम्म उक्त सञ्चालको नवीकरण नगरेमा स्वतः खारेज हुनेछ ।

१२. **बालक्लबका काम, कर्तव्य र अधिकार** (भ) बालक्लबको काम, कर्तव्य र अधिकार देहाय बमोजिम हुनेछः

(क) क्लबमा आवद्ध सदस्य सहित अठार वर्षमुनिका सबै बालबालिकाको क्षमता विकास अभिवृद्धि हुने

खालका हापिरी प्वाफ, वक्तृत्वकला, निबन्ध लेखन, साहित्यिक गतिविधि आदि सञ्चालन गर्ने,

(ख) बालबालिका, उनीहरूका अभिभावक र परिवारका अन्य सदस्यहरूलाई बाल अधिकारको बारेमा सचेत गराउने,

(ग) सिकाई प्रक्रियामा बाल सहभागिता अभिवृद्धि गर्दै बालबालिकामा अन्तरनिहित प्रतिभाको प्रस्फुटन गर्ने गराउने ।

(घ) बालबालिकालाई जीवनोपयोगी सीपको बारेमा प्ानकार गराउने,

(ल) बालक्लबलाई बालबालिकामा रचनात्मकता र नवीन कौशल विकास गर्ने एक साभा स्थलको रूपमा स्थापित गराउने,

(च) बालबालिकाको कक्षा कोठाको सिकाइलाई वास्तविक जीवनमा रूपान्तरण गर्न सक्ने साधनको रूपमा बालक्लबलाई परिचित गराउने,

(छ) स्वास्थ्य, सरसफाई र वातावरणका क्षेत्रमा सामुदायिक सचेतनाका गतिविधिहरू सञ्चालन गर्ने,

(ड) बालबालिकाको कल्याण र अधिकार सुनिश्चित गर्न स्थानीय तहमा विभिन्न कार्यक्रमहरू आयोजना गर्ने,

(फ) कला, साहित्य, सामाजिक सद्भाव, मातृभाषा, मातृ संस्कृति र शिक्षाको संरक्षणका लागि आवाज उठाउन र सामाजिक कुरीति तथा बाल अधिकार उल्लंघनको घटनाहरूको विखट्ट रचनात्मक आवाज उठाउने,

(ज) विद्यालय भर्ना हुने उमेर समूहका बालबालिका विद्यालय भर्नावट वञ्चित रहे नरहेको बारेमा निरन्तर अनुगमन गर्ने र विद्यालय नगएका बालबालिकालाई विद्यालय भर्ना गर्नका लागि सम्बन्धित वडा कार्यालयसँग समन्वय गरी विद्यालय भर्ना गर्ने ळ्यवस्था मिलाउने,

(ट) स्थानीय तह तथा आफ्नो वडाभिन्नका टोल विकास संस्थाहरूले सञ्चालन गर्ने

पुनर्चेतनामूलक कार्यमा सक्रिय सहभागिता पुनाउने,

(ठ) बालमैत्री शासन प्रवर्धनका लागि निर्धारित सुचकहरू कार्यान्वयनमा सदैव अग्रसर रही बालमैत्री वडा वा स्थानीय तह अभियानमा स्थानीय तह तथा वडालाई निरन्तर सहयोग गर्ने,

(ड) पूर्ण साक्षर, पूर्ण खोप, पूर्ण घटना दर्ता, पूर्ण सरसफाई आदि अभियानमा स्थानीय तह, वडा तथा टोल विकास संस्थाहरूलाई सहयोग गर्ने,

(२) उपदफा (भ) मा पु सुकै लेखेको भए तापनि बालक्लब, बाल संस्था तथा बाल सञ्चाललेदेहाय बमोपुमका कार्यहरू गर्न गराउन निषेध गरिएको छ:-

(क) कुनै राष्ट्रिय दल वा त्यसको भातृ संगठनका पक्षपोषण वा विरोध गर्न,

(ख) समुदायको सार्वजनिक वा निजी सम्पत्ति दुखपयोग तथा कसैको पुन ज्ञानमाथि क्षतिपुत्याउन,

(ग) समुदायका निश्चित पुतपुति, धर्म, क्षेत्र वा पेशाकर्मी प्रति गलत भावना र दृष्टिकोण सम्प्रेषण गर्न,

(घ) हिंसा र दुर्घटवहार पीडित तथा प्रभावित बालबालिकाको गोपनीयता भंग हुने र पहिचान खुल्ने गतिविधिहरू गर्न,

(ल) सांस्कृतिक कारण बाहेक रातको समयमा र आफ्नो विद्यालय, बालगृह वा समुदायभन्दा बाहिर गएर गरिने गतिविधि तथा कार्यक्रमहरूमा सहभागी हुन तर प्रतिस्पर्धा, आवासीय तालिम वा आयोपुकरहरूले उचित सुरक्षा प्रबन्ध गरेको अवस्थामा भने समुदाय, बालगृह वा विद्यालय भन्दा बाहिर गएर कार्यक्रम गर्न सकिने छ ।

(च) उचित सुरक्षाको प्रबन्ध र आवश्यक पूर्व अनुमति बेगर पुन ज्ञानमा खतरा पुग्ने साहसिक खेलहरू खेल्न खेलाउन,

(छ) बाल समूह कोष निर्माण वा आय आपुनका लागि बालश्रम तथा कुनै पनि ँयापार, ँयवसाय गर्न,

(पु) सिंगो परियोपुना सञ्चालन गर्न वा ठूला र लामो समयका गतिविधिहरू सञ्चालनगर्न,

(फ) आर्थिक पुम्मेवारी लिई कार्यहरू गर्न,

(ज) सामापुिक रूपमा अस्वीकार्य तथा नकारात्मक सामापुिक प्रभाव पार्ने कार्यहरू गर्नगराउन,

(ट) सामाजिक शान्ति, सुखवस्था तथा सुरक्षामा नकारात्मक असर पर्ने देखिएमा वा अन्य उपयुक्त कारण दर्शाई स्थानीय बाल अधिकार समितिको परामर्शमा सुरक्षा निकाय वा स्थानीय तह वा विद्यालयले रोक लगाएका कार्यहरू गर्न गराउने ।

१३. बाल सञ्जालका काम, कर्तव्य र अधिकार: (भ) बालक्लब सञ्चालको काम, कर्तव्य र अधिकार देहाय बमोजिम हुनेछ:

- (क) आफ्नो क्षेत्रभित्रका बालक्लबहरूको अभिलेख राख्ने तथा बालबालिकाका लागि उपयोगी हुने पुस्तकालय वा सूचना केन्द्र स्थापना र सञ्चालन गर्ने ।
- (ख) आबद्ध बालक्लबहरूको गतिविधि सञ्चालन गर्न सञ्चाललाई वडा, स्थानीय तह तथा अन्य सहयोगी संस्थाहरूबाट प्राप्त आर्थिक सहयोग उपलब्ध गराउने ।
- (ग) बालक्लबहरूले सञ्चालन गरेका कार्यक्रमहरूमा अतिथिको रूपमा उपस्थित भई बालक्लबका अन्य साथीहरूलाई हौसला प्रदान गर्ने । तर, यस्ता किसिमका गतिविधिहरू सञ्चालन गर्दा आफ्ना तथा अन्य साथीहरूको पढाइलाई असर नपर्ने गरी विदा तथा फुर्सदको दिनमा कार्यक्रम गर्न उत्प्रेरित गर्ने ।
- (घ) बाल अधिकारसँग सम्बन्धित विशेष अभियान तथा कार्यहरू बालक्लबहरू मार्फत् प्रभावकारी रूपले सम्पन्न गर्न विभिन्न उपसमितिको गठन गरी सञ्चालका पदाधिकारीहरूका बीचमा कार्यविभाजन गरी काम गर्न सकारात्मक वातावरण बनाउने ।
- (ल) स्थानीय तहले स्थानीय स्तरमा बालबालिकाको अधिकारसँग सम्बन्धित योजना तर्जुमा कार्यान्वयन र मूल्याङ्कनका सम्पूर्ण चरणहरूमा सञ्चालबाट प्रतिनिधित्वको माग गर्नुका साथै अन्य बालक्लबहरूको तर्फबाट आएको योजना तथा सुझावहरू समेतलाई ख्याल गर्दै सञ्चालको तर्फबाट सक्रिय सहभागिता ल्याउने ।
- (च) स्थानीय स्तरमा बालबालिकामाथि हुने सबै किसिमका दुर्व्यवहार, हिंसा, हेला, हेपाइ, सामाजिक कुरीति र विभेद रूढता बाल अधिकार हननका घटनाविखड बालक्लबको तर्फबाट आवश्यक पहल र पैरवी गर्ने साथै यस्ता किसिमका घटनाका विखड सम्बन्धित सरोकारवाला पक्षहरूको रूढान आकृष्ट गराउने, सहकार्य र समन्वय गर्ने ।
- (छ) बालक्लबहरूले आयोजना गर्ने कार्यक्रमका लागि आवश्यक स्रोतहरूको खोजी गरी सञ्चालले सहयोग माग गर्ने तथा कार्यक्रम सम्पन्न गर्न अन्य निकायहरूसँग समन्वय गर्ने ।
- (ड) आफ्नो कार्यक्षेत्रमा सञ्चालन भएका विद्यालय भर्ना, रूढनमर्दा, बालविवाह, बालमैत्री वातावरण, खुला दिसामुक्त क्षेत्र, बालमैत्री स्थानीय शासन, विद्यालयमा भयरहीत

शिष्टाण सिकाइको सम्बन्धमा बालबालिका संगसंगै गर्ने अभियानहरूमा बालसञ्चालको तर्फबाट सक्रिय सहभागिता पुनाउने 1

(भ) बालक्लब तथा बाल अधिकारको क्षेत्रमा कार्यरत अन्य संघसस्था तथा सरोकारवालाहरू बीच आपसी समझदारी र समन्वयको वातावरण तयार गर्ने 1

(ज) आफ्नो क्षेत्रभित्र रहेका बालक्लबहरूले सम्पन्न गरेका क्रियाकलापहरूको सिष्टाप्त प्रतिवेदन माग गर्ने तथा सोको अभिलेख राख्ने तथा स्थानीय तह र स्थानीय बाल अधिकार समितिमा पेश गर्ने 1

(ट) बालक्लबहरू बीच आपसी समन्वय, सहकार्य बढाउने तथा सवालहरूको सामूहिकीकरण गर्ने र एक आपसबाट सिकाईका अवसर सिर्जना गर्ने 1

१४. बालबालिकाका संस्था वा सञ्चालका कर्तव्य तथा दायित्व: (भ) बालक्लब, बाल संस्था वा बाल सञ्चालका सबै उमेर, लिङ्ग, पातपाति, अपाङ्गता लगायत स्थानीय समापुको विविधतालाई प्रतिबिम्ब गर्ने गरी समावेशी हुनुपर्नेछ 1

तर, यस ऒयवस्थाले बालिकाहरू मात्र सदस्य रहन सक्ने गरी विशिष्टीकृत बालक्लब वा संस्था सञ्चालन गर्न रोक लगाएको मानिने छैन 1

(२) बालक्लब, संस्था वा सञ्चालको सदस्यता विधानमा तोकिएको प्रक्रिया बमोपुम योग्यबालबालिका वा निपुको संस्थाले सदस्यता लिन पाउने गरी खुल्ला गर्नुपर्नेछ 1

(३) बालक्लब, संस्था वा सञ्चालको नेतृत्व वा यसका क्रियाकलापहरूमा बढि भन्दा बढिबालबालिकालाई अवसर पाउने गरी सञ्चालन गर्नुपर्नेछ 1

(४) बालक्लब, संस्था वा सञ्चालका पदाधिकारीहरूले दुई कार्यकाल भन्दा बढि पदमा निरन्तरनवसी क्रमशः अर्का बालबालिकालाई नेतृत्वको अवसर प्रदान गर्नुपर्दछ 1

(ल) बालक्लब, संस्था वा सञ्चालको सदस्यता लिन वा सञ्चालमा प्रतिनिधित्व गर्न कुनैबालक वा बालिकालाई बाईय पार्न हुँदैन 1

(६) बालक्लब, संस्था वा सञ्चालले आफ्ना क्लब, संस्था वा सञ्चालका सदस्यहरूको हितहुने र दीर्घकालसम्म फाइदा पुग्ने कार्यक्रम सञ्चालन गर्नुपर्दछ 1

(७) बालक्लब, संस्था वा सञ्चालले दलीय रापुनीतिक कार्यक्रममा सहभागी हुने वा त्यसको समर्थन र विरोध गर्ने कार्यक्रम सञ्चालन गर्नुहुँदैन 1 तर, रापुनीतिक विचारधारा र दृष्टिकोणकाविषयमा बहस र छलफल सञ्चालन गर्न यस नियमले बाधा पुऱ्याएको मानिने छैन 1

१५. बालक्लब तथा बाल सञ्जालका स्थानीय स्तरका भेला: (भ) सार्वभौमिक निकाय वा संस्थाले बालबालिकाको सुरक्षा र संरक्षणको सुनिश्चितता गरी बालक्लब वा संस्था र बाल सञ्जालको वडा, स्थानीय तहस्तरको भेला आयोजना गर्न सक्नेछन् ।

- (२) उपदफा (भ) बमोपिपमको भेलाका आयोजकले सहभागी हुने प्रत्येक बालबालिका, बालबालिकाको आमाबाबु, संरक्षक वा माथवरसँग अनुमति लिई लिखित मञ्जुरीनामामा हस्ताक्षर गराउनु पर्दछ ।
- (३) उपदफा (भ) बमोपिपमको भेला आयोजना गर्दा बालबालिकाले राती बास बस्ने गरी पानुपर्ने भएमा बालबालिकालाई परिवार वा संरक्षकको पिम्मा लगाई पठाउनु पर्नेछ । तर बालिकाको हकमा महिलाको साथ लगाई पठाउनु पर्नेछ ।

१६. बालक्लब वा संस्था र बाल सञ्जालका आर्थिक दायित्व: (भ) बालक्लब वा संस्था र बाल सञ्जालले कुनै पनि किसिमको आर्थिक कारोबार गर्नु हुँदैन र अन्य कुनै औयक्ति वा संस्थाले बालक्लब वा संस्था र बाल सञ्जाललाई आर्थिक दायित्व दिन हुँदैन ।

- (२) बालक्लब वा संस्था र बाल सञ्जालसँग सहकार्य गर्दा सहकार्य गर्ने संस्थाले आर्थिकदायित्व औयहोर्ने गरी सञ्चालन गर्नुपर्नेछ ।
- (३) बालक्लब वा संस्था र बाल सञ्जालले आफ्नो संस्थाको आर्थिक दायित्व सञ्चालन गर्नकुनै औयक्ति वा संस्थालाई पिम्मेवारी दिन सक्नेछन् ।
- (४) यसरी पिम्मेवारी पाएको संस्थाले प्रचलित कानून बमोपिपम सामापिपक संस्थाले राख्ने लेखाप्रणाली बमोपिपम संस्थाको लेखा राख्नु पर्नेछ ।

१७. बालक्लब वा संस्था र बाल सञ्जाललाई व्यवस्थित गर्नुपर्ने: (भ) स्थानीय तहले आफ्नो गाउँस्थानीय तह वा नगरस्थानीय तहमा दर्ता भएका बालक्लब, संस्था वा बाल सञ्जालको विवरण अद्यावधिक गरी राख्नु पर्नेछ ।

- (२) स्थानीय बाल अधिकार समितिले बालक्लब वा संस्था र बाल सञ्जालका उपलब्धिहरूको प्रकाशन र प्रसारण गर्ने औयवस्था मिलाउनु पर्नेछ ।

परिच्छेद ५

स्थानीय बाल अधिकार समिति सम्बन्धी व्यवस्था

१८. स्थानीय बाल अधिकार समितिका गठन: (भ) स्थानीय तहमा देहाय बमोर्पिमका अर्थात् र सदस्य रहन स्थानीय बाल अधिकार समिति गठन हुनेछ:-

(क) उपाध्यक्ष/उपप्रमुखले तोकिएको कार्यपालिका सदस्य भ	-अध्यक्ष
(ख) स्थानीय तहल ताकका महिला वडा सदस्य सहित २ पना वडा सदस्य, माध्यमिक विद्यालयका प्रधानाध्यापक मर्थात् भ पना फाकल शिष्टाक मर्थात् भ पना सूचीकृत समापु स्वी वा सामोर्पिक कार्यकर्ता, बाल मनाविज्ञ, चिकित्सक वा स्टाफ नर्समर्थात् भ पना गरी पुमा छ पना	-सदस्य
(ग) गाउँ/नगरपालिकाका बालबालिका शाखा प्रमुख, शिष्टा शाखा प्रमुख र पुनस्वास्थ्य शाखा प्रमुख गरी ल पना	-सदस्य
(घ) गाउँ/नगर बाल सञ्चालल ताकका २ पना बालिका सहित भ पना	
(ल) स्थानीय प्रहरी प्रमुख, नेपाल प्रहरी	-सदस्य
(च) बाल अधिकार, बाल संरक्षण, बाल कल्याण, शिष्टा, स्वास्थ्य तथा बाल न्यायका क्षेत्रमा कार्यानुभव भएका ऽर्थात् वा संस्था मर्थात्वाट स्थानीय तहल मनानयन गेका कम्तीमा भ पना महिला सहित २पना	-सदस्य
(छ) बाल कल्याण अधिकारी	-सदस्य-सचिव

(२) उपदफा (भ) का खण्ड (ख), (च) बमोर्पिम मनानित सदस्यका पदावधि चार वर्षकाहुनेछ १

१९. स्थानीय बाल अधिकार समितिका काम, कर्तव्य र अधिकार: (भ) स्थानीय बाल अधिकार समितिको काम, कर्तव्य र अधिकार देहाय बमोर्पिम हुनेछ:-

- (क) समितिको दीर्घकालीन नीति, योपना र वार्षिक कार्यक्रम तथा बपुट स्वीकृत गर्ने,
- (ख) बालबालिकाको अधिकारको सम्मान, संरक्षण, प्रवर्धन र परिपूर्तिको लागि आवश्यक

- स्थानीय नीति, कानून, योपूना, कार्यक्रम र संस्थागत संयन्त्रको औयवस्था गर्न स्थानीय तहलाई सुभ्भाव दिने,
- (ग) स्थानीय तहद्वारा सञ्चालित बालबालिका सम्बन्धी कार्यक्रमको अनुगमन, मूल्याङ्कन तथा समीक्षा गरी सुभ्भाव दिने,
- (घ) स्थानीय तहभित्र हुन सक्ने बालविवाह, बालश्रम, शारीरिक तथा मानसिक पीडा तथा बाल यौन दुर्घटवहार पूस्ता सबै प्रकारका बाल हिंसाको रोकथाम, निषेध र नियन्त्रण तथा सडक बालबालिकाको उद्धार, पुनर्स्थापना, संरक्षा र औयवस्थापनमा समन्वय, सहयोग र सहपूकरण गर्ने,
- (ल) आफ्नो स्थानीय तहभित्रका वडा, विद्यालय, संरचनालाई बालमैत्री बनाउन आवश्यक मापदण्ड तपूमा गर्ने गराउने,
- (च) बालमैत्री स्थानीय शासनको अवलम्बनका साथै बालमैत्री वडा तथा स्थानीय तह घोषणाको नेतृत्व लिने,
- (छ) बाल अधिकार संरक्षा तथा प्रवर्धन गर्ने सम्बन्धमा सरोकारवालाको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने गराउने,
- (ड) स्थानीय तहमा एक आर्थिक वर्षमा बालबालिका सम्बन्धी भए/गरेका कार्यहरू र बालबालिका तथा बाल अधिकारको अवस्था समेट्ने गरी बालबालिका सम्बन्धी स्थानीय वार्षिक प्रतिवेदन स्थानीय कार्यस्थानीय तहको स्वीकृति लिई प्रत्येक आर्थिक वर्ष समाप्त भएको दुई महिनाभित्र सार्वपूनिक गर्ने, वेवसाइटमा राख्ने, समिति तथा स्थानीय तहमा सुरक्षा राख्ने र सोको एक/एक प्रति प्रदेश समिति, प्रदेश मन्त्रालय, परिषद् र मन्त्रालयमा पठाउने,
- (भ) बालबालिका सम्बन्धी स्थानीय तहयाङ्क विवरण सङ्कलन, अभिलेखीकरण तथा सूचना प्रणालीको विकास, सञ्चालन, औयवस्थापन र सुदृढीकरणमा सहयोग गर्ने,
- (त्र) समितिको सचिवालय, पूनशक्ति र आर्थिक स्रोत साधनको औयवस्था मिलाउने, परिचालन गर्ने, तालीम दिन तथा क्षमता अभिवृद्धि गर्न समन्वय र सहयोग गर्ने,
- (ट) स्थानीय तह मार्फत नेपाल सरकार, अर्थ मन्त्रालयको स्वीकृति लिई बाल संरक्षा तथा बाल अधिकार प्रवर्धनका लागि द्विपक्षीय तथा बहुपक्षीय विकास साभ्नेदार एवम् अन्तर्राष्ट्रिय संघ संस्थाबाट प्राप्त सहायताबाट आवश्यकतानुसार कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने,

- (ठ) नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहको स्वीकृत योजना, वार्षिक नीति तथा कार्यक्रम अनुकूल प्राथमिकता निर्धारण गरी बाल संरक्षण तथा बाल अधिकार प्रवर्धनका लागि विशेष राष्ट्रिय अभियान सञ्चालनमा सहयोग गर्ने,
- (ड) स्थानीय तहमा बालबालिका खोपेलास नं. भ०४ तथा बाल हेल्पलाइन नं. भ०९८ (दश,नौ, आठ) नेपाल सञ्चालन सेवा अभिवृद्धिमा समन्वय, सहयोग र सहर्षीकरण गर्ने,
- (ढ) धर्मपुत्र धर्मपुत्री लिन दिने चाहने दम्पति तथा व्यक्तिलाई समितिमा सूचिकृत गरी आन्तरिक धर्मपुत्र धर्मपुत्री लिने दिने व्यवस्थालाई सहर्षीकरण गर्ने,
- (ण) विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका तथा अनाथ बालबालिकालाई धर्मपुत्र धर्मपुत्रीलिन दिने, संरक्षण र माथवर नियुक्त गर्न स्थानीय तह र अदालतलाई सहयोग गर्ने,
- (त) ऐन, प्रचलित कानून तथा मापदण्ड बमोजिम सञ्चालन हुन नसकेका बालगृह, बाल सुधार गृह, अस्थायी संरक्षण सेवा केन्द्र, पुनर्स्थापना केन्द्र तथा सामाजिकीकरण केन्द्रबन्द तथा कारवाही गर्न सुझाव तथा प्रतिवेदन सहित मन्त्रालयमा सिफारिस गर्ने,
- (थ) स्थानीय तहभित्र हुन सक्ने बाढी, पहिरो, हुरी बतास, शीत लहर र आगो जस्तो प्राकृतिक प्रकोप, मानवबाट सिर्जित संकट तथा कोरोना र इन्फ्लुएन्जा जस्तो महामारीबाट बालबालिकाको तत्काल आकस्मिक उद्धार, संरक्षण तथा व्यवस्थापनमा सहयोग गर्ने,
- (द) स्थानीय तहभित्र सञ्चालित बाल गृह, अस्थायी संरक्षण सेवा केन्द्र, पुनर्स्थापना केन्द्र लगायतमा आश्रित बालबालिकाको समग्र स्थिति र उपलब्ध सेवाको गुणस्तर तथा प्रभावकारिताका सम्बन्धमा अनुगमन तथा निरीक्षण गर्दा प्राप्त विवरण सहित देहायका कुराहरूको समेत जाँचबुझ गरी सोको एक/एक प्रति वार्षिक प्रतिवेदन आर्थिक वर्ष समाप्त भएको दुई महिनाभित्र प्रदेश समिति, प्रदेश मन्त्रालय, परिषद् र मन्त्रालयमा पठाउने ।
- (भ) बालबालिकाको वैयक्तिक विवरण अद्यावधिक गरी राखेको छ वा छैन,
- (२) बालबालिकालाई नियमित रूपमा शिक्षा तथा तालीम प्रदान गरिएको छ वा छैन,
- (३) बालक्लब गठन गरी बालबालिकालाई खेलकुद, मनोरञ्जन तथा सांस्कृतिक कार्यक्रम लगायतका बाल सहभागिता जस्ता अन्य क्रियाकलापमा संलग्न गराइएको छ वा छैन,
- (४) बालबालिकालाई ऐन, प्रचलित कानून तथा मापदण्ड बमोजिमको सुविधा प्रदान गरिएको छ वा छैन,

- (ल) बाल गृह, अस्थायी संरक्षण सेवा केन्द्र, पुनर्स्थापना केन्द्र तथा सामाजिकीकरणकेन्द्रमा बालमैत्री औयवहार तथा वातावरण कायम गरिएको छ वा छैन,
- (६) बाल गृहमा आश्रित बालबालिका वैकल्पिक हेरचाहको औयवस्थाको प्राथमिकताअनुसार अन्तिम विकल्पको रूपमा बाल कल्याण अधिकारबाट औयवस्था मिलाइ राखिएको छ वा छैन,
- (७) औयवस्थापन पढा तथा बालबालिकाले ऐन, प्रचलित कानून वा मापदण्डको पालनगर्नुपर्ने कुराहरू पालन गरेको छ वा छैन,
- (८) उपलब्ध स्रोत साधनलाई मध्ये नुँर गरी बालबालिकाको सर्वोत्तम हितलाईयान दिएको छ वा छैन,
- (९) बाल संरक्षण मापदण्ड निर्माण गरी लागू गरिएको छ वा छैन ।
- (२) समितिले उपदफा (भ) बमोडूम आफूलाई प्राप्त अधिकारमध्ये केही अधिकार आवश्यकताअनुसार बाल कल्याण अधिकारीलाई प्रत्यायोडून गर्न सक्नेछ ।

२०. स्थानीय बाल अधिकार समितिका बैठक सम्बन्धी व्यवस्था: बाल अधिकार समितिको बैठक सम्बन्धी औयवस्था देहाय बमोडूम हुनेछ :-

- (भ) समितिको बैठक कम्तीमा वर्षको चार पटक अयेयएले तोकेको मिति, समय र स्थानमाबस्नेछ ।
- (२) अयेयएको निर्देशनमा समितिको बैठक सदस्य-सचिवले बोलाउनेछ ।
- (३) सदस्य-सचिवले समितिको बैठक बस्ने सूचना सहित बैठकमा छलफल हुने विषयहरूको सूची तीन दिन अगावै समितिका सदस्यहरूलाई उपलब्ध गराउनु पर्नेछ ।
- (४) समितिमा तत्काल कायम रहेका सदस्य संख्याको पचास प्रतिशत भन्दा बढी सदस्यहरूउपस्थित भएमा समितिको बैठकको लागि गणपूरक संख्या पुगेको मानिनेछ ।
- (ल) समितिको बैठकको अयेयएता अयेयएले गर्नेछ र निडूको अनुपस्थितिमा उपस्थित सदस्यहरूले आफू मयेेबाट छानेको सदस्यले बैठकको अयेयएता गर्नेछ ।
- (६) बैठकमा उपस्थित सदस्यहरूको बहुमतको निर्णय मान्य हुनेछ । मत बराबर भएमाबैठकको अयेयएता गर्ने औयक्तिले निर्णायक मत दिन सक्नेछ ।
- (७) समितिको बैठकको निर्णय समितिको अयेयए र सदस्य-सचिवद्वारा प्रमाणित गरिनेछ ।
- (८) समितिको बैठक तथा सञ्चालन खर्च स्थानीय तहको नियमानुसार हुनेछ ।
- (९) बैठक सम्बन्धी अन्य कार्यविधि समिति आफैले निर्धारण गरे बमोडूम हुनेछ ।

२१. **उपसमिति वा कार्यटोली गठन गर्न सक्नु।** (भ) समितिले आफूले गर्नुपर्ने कुनै काम सुचाख खपले सञ्चालन गर्नको निमित्त बाल विशेषज्ञ वा विज्ञ, बाल मनोविज्ञ, समाउँ सेवी, सामाजिक कार्यकर्ता, शिक्षक, चिकित्सक, बालक्लबका प्रतिनिधि, सामाजिक परिचालक तथा बाल अधिकारकर्मीहरू मध्ये आवश्यकतानुसार समावेश हुने गरी निश्चित अवधिका लागि बढीमा तीन सदस्यीय उपसमिति वा कार्यटोली गठन गरी परिचालन गर्न सक्नेछ ।

(२) उपदफा (भ) बमोजिम गठन हुने उपसमिति वा कार्य टोलीको काम, कर्तव्य र अधिकार, कार्य प्रकृति अनुसार काममा खटिए वा काम गरे वापत टोली वा सदस्यले पाउने भत्ता वा पारिश्रमिक वा सेवा सुविधा तथा अन्य कार्यविधि स्थानीय तहको प्रचलित नियमानुसार समितिले तोकीदिए बमोजिम हुनेछ ।

२२. **वडास्तरीय बाल अधिकार समिति:** (भ) स्थानीय तहले देहाय बमोजिमका अर्थात् र सदस्य रहने वडास्तरीय बाल अधिकार समिति गठन गर्न सक्नेछ :-

(क) सम्बन्धित वडाका वडा अर्थात् भूना	-अर्थात्
(ख) वडाल ताकका महिला सदस्य सहित २ भूना वडा सदस्य, माध्यमिक विद्यालयका प्रधानाध्यापक मध्ये भूना फाकल शिक्षकमध्ये भूना, बाल मनाविज्ञ, चिकित्सक वा स्टाफ नर्स भूना गरी ल भूना	-सदस्य
(ग) वडाका बालबालिका इकाइ, शिक्षा इकाइ र स्वास्थ्य इकाइ प्रमुख ३ भूना	-सदस्य
(घ) वडा स्तरीय बाल सञ्चालन ताकका २ भूना बालिका सहित भूना	
(ल) वडा प्रहरी प्रमुख, नेपाल प्रहरी	-सदस्य
(च) बाल अधिकार, बाल संरक्षण, बाल कल्याण, शिक्षा, स्वास्थ्य तथा बाल न्यायका क्षेत्रमा कार्यानुभव भएका ठीक मध्येबाट अर्थात्लमनानयन गोका कम्तीमा एक भूना महिला सहित २ भूना	-सदस्य
(छ) वडा सचिव	-सदस्य-सचिव

(२) उपदफा (भ) को खण्ड (ख), (च) बमोजिम मनोनित सदस्यको पदावधि चार वर्षको हुनेछ, र खण्ड (च) बमोजिम सदस्यमा मनोनयन हुनको लागि देहाय बमोजिमको योग्यता पुरा भएको हुनु पर्नेछ:-

- (क) नेपाली नागरिक,
- (ख) एक्काइस वर्ष उमेर पूरा भएको,
- (ग) नैतिक पतन देखिने अन्य फौर्दारी कसूरमा साँय नपाएको,
- (ल) सम्बन्धित वडाभित्र स्थायी बसोबास भएको ।

(२) उपदफा (२) मा षुसुकै लेखेको भए तापनि वडा सदस्य, विद्यालय औवस्थापन समितिका अँयँ, विभिन्न संघसंस्थाका प्रतिनिधि तथा अन्य पदेन सदस्यहरू तथा बाल सञ्चालका प्रतिनिधिहरूका हकमा उमेर, बसोबास ढेत्र, शैलक योग्यताको आधारमा सदस्य हुन अयोग्य मानिने छैन ।

३. वडास्तरीय बाल अधिकार समितिका काम, कर्तव्य र अधिकार: (भ) वडास्तरीय बाल अधिकार समितिको काम, कर्तव्य र अधिकार देहाय बमोषुम हुनेछ:

- (क) वडाबाट प्रस्तावित हुने बालबालिका र बाल अधिकार सम्बन्धी योषुना, नीति रकार्यक्रमहरूको बाल अधिकारमा आधारित सहभागितामूलक ढंगबाट निर्माण गर्ने,
- (ख) वडा तहमा बाल अधिकारका सचेतना, प्रशिषण कार्यक्रमहरू सञ्चालन गर्ने गराउने,
- (ग) वडालाई बालमैत्री बनाउने सिङ्गो प्रक्रियाको नेतृत्व लिने,
- (घ) वडा तहमा बाल अधिकारको अवस्था अनुगमन तथा अँययन अनुसन्धान गर्ने गराउने,
- (ल) बालबालिकाको सम्बन्धमा प्राप्त उषुरीहरूको सङ्कलन गर्ने र रायसहित न्यायिक समितिमा पठाउने,
- (च) बालबालिकासँग परामर्श तथा छलफल कार्यक्रम गर्ने गराउने,
- (छ) वडास्तरमा बालश्रम, बालविवाह, बेचबिखन, ओसारपसार, बालबालिका विखड्ड हुने हिंसा, दुँयवहार, शोषण अन्त्याका लागि बाल संरण मापदण्ड तषुमा गरी कार्यान्यन गर्ने,
- (षु) सार्वषुनिक सुनुवाईका समयमा स्थानीय तहबाट सम्पन्न भएका बाल अधिकारका कार्यहरूको प्रगति विवरण सार्वषुनिक गर्ने,
- (भ) वडा तहमा बाल अधिकारका लागि कार्यरत सरकारी निकाय, संघसंस्था, परियोषुना तथा सेवाहरूको नक्शाङ्कन गर्ने,
- (ज) बाल अधिकारको संरण तथा संवर्द्धनका लागि बहुपणीय निकायहरूसँग समन्वयतथा सहकार्य गर्ने,
- (ट) वडामा रहेका बालक्लब, सञ्चाल, समूहको सूची तयार गरी स्थानीय बाल अधिकार समितिमा पेश गर्ने,

(ठ) वडामा सञ्चालित बालगृह, अस्थायी संरक्षण सेवा केन्द्रहरूको अनुगमन गरी स्थानीयबाल अधिकार समितिमा प्रतिवेदन पेश गर्ने,

१४. वडा बाल अधिकार समितिका बैठक सम्बन्धी व्यवस्था: वडा बाल अधिकार समितिको बैठक सम्बन्धी औवस्था देहाय बमोऒम निर्धारण गरिएको छः-

- (भ) समितिको बैठक कम्तीमा वर्षको चार पटक अँयँले तोकेको मिति, समय र स्थानमा बस्नेछ,
- (२) अँयँको निर्देशनमा समितिको बैठक सदस्य-सचिवले बोलाउनेछ,
- (३) सदस्य-सचिवले समितिको बैठक बस्ने सूचना सहित बैठकमा छलफल हुने विषयहरूको सूची तीन दिन अगावै समितिका सदस्यहरूलाई उपलब्ध गराउनु पर्नेछ,
- (४) समितिमा तत्काल कायम रहेका सदस्य संख्याको पचास प्रतिशत भन्दा बढी सदस्यहरू उपस्थित भएमा समितिको बैठकको लागि गणपूरक संख्या पुगेको मानिनेछ ।
- (ल) समितिको बैठकको अँयँता अँयँले गर्नेछ र निऒको अनुपस्थितिमा उपस्थित सदस्यहरूले आफू मँयेबाट छानेको सदस्यले बैठकको अँयँता गर्नेछ ।
- (६) बैठकमा उपस्थित सदस्यहरूको बहुमतको निर्णय मान्य हुनेछ । मत बराबर भएमा बैठकको अँयँता गर्ने औक्तिले निर्णायक मत दिन सक्नेछ ।
- (७) समितिको बैठकको निर्णय समितिको अँयँ र सदस्य-सचिवद्वारा प्रमाणित गरिनेछ ।
- (८) समितिको बैठक तथा सञ्चालन खर्च स्थानीय तहको नियमानुसार हुनेछ ।
- (९) बैठक सम्बन्धी अन्य कार्यविधि समिति आफैले निर्धारण गरे बमोऒम हुनेछ ।

परिच्छेद ६

बाल कल्याण अधिकारी

१५. बाल कल्याण अधिकारीका नियुक्ति: (भ) स्थानीय तहले ऐनको दफा ६भ को उपदफा (भ) बमोर्पिम हुने गरी एकपुना बाल कल्याण अधिकारी स्थानीय तहको कर्मचारी पदपूर्ति प्रक्रिया अनुसार नियुक्त गर्नेछ ।

(२) उपदफा (भ) बमोर्पिम बाल कल्याण अधिकारीको नियुक्ति नभएसम्म स्थानीय तहले महिला तथा बालबालिका शाखा प्रमुख वा अधिकृत स्तरको अन्य कुनै कर्मचारीलाई बाल कल्याण अधिकारी तोक्न सक्नेछ ।

(३) उपदफा (भ) बमोर्पिम नियुक्त बाल कल्याण अधिकारीले स्थानीय बाल अधिकार समितिको सदस्य सचिवको रूपमा काम गर्नेछ ।

१६. बाल कल्याण अधिकारीका काम, कर्तव्य र अधिकार: बाल कल्याण अधिकारीको काम, कर्तव्य र अधिकार देहाय बमोर्पिम हुनेछ:-

(क) बाल अधिकार समितिको निर्णय एवम् निर्देशनहरू कार्यान्वयन गर्ने वा गराउने ।

(ख) नेपाल सरकार, प्रदेश सरकार र स्थानीय तहबाट स्वीकृत नीति र योपुना अनुरूप

समितिको वार्षिक कार्यक्रम र बपुट तपुमा तथा कार्यान्वयन गर्न स्थानीय तह र स्थानीय बाल अधिकार समितिलाई आवश्यक सहयोग गर्ने एवम् कार्य सम्पादनको प्रगति प्रतिवेदन समितिको बैठकमा पेश गर्ने ।

(ग) स्थानीय तहभित्र स्थायी तथा अस्थायी रूपमा बसोबास गर्ने सबै बालबालिकाले प्राप्त गर्नुपर्ने हेरचाह, स्वास्थ्य, शिक्षा, संरक्षण तथा सहभागिताको अवस्था सम्बन्धी तर्थाङ्क सङ्कलन, अर्थावधिक र विश्लेषण गरी प्रतिवेदन तयार गर्ने ।

(घ) स्थानीय तहका पुखिममा परेका, विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका, वैकल्पिक हेरचाहको आवश्यकता भएका तथा कसूरबाट पीडित बालबालिकाको तत्काल उद्धार, मनोसामापिक परामर्श, उपचार, अस्थायी संरक्षण, आमाबाबुलाई पारिवारिक सहयोग, पारिवारिक पुनर्मिलन तथा वैकल्पिक स्याहार लगायतका कार्य गर्ने ।

(ल) खण्ड (घ) बमोर्पिमका कार्य गर्न कार्ययोपुना तयार गरी स्थानीय बाल अधिकार समिति समर्था स्वीकृतिका लागि पेश गर्ने र स्वीकृत कार्ययोपुना कार्यान्वयन गर्ने ।

- (च) आन्तरिक तथा अन्तरदेशीय धर्मपुत्र/धर्मपुत्रीका रूपमा पुँन योग्य आफ्नो भौगोलिक क्षेत्रभित्र स्थायी ठेगाना भएका बालबालिकाको विवरण स्थानीय तहबाट स्वीकृत गराई राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्मा उपलब्ध गराउने ।
- (छ) बालबालिका विखट्टको कसूरको अनुसन्धान प्रक्रियामा पीडित तथा कानूनको विवादमा परेका बालबालिकाको अस्थायी तथा पारिवारिक संरक्षणका लागि प्रहरी कार्यालय तथा अदालतलाई आवश्यक सहयोग उपलब्ध गराउने ।
- (ऊ) ऐन,को दफा ४९ बमोपुँम स्थानीय तहभित्र भएको वैकल्पिक हेरचाहको औयवस्था, पुनर्स्थापना केन्द्र, अस्थायी संरक्षण सेवा, निगरानी कक्षा, तथा बालबालिकालाई शैक्षिक प्रयोपुँनका लागि राखिएका मठ, गुरूकूल, गुम्बा, मदरसा, चर्च पुँस्ता आवासीय गृहको नियमित अनुगमन गरी सोको प्रतिवेदन बाल अधिकार समिति तथा अन्य सम्बन्धित निकायमा पेश गर्ने ।
- (फ) स्थानीय तहमा भएका बाल अधिकार उल्लंघन सम्बन्धी घटनामा बालबालिकाको तत्काल उद्धार, राहत, संरक्षण र घटना औयवस्थापन सम्बन्धी कार्य गर्ने ।
- (ग) मुलुकी देवानी संहिता, २०७४ बमोपुँम बालबालिकाको संरक्षण वा माथवर नियुक्तिका लागि अदालतमा निवेदन दिने ।
- (ट) बालबालिकाको लागि वैकल्पिक हेरचाहको उपलब्धताको प्रतिवेदन अदालतले माग गरेको अवस्थामा पेश गर्ने ।
- (ठ) वैकल्पिक हेरचाहमा राखिएका बालबालिकाको पुँन्मदर्ता गर्न, नागरिकता बनाउन र निपुँको चल अचल सम्पत्तिको अभिलेख राखी संरक्षण गर्न सम्बन्धित निकायमा सहपुँकरण तथा सिफारिस गर्ने ।
- (ड) बालबालिकाको गोपनीयताको हकको उल्लंघन नहुने गरी खण्ड (ग), (फ), (ग) र प्रचलित कानून बमोपुँम प्रकाशित गर्नुपर्ने सूचना समेतको प्रतिवेदन स्थानीय बाल अधिकार समितिको स्वीकृतिमा प्रकाशन गर्ने र सोको विवरण आर्थिक वर्ष समाप्त भएको साठी दिनभित्र प्रदेश बाल अधिकार समिति र राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्मापेश गर्ने ।
- (ढ) स्थानीय तहको योपुँना तपुँमा प्रक्रियामा बालबालिकाका विषयलाई प्राथमिकता दिन पहल गर्ने ।
- (ण) समितिबाट प्रत्यायोपुँत अन्य काम गर्ने गराउने ।

परिच्छेद ७

बाल मनाविज्ञ, समाजसंवी तथा सवा प्रदायक निकाय सम्बन्धी व्यवस्था

१७. समाजसंवी तथा बाल मनाविज्ञका सूची तथा नियुक्ति: (भ) स्थानीय तहमा रही समापसेवी तथा बालमनोविज्ञको रूपमा काम गर्न चाहने ्यक्तिले स्थानीय बाल अधिकार समिति समेटा आफ्नो नाम सूचीकृत गराउनु पर्नेछ ।

(२) उपदफा (भ) बमोपिम समापसेवी तथा मनोविज्ञलाई सूचीकृत गर्नका निमित्त स्थानीय बाल अधिकार समितिले निवेदकले पेश गर्नुपर्ने आवश्यक कागपत तथा विवरणको सूचीसमेत संलग्न गरी सात दिनको सार्वपनिक सूचना पारी गर्नेछ ।

(३) समापसेवी तथा बाल मनोविज्ञको रूपमा काम गर्न इपछुक ्यक्तिले सूचनामा तोकिए बमोपिमका कागपत तथा ्यक्तिगत विवरण सहित स्थानीय बाल अधिकार समितिमानिवेदन दिनु पर्नेछ ।

(४) उप-दफा (३) बमोपिमको निवेदन तथा कागपतको पचबुभ गर्दा स्थानीय बाल अधिकार समितिले तोकेको न्यूनतम योग्यता पुगेका निवेदकहरूलाई समापसेवीका रूपमा स्थानीय बाल अधिकार समितिले सूचीकृत गरी सोको सूचना प्रकाशन गर्नेछ ।

(ल) समापसेवीको छनौट र नियुक्तिको प्रक्रिया, निपको काम, कर्तय, अधिकार, पारिश्रमिक तथा अन्य सुविधा स्थानीय बाल अधिकार समितिको सिफारिसमा स्थानीय तहले तोकेबमोपिम हुनेछ ।

(६) उपदफा (ल) बमोपिम नियुक्त हुने समापसेवीको पारिश्रमिक स्थानीय तहले ्यवस्था गर्नेछ ।

१८. सवा प्रदायक निकायका नक्साङ्कन तथा सूचीकरण: (भ) स्थानीय तहमा रही बालबालिकाको हक, हित र अधिकारको संरण तथा संवर्द्धनका लागि ईपछुक सामापिक संस्थाहरू स्थानीय तहमा अनिवार्य रूपमा सूचीकृत हुनु पर्दछ ।

(२) उपदफा (भ) सूचीकृत गर्नका निमित्त गाउँ/स्थानीय बाल अधिकार समितिले निवेदकले पेश गर्नुपर्ने आवश्यक कागपत तथा विवरणको सूचीसमेत संलग्न गरी सात दिनको सार्वपनिक सूचना पारी गर्नेछ ।

- (३) स्थानीय तहमा सूचीकृत हुन इच्छुक सेवा प्रदायक निकायले सूचनामा तोकिए बमोर्षिमका कागर्षात तथा संस्थागत विवरण सहित स्थानीय बाल अधिकार समितिमा निवेदन दिनुपर्नेछ ।
- (४) उप-दफा (३) बमोर्षिमको निवेदन तथा कागर्षातको षर्षचवुक्त स्थानीय बाल अधिकार समितिले तोकेको योग्यता पुगेका निवेदकहरूलाई सेवा प्रदायक निकायको रूपमा स्थानीय बाल अधिकार समितिले सूचीकृत गरी सोको सूचना प्रकाशन गर्नेछ ।
- (ल) उपदफा (४) बमोर्षिम सूचीकृत भएका निकायलाई समितिले आवश्यक परेको बेलामा सम्भौता गरी सेवा प्रवाहको अवसर प्रदान गर्नेछ ।

परिच्छेद ८

बाल काष सञ्चालन तथा व्यवस्थापन

२९. बाल काष: (भ) विशेष संरक्षणका आवश्यकता भएका तथा षुँखिममा परेका तथा हिंसा पीडित बालबालिकाको सहयोगार्थ स्थानीय तहस्तरमा एक बाल कोष रहनेछ ।

(२) उपदफा (भ) बमोषुँमको बाल कोषमा देहाय बमोषुँमका रकमहरू रहनेछन्:-

(क) स्थानीय तहबाट वार्षिक रूपमा विनियोषुँत बषुँट,

(ख) संघसंस्थाबाट प्राप्त हुने सहायता,

(ग) निषुँी ऒवसाय तथा ऒयक्तिहरूबाट प्राप्त हुने आर्थिक सहायता,

(घ) स्थानीय न्यायिक समितिबाट बालबालिका विखद्ध हिंसाका घटनामा गरिएको षुँरिवाना रकम,

(ल) बाल अधिकारको संरक्षण तथा संवर्द्धनका लागि संघ तथा प्रदेश सरकारबाट प्राप्त रकम,

(च) अन्य तोकिएका आम्दानी ।

३०. काष सञ्चालक समिति: (भ) स्थानीय तहमा बाल कोष सञ्चालनका लागि देहाय बमोषुँमको संयोषुँक र सदस्य रहेको एक बाल कोष सञ्चालक समिति रहनेछ:-

(क) अेयए, गाउँ/नगर बाल अधिकार समिति	- संयोषुँक
(ख) प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत	-सदस्य
(ग) लखा प्रमुख	-सदस्य
(घ) गाउँ/नगर बाल अधिकार समितिका सदस्य मेय समितिल ताकका भ षुँना	-सदस्य
(ल) बाल कल्याण अधिकारी	-सदस्य-सचिव

(२) उपदफा (भ) बमोषुँमको समितिको बैठकमा आवश्यकतानुसार सम्बन्धित सरोकारवालालाई आमन्त्रण गर्न सकिनेछ ।

३१. बाल काष सञ्चालक समितिका काम, कर्तव्य र अधिकार: बाल कोष सञ्चालक समितिको काम, कर्तव्य र अधिकार देहाय बमोषुँमको हुनेछ ।

- (क) तत्कालीन समयमा स्थानीय तहभित्र आपतकालीन अवस्थामा रहेका बालबालिकाको उद्धार संरक्षणका लागि स्थापना भै सञ्चालनमा रहेका नगर बालसंरक्षण समिति, गाउँ बालसंरक्षण समिति र वडा बालसंरक्षण समितिका नाममा रहेको बाल उद्धार कोषको नाममा रहेको सबै कोष रकम खोप्री गरी यस कार्यविधि बमोर्पिम बनेको बाल कोषमा पुम्मा गर्ने, गराउने,
- (ख) पुँखिम अवस्थामा रहेका र विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका बालबालिकाको उद्धार गर्ने, स्वास्थ्योपचार गर्ने, पुनर्स्थापना गर्ने तथा त्यस्ता बालबालिकालाई राहत दिने सम्बन्धमा आवश्यक कार्यक्रम तपुँमा गर्ने,
- (ग) कुनै बालबालिका पुँखिम अवस्थामा भए वा नभएको निर्धारण गर्ने,
- (घ) स्वीकृत कार्यक्रमको लागि कोष परिचालन गर्ने वा गराउने,
- (ल) स्वीकृत कार्यक्रम कार्यान्वयन भए नभएको सम्बन्धमा अनुगमन गर्ने,
- (च) पुँखिम अवस्थामा रहेका बालबालिकालाई राहत स्वखप दिइने रकमको मापदण्डबनाई लागू गर्ने,
- (छ) पुँखिम अवस्थामा रहेका बालबालिका सम्बन्धी अर्धयन तथा अनुसन्धान गर्ने वागराउने,
- (पुँ) समितिबाट गरिने कार्यक्रमको अनुगमन गर्ने वा गराउने,
- (भ) बालबालिकाको क्षेत्रमा काम गर्ने निकाय तथा संस्थासँग समन्वय गर्ने,
- (त्र) कोष वृद्धिको लागि स्रोतको खोप्री गर्ने,
- (ट) पुँखिम अवस्थामा रहेका बालबालिकासम्बन्धी अन्य काम गर्ने वा गराउने ।

३३. **बाल काष सञ्चालक समितिका बैठक सम्बन्धी व्यवस्था:** समितिको बैठक सम्बन्धी ऒवस्था देहाय बमोर्पिम कायम गरिएको छ:-

- (भ) समितिको बैठक आवश्यकता अनुसार बस्नेछ,
- (२) समितिको बैठक संयोपुँकले तोकेको मिति, समय र स्थानमा बस्नेछ,
- (३) समितिको बैठक बस्नुभन्दा कम्तीमा चौबीस घण्टा अगावै समितिको सदस्य-सचिवले बैठकमा छलफल हुने कार्यसूची सहितको सूचना सबै सदस्यहरूलाईदिनु पर्नेछ ।
- (४) समितिको दुई तिहाइ सदस्यहरू उपस्थित भएमा समितिको बैठकको लागि गणपूरक संख्या पुगेको मानिनेछ ।

- (ल) समितिको बैठकको अर्थज्ञता समितिको अर्थज्ञता गर्नेछ र निष्को अनुपस्थितिमा समितिका उपस्थित सदस्यहरूले आफूमाथिबाट छानेको सदस्यले गर्नेछ ।
- (६) समितिको बैठकमा बहुमतको राय मान्य हुनेछ र मत बराबर भएमा बैठकको अर्थज्ञता गर्ने ष्यक्तिले निर्णायक मत दिनेछ ।
- (७) समितिको निर्णय समितिको सदस्य-सचिवले प्रमाणित गरी राख्नेछ ।
- (८) समितिको बैठक सम्बन्धी अन्य कार्यविधि सो समिति आफैले निर्धारण गरे बमोजिम हुनेछ ।
- (९) ष्छिम्ममा रहेका बालबालिकाको आकस्मिक उद्धार तथा पुनर्स्थापना गर्नुपर्ने अवस्था भएमा समितिको संयोजक र सदस्य सचिवको आपसी सहमतिले आवश्यक हुने रकम निकासाले खर्च गर्न सक्नेछन् । तर सो खर्च रकम समितिको बैठकबाट अनुमोदन गर्नुपर्नेछ ।

३३. काषका' प्रयोग प्रयोजन: (भ) बाल कोषको प्रयोग देहाय बमोजिमको प्रयोजनको लागि गर्न सकिनेछ:-

- (क) विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका तथा आपतकालीन अवस्थामा रहेका बालबालिकाको उद्धार गर्न,
  - (ख) विशेष संरक्षणको आवश्यकता भएका तथा आपतकालीन अवस्थामा रहेका बालबालिकालाई राहत, अस्थायी संरक्षण सेवा, पारिवारिक पुनर्मिलन तथा पुनर्स्थापना, मनोसामाजिक विमर्श, स्वास्थ्य उपचार, कानूनी उपचार, छात्रवृत्ति ष्स्ता सेवा प्रदान गर्न,
  - (ग) बालबालिकाको हक हित सम्बन्धमा कोष सञ्चालक समितिले तोके बमोजिमको अन्य काम गर्न गराउन,
- (२) बाल कोषबाट गरिने बालबालिकाको सहयोगका लागि कोष सञ्चालक समितिले तोकेबमोजिमको कागजात पेश गर्नुपर्नेछ ।

३४. बाल कोषका' खर्चका सीमा: (भ) बाल कोषको रकम देहायका अवस्थामा कोष सञ्चालक समितिको निर्णयबाट खर्च गर्न सकिने छ:

- (क) हिंसा पीडित बालबालिकालाई अधिकतम रू.३० हजारसम्मको घर फिर्ती तथा स्वास्थ्यउपचार सेवाका लागि,
- (ख) हिंसा पीडित बालबालिकाको न्यायका लागि अस्थायी आवास, मनोविमर्श, यातायात

तथा कानूनी सहायतामा लाग्ने खर्च अधिकतम रू. २ ल हॉरसम्म,
(ग) पौखिममा रहेका बालबालिकाका लागि तत्काल राहत, शैक्षिक वृत्ति, स्वास्थ्य सेवा एवम् सामाजिक संरक्षणवापत अधिकतम प्रति बालबालिका रू. २ ल हॉरसम्म,

(घ) विशेष परिस्थितिमा बालबालिकाको संरक्षणका लागि सहयोग रकमको सीमा कोष सञ्चालक समितिको निर्धारण गरे बमोजिम हुनेछ,

(२) बाल कोषको रकम तालीम, गोष्ठी, बैठक भत्ता, भ्रमण तथा अनुगमन एवम् प्रशासनिक कार्य र सचेतनाका कार्यक्रममा खर्च गर्न पाइने छैन,

३३. काषका खाता सञ्चालन: (भ) कोषको रकम समितिको निर्णयले कोष तथा लेखा नियन्त्रक कार्यालयको सहमतिमा नेपाल राष्ट्र बैकबाट इपुप्त प्राप्त पायक पर्ने 'क' वर्गको बैकमा वा नेपाल सरकारबाट वित्तीय कारोबार गर्ने अनुमति प्राप्त सहकारीमा खाता खोली सञ्चालन गरिनेछ ।

(२) उपदफा भ बमोजिमको खाता सञ्चालनका लागि मेलम्ची नगरपालिकाको हकमा प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत र लेखा प्रमुखको संयुक्त दस्तखतमा सञ्चालन गरिएको छ ।

(३) प्रचलित कानूनमा पुनसुकै कुरा लेखिएको भएपनि कोषको रकम खर्च नभइ आर्थिक वर्षको अन्त्यमा बाँकी रहेमा त्यस्तो रकम फिर्ता हुने छैन ।

३४. काषका लेखा र लेखा परीक्षण: (भ) कोषको आय ँयको लेखा नेपाल सरकारले अपनाएको लेखा प्रणाली बमोजिम राखिनेछ ।

(२) कोषको लेखा परीक्षण महालेखा परीक्षकबाट हुनेछ ।

परिच्छेद-९

विविध

३७. स्रोतका व्यवस्थापन: गाउँ/नगरपालिका तथा वडाले बाल अधिकारको संरक्षण तथा संवर्द्धन कार्य सञ्चालन गर्न योँना निर्माण गरी सो योँनाको कार्यान्वयनका लागि आवश्यक बाँट तथा स्रोतको ँयवस्थापन गर्नेछ ।

३८. स्रत्साहन पुरस्कारका व्यवस्था: बाल अधिकारको संरक्षण तथा संवर्द्धन कार्यमा उल्लेखनीय योगदान दिने ँयक्ति, बालक्लव, सञ्चाल तथा संघसंस्थालाई स्थानीय तहले उचित पुरस्कार प्रदान गर्न सक्नेछ,

३९. कार्यविधिका व्याख्या गर्न वा बाधा अड्काउ फुकाउने अधिकार: कार्यविधिको कार्यान्वयनको सिलसिलामा कुनै द्विविधा हुन गएमा सोको ँयाख्या वा बाधा अड्काउ फुकाउने अधिकार स्थानीय तहलाई हुनेछ ।

४०. संसोधन गर्न सकिन: यस कार्यविधिलाई नगर वा गाउँसभाले आवश्यक संसोधन गर्न सक्नेछ ।

४१. खारेजी र बचाउ: यो कार्यविधि बालबालिका सम्बन्धी प्रचलित नेपाल सरकार तथा बागमती प्रदेश सरकारको कानूनसँग बाभिन गएमा बाभिएको हदसम्म यो कार्यविधि अमान्य हुनेछन् र नेपाल सरकार तथा प्रदेश सरकारको कानूनमा लेखिएको कुराहरू मान्य हुनेछ ।

४२. यसै कार्यविधि बमाजिम भए गरेका मानिन: स्थानीय तहले यो कार्यविधि लागू हुनुभन्दा अघि गरेका बालबालिका सम्बन्धी कार्यहरू यसै कार्यविधि बमोँम भए गरेको मानिनेछ । यस कार्यविधिमा उल्लेख नभएका प्रक्रियाहरू अवलम्बन गर्दा बालबालिका सम्बन्धी प्रचलित नेपाल सरकार तथा प्रदेश सरकारको कानूनमा भएको बाल अधिकार संरक्षण र संवर्द्धन प्रक्रियाहरू अवलम्बन गर्न कुनै बाधा पर्ने छैन ।

अनुसूची-२

सञ्चालनमा रहँका बालगृह वा ऐनका दफा ५१ बमोजिम स्थापना हुन बालगृहलाई पूरा गर्नुपर्ने न्यूनतम मापदण्ड (नमुना)

(क) भौतिक पूर्वाधार र सुविधा:

भ. बालगृह रहने भवन बाढी, पहिरो षुस्ता प्राकृतिक षुखिम नहुने ठाउँमा हुनु पर्दछ । २. बालगृह पर्खालसहितको सुरक्षित, सुविधाषुनक, बालमैत्री एवम् अपाङ्गतामैत्री हुनु पर्दछ ।

३. बालबालिकाको शयन कक्षमा प्रत्येक बालबालिकाका लागि कम्तीमा ३० वर्ग फिट

सतह पर्ने एउटा शयन कक्षमा बढीमा ८ षुना बालबालिकासम्म राख्ने, खाट बढीमा दुई तल्लाको मात्र हुनेगरी मौसम अनुसारको प्रयाप्त र सफा ओढ्नेओछ्याउने उपलब्ध हुनु पर्दछ ।

४. बालक र बालिकाको सुत्ने षुवस्था बेग्लाबेग्लै भवन, तला वा खण्डमा हुनु पर्दछ । ल. विरामी वा ६ वर्ष मुनिका बालबालिकालाई सुरक्षा र हेरचाहका निमित्त हेरचाहकर्तालाईनषुनै सुताउने षुवस्था हुनु पर्दछ । तर, बालबालिकाको शयन कक्षमा बालगृहका

अन्य कर्मचारी सुत्नु हुँदैन ।

६. बालबालिकालाई आफ्ना निषुन सरसामान, शैक्षिक सामग्री र कपडा राख्नको लागि प्रत्येक सुरक्षित स्थान उपलब्ध गराउनु पर्दछ ।

७. बालक र बालिकाका लागि (भ० षुनासम्मका लागि) अलग्गै सफा तथा बालमैत्री र लैङ्गिकमैत्री शौचालय र स्नानघरको षुवस्था हुनु पर्दछ ।

८. बालबालिकालाई षुयक्तिगत सरसफाइका लागि आवश्यक स्वषुच्छ, चिसो र तातोपानी उपलब्ध हुनु पर्दछ र फोहोरको उपयुक्त षुवस्थापन गर्नु पर्दछ ।

९. बालगृह रहेको भवनमा अनिवार्य रूपमा भान्सा, भण्डार, भोषुन, शयन, अर्धयन तथा पुस्तकालय, मनोरञ्जन, मनोविमर्श तथा प्राथमिक उपचार, कार्यालय लगायत षुस्ता कक्षहरूको षुवस्था हुनु पर्दछ । उक्त कक्षहरूमा आवश्यक र उपयुक्त फर्निचर, सामान, भ्याल र घाम/हावा पुग्ने हुनु पर्दछ ।

भ०. अग्नि नियन्त्रण उपकरण षुच्चभ भ्हतप्लनगष्कजभच० का षुवस्था हुनु पर्दछ । भभ. बालगृहका साइनबार्ड स्वल् दख्न गरी राख्नु पर्दछ ।

(ख) बालबालिकाका लागि आधारभूत सवासुविधा:

- भ२. प्रत्येक बालबालिकालाई अनिवार्य रूपमा आपचारिक शिष्टाका प्रबन्ध गर्नु पर्दछ । भ३. आपचारिक शिष्टामा समावेश हुन नसक्न बालबालिकालाई अनापचारिक शिष्टाका प्रबन्ध गर्नु पर्दछ ।
- भ४. बालगृहमा विहान वा बेलुकी शिष्टण-सिकाइको औवस्था गर्नु पर्दछ ।
- भ५. बालबालिकालाई नियमित स्वास्थ्य ँँच र उपचारको औवस्था हुनु पर्दछ ।
- भ६. सबै बालबालिकाको स्वास्थ्य विमा गराउनु पर्नेछ । स्वास्थ्य विमामा समावेश नभएका गम्भीर प्रकृतिको स्वास्थ्य समस्या भएका बालबालिकालाई अन्य स्वास्थ्य संस्थसंग सम्भौता गरी उपचारको औवस्था तुखन्त गर्नु पर्दछ ।
- भ७. बालबालिकालाई बालगृहमा भर्ना गर्ने वित्तिकै मौसम अनुसारको अनौपचारिक पोशाक, विद्यालय ँँने बालबालिकाका लागि मौसम अनुसारको कम्तिमा दुईँोर विद्यालय पोशाकको औवस्था गर्नु पर्दछ ।
- भ८. बालबालिकाका लागि मासम अनुसारका स्वस्थ र पाषणयुक्त पर्याप्त खानाका औवस्था (विहानका खाँँ, खाना, अपरान्हका खाँँ र बलुकीका खाना) हुनु पर्दछ । पत्रु खाना ९बालपँयम० मात्र नियमित खुवाउँँ हुँँन ।
- भ९. आढन, आछ्याउन, लगाउन लुगाहरू लगायतका लत्ताकपडाहरू सफा राख्नु पर्दछ ।

(ग) बाल संरक्षण:

२०. संस्थाको बाल संरक्षण मापदण्ड निर्माण गरी कार्यान्वयन गर्नु पर्दछ ।
२१. बालबालिकालाई ँँतँँति, भूगोल, धर्म, लिङ्ग, भाषा, शारीरिक, मानसिक ँँस्तावस्थाका आधारमा भेदभाव गर्नु हुँँन ।
२२. बालगृहमा रहेका बालबालिकालाई कुनै पनि किसिमका दुँँवहार, हिंसा, शोषण वाभेदभाव गर्नु हुँँन ।
२३. बालगृहमा रहेका बालबालिकाको ँँन्मदता प्रमाणपत्र नभएको अवस्थामा प्रचलितकानून अनुसार ँँन्मदता प्रमाणपत्रको औवस्था सुनिश्चित गर्नु पर्दछ ।
२४. मनोसामाँँक विमर्शको आवश्यकता भएका बालबालिकालाई आवश्यकता अनुसारपरामर्शको औवस्था हुनु पर्नेछ ।
२५. बालबालिकाको पढाइमा अवरोध हुने र हित विपरित हुने गरी बालबालिकालाई कुनैपनि कार्य गराउन पाइनेछैन ।

२६. बालबालिकासँग सम्बन्धित हिंसा, शापण लगायतका घटनाका सम्बाधन यथाशीघ्र गर्नुपर्दछ र कानूनी प्रक्रियाका आवश्यकता भएका अवस्थामा साका औयवस्था गर्नु पर्दछ ।
२७. बालबालिकाका सहृ पहुँच र गापनीयता कायम हुन गरी बालगृहमा गुनासा/सुभाब पटिकाका औयवस्था हुनु पर्दछ । गुनासा सुनुवाई संयन्त्रबाट प्रत्येक दिन उक्त पटिका खाली प्राप्त गुनासा/सुभाबलाई तत्काल सम्बाधन गर्नुपर्दछ । उर्पूरीकर्तासँग प्रतिशाध नलिइन सुनिश्चित गर्नु पर्दछ ।
२८. बालगृहमा बालबालिकासँग सम्पर्क गर्न आउन कुन पनि औक्ति बालगृहका औयवस्थापक वा कर्मचारीलाई असम्बन्धित वा शंका लागेमा निँको आवतँवत तथा बालबालिकासँगको सम्पर्कलाई निषेध गर्नु पर्दछ ।
२९. बालगृहमा आवासीय कर्मचारीबाहेक कुनै पनि बाट्य औयक्तिहरू तथा स्वदेशी वा विदेशी स्वयम्सेवकलाई बास बस्न दिन पाइनेछैन ।
३०. बालगृहमा कुनै दुर्घटना भएमा वा बालबालिकालाई आपतकालीन अवस्था भएमा अपाङ्गता भएका बालबालिकाले पनि तत्काल सूचना दिन सक्ने औयवस्था मिलाउनु पर्दछ ।
३१. सुरक्षा औोखिम भएका बालबालिकालाई बालगृहभित्र वा बाहिर कुनै पनि औोखिमबाट पूर्ण सुरक्षित हुने बन्दोबस्त मिलाउनु पर्दछ ।
३२. बालबालिकाको पारिवारिक धर्म र संस्कार अनुसारको क्रियाकलाप गर्ने औयवस्था हुनु पर्दछ । तर बालबालिकालाई कुनै आस्था वा धर्म ग्रहण गर्न बाँय बनाउने वा लोभ्याउने वा उक्साउने गर्नु, गराउनु हुँदैन ।
३३. बालगृह र बालबालिकाको सहमतिविना कसैलाई पनि फोटो, भिडियो खिँन दिनुहुँदैन ।
३४. बालबालिकालाई बालगृहमा कसैले पनि हेपाइ/बुलिल गर्न पाइनेछैन ।
३५. ३ वर्षसम्मका प्रत्येक ल औना बालबालिकाका लागि कम्तीमा भ औना, ४ देखि भ० वर्षसम्मका लागि भ० औनामा भ औनाका लागि कम्तीमा भ औना हेरचाहकर्ता (कम्तिमाएकँना महिला) हुनु पर्दछ ।
३६. बालिकामात्रका लागि सञ्चालित बालगृहमा आवासीय कर्मचारी महिला हुनु पर्दछ ।

(घ) मनोरञ्जन, खलकुद, विकास, सिर्जनात्मक तथा अतिरिक्त क्रियाकलापः

३७. बालगृहभित्र बालबालिकाका शारीरिक, मानसिक, बाह्यिक विकासका लागि उमेर, खची, एामता अनुसारका मनोरञ्जन, खलकुद, श्रुतयदृष्य सामग्री लगायत बालगृहबाहिर समत उपयुक्त खलकुदका औयवस्था हुनु पर्दछ ।
३८. बालबालिकाको खची अनुसार चित्रकला, मुर्तिकला, गीत, सङ्गीत, साहित्य लगायतकासिर्जनात्मक कार्यहरू गर्ने औयवस्था गर्नु पर्दछ ।
३९. बालगृहका भे वर्ष वा सोभन्दा माथिका बालबालिकालाई ँवनोपयोगी तथाउनीहरूको खची र एामता अनुसारको तालिमको औयवस्था गर्नु पर्दछ ।
४०. बालबालिकालाई वर्षमा कम्तिमा एक पटक वनभोँ वा शैिक भ्रमणको औयवस्थागर्नु पर्दछ ।
४१. बालगृहमा बालक्लबका औयवस्था हुनु पर्दछ ।

(ल) सूचना व्यवस्थापनः-

४२. बालबालिकाको फोटोसहित वैयक्तिक विवरण, ँन्मदता प्रमाणपत्र, बालबालिकासंग सम्बन्धित शिेण, स्वास्थ्य, घटना औयवस्थापन ँस्ता सूचना अनिवार्य पूर्ण रूपमाअेयावधिक राख्नु पर्दछ ।
४३. प्रचलित कानून वमोँम बालबालिकाका संवेदनशील सूचना गोप्य राख्नु पर्नेछ ।
४४. बालगृहभित्र बालबालिका, बालगृहका पदाधिकारी र कर्मचारी, बाह्य आगन्तुक वाँ कोहीले पालना गर्नुपर्ने आचारसंहिता देखिने गरी राख्नु पर्दछ ।
४५. बालगृहको परिसरमा बालगृहका पदाधिकारी, कर्मचारी, आगन्तुक, बालबालिकालगायत कसैबाट पनि लागूपदार्थ, चुरोटसुती र मदिराको सेवन वा प्रयोग नहुने सुनिश्चित गर्नुपर्दछ ।
४६. बालगृहको प्रशासनिक र आर्थिक लगायतका सूचना वा फाइल अेयावधिक गर्नुपर्दछ ।

(च) अन्य व्यवस्थाः

४७. बालगृहमा दैनिक तथा साप्ताहिक कार्यतालिका र भाँन तालिका बनाई कार्यान्वयन गर्नु पर्दछ ।
४८. बालबालिकालाई समय/समयमा आफन्तसंग सम्पर्क तथा भेटघाट गन औयवस्था गर्नु पर्दछ ।

४९. बालगृहमा कार्य गन सब कर्मचारीलाई बालगृहका नीति तथा मापदण्ड, बाल अधिकार र बालमत्री औयवहारबारे अनुशिक्षण वा तालिम दिएका हुनुपर्छ 1

ल०. बालगृहमा कम्तीमा ३० औना बालबालिकाका लागि दहायका संख्यामा कर्मचारी हुनुपर्छ:

भ. भान्स तथा हेचाहकर्ता (महिला भ)	२ औना पूर्णकालीन
२. शिक्षण, सिकाइ सहकर्ता	भ औना पूर्णकालीन/आंशिक
३. औयवस्थापक/प्रशासक	भ औना पूर्णकालीन
४. मनाविमर्शकर्ता	भ औना पूर्णकालीन/आंशिक
ल. स्वास्थ्यकर्मी	भ औना पूर्णकालीन/आंशिक
६. खेल/मनोरञ्जन सहयोगी	भ औना आंशिक
७. सामाजिक कार्यकर्ता	भ औना पूर्णकालीन/आंशिक बालगृहमा रहन

कर्मचारी र स्वयम्सवकका नियुक्ति र स्वासुविधा सम्बन्धी स्पष्ट औयवस्था हुनुपर्न 1

अनुसूची-३

बालकलब दर्ता प्रमाण-पत्र लिन दिइत निवर्दनका ढाँचा (नमुना)

मिति: .....

श्री .....

..... 1

विषय:- बालकलब वा संस्था वा सञ्जाल दर्ता सम्बन्धमा थ

उपर्युक्त सम्बन्धमा.....पिँलाका..... गाउँ/.....नगरपालिका वडा नं.....गल ..... स्थित बालकलब वा संस्था/बालसञ्जाल दर्ता गरी बाल अधिकारका प्रवर्धन सम्बन्धी क्रियाकलापहरू सञ्चालन गर्न हामी ..... पिँना सम्मिलित हुनगरी ..... नामक बालकलब वा संस्था/बालसञ्जाल दर्ता गर्न इच्छुक भई दहाय बर्माणिका कागजात संलग्न गरी .....गाउँ/नगरपालिका तहका बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्धन सम्बन्धी कार्यविधि.....का परिच्छेद..... दफा ...बर्माणिका उल्लिखित बालकलब वा संस्था/बाल सञ्जाल दर्ता गरिदिनु हुन अनुरोध छ 1

संलग्न गरिएका कागजातहरू

१. बालकलबमा आवद्ध सदस्य तथा पद सम्बन्धी विवरण,
२. बालकलब वा संस्था दर्ता गर्न चाहन बालबालिकाका नाम थर, उमेर, अर्थययन गरिरहकाकक्षा, ठगाना र पिँनमदर्ताका प्रमाणपत्रका प्रतिलिपि वा अर्थययनरत विद्यालय वा आश्रित बाल गृहका सिफारिस पत्र,
३. बालकलब वा संस्थाका उद्देश्य तथा सा माफत गर्न चाहका मुख्य कामका विवरण,
४. बालकलब वा संस्थाका सदस्यताका किसिम, सदस्यता लिन प्रक्रिया तथा कार्यसमितिमा रहन पदहरूका विवरण तथा निर्वाचित हुन प्रक्रिया र अवधि सम्बन्धी विवरण 1

दस्तखत :

नाम :

पद :

सम्पर्क नं. :

अनुसूची-४

संस्था/बालक्लब/सञ्जाल सूचीकृत प्रमाणपत्रका नमुना

.....पालिका

.....पिँला

.....प्रदेश

नेपाल

सूचीकृत/आवद्धता प्रमाणपत्र

आवद्धता नं.-

मिति:-

श्री.....संस्था/सञ्जाल/बालक्लब ठगाना .....

.....पिँला .....नगरपालिका .....वड तं

.....का ..... विद्यालय/समुदाय/बालगृह/बाल सुधार गृहमा गठन .....

संस्था/बालक्लब/सञ्जाललाई यस ..... पालिकामा आवद्धता गरी बाल अधिकार

संरक्षण तथा संवर्द्धन कार्यविधि ..... का परिपेछद ..... दफा .....ल ०यवस्था गेअनुसार आवद्धताका प्रमाणपत्र प्रदान गरिएका 1

बाल अधिकार संरक्षण र संवर्द्धन कार्यमा नेपालका संविधान, बाल अधिकार सम्बन्धी अन्तर्राष्ट्रिय महासन्धि भ९८९ तथा बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७७ल लगायत बालबालिका सम्बन्धी विद्यमान कानूनहरूका अधीनमा रही यस नगरपालिकाका बालमत्री अभियानमा यहाँहरूका सक्रिय सहभागिताका अपेक्षा गर्दछौ 1

प्रमाणित गन

नाम:

पद: दस्तखत:

अनुसूची-५
संस्था/बालक्लब/सञ्जाल नवीकरणका लागि निवर्दनका ढाँचा निवर्दन पत्रका
ढाँचा (नमुना)

मिति:

श्री प्रमुख/अध्यक्ष,
.....पालिका
कार्यपालिकाका कार्यालय
.....
..... 1

विषय: संस्था/बालक्लब/सञ्जाल नवीकरण गरी पाठे भन्ने बारे

महादय,

..... पिँल्ला ..... गाउँ/ ..... नगरपालिका वडा नं.....

स्थित ..... विद्यालय/ बालक्लब/ सञ्जाल..... गाउँ/नगरसभाबाट स्वीकृत “बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन कार्यविधि, २०७७ का परिपेच्छद ..... का ..... त गेका औयवस्था” बमार्पिम मिति..... मा दर्ता/सूचीकृत भै क्रियाशील रहदै आएका छ 1 हाम्रा आवद्धता/दर्ता/सूचीकृत नं ..... रहका छ 1 यस सिलसिलामा बाल अधिकार संरक्षण तथा संवर्द्धन कार्यविधि, २०७७का परिपेच्छद ..... का ..... त गेका औयवस्था बमार्पिम संस्था/बालक्लब/सञ्जाल नवीकरण गर्नका लागि दहायका विवरण खाली निवर्दन पत्र गेका छौं 1 हाम्रा संस्था/बालक्लब/सञ्जाल वर्षभरी सम्पन्न गेका मुख्य क्रियाकलापहरूका संक्षिप्त विवरण, संस्था/बालक्लब/सञ्जालमा रहका सदस्यहरू तथा कार्यसमितिमा रहका पदहरूका विवरण यसैसाथ संलग्न गरिएका छ 1

भवदीय
अध्यक्ष

- संस्था/बालक्लब/सञ्जाल नवीकरणका लागि संलग्न गर्नुपर्ने कागजातहरू:- भ) अनुसूची ४ अनुसारका निवर्दन २)
संस्था/बालक्लब/सञ्जाल वर्षभरी सम्पन्न गेका मुख्य क्रियाकलापहरू
- ३) संस्था/बालक्लब/सञ्जालका निर्णय
  - ४) विद्यालयका हकमा विद्यालयका सिफारिस ल)
वडाका सिफारिस
  - ६) संस्था/बालक्लब/सञ्जाल दर्ताका प्रतिलिपि

अनुसूची-६

.....पालिका

..... जिला

..... प्रदेश

संस्था/बालक्लब/सञ्जाल सूचीकरणका' दर्ता किताब (नमुना)

क्र.सं.	संस्था/ बालक्लब/ सञ्जालको नाम	ठेगाना	संस्था/बालक्लब/ सञ्जालमा सदस्य संख्या		संरक्षकको नाम	स्थापना मिति	सूचीकृत नं. र मिति	सम्पर्क नं.	पमाणपत्र बुझ्नेको नाम	प्रमाणित गर्ने
			बालक	बालिका						

अनुसूची-८

गाउँ/नगर बाल अधिकार समिति तथा न्यायिक समितिमा उजुरी दिने निवेदनको ढाँचा

.....पालिका

स्थानीय बाल अधिकार समिति उजुरी

निवेदन फारमको ढाँचा (नमुना)

मिति: .....

- भ) विद्यार्थीको नाम थर .....(आफूलाई नाम थर लेख्न मन नलागेमानलेख्दा पनि हुने)
- २) कक्षा .....(आफूलाई कक्षा लेख्न मन नलागेमा नलेख्दा हुने)३) विद्यालयको नाम: .....
- ४) उमेर .....ल) लिङ्ग .....
- ६) गुनासो तथा घटना ..... ७) घटना घटाउने ठाँउ/स्थान .....
- .....
- ८) घटनाको प्रकृति .....
- ९) घटना वा समस्या नयाँ हो वा दोहोरिएको हो .....
- भ०) घटना वा समस्या समाधानका सम्भावित उपायहरू के हुन सक्दछन् ? .....

.....

.....

.....

.....

.....

निवेदकको दस्तखत
(दस्तखत गर्न मन नलागेमा नगरदा पनि हुने)

स्थानीय तहमा बाल अधिकार कार्यान्वयनका लागि
सहयोगी हाते पुस्तिका

ज्ञात

नेपाल सरकार
महिला, बालबालिका तथा ज्येष्ठ नागरिक मन्त्रालय
राष्ट्रिय बाल अधिकार परिषद्
श्रीमहल, पुल्चोक, ललितपुर